

ÖN NASİHAT

BİZLERİ YOKTAN VAR EDEN, istediğini istediğine veren,
★- -İsteddiği vakit almak kudretine sahip olan **Yüce Allah'ımıza**
sonsuz hamd-û senâlar olsun.

O güzel Resulu Muhammed Mustafa (s.a.v.) ashabına, binlerce
salat-û selâm olsun.

ŞEREFLİ VE İFFETLİ BEYEFENDİ VE HANIM EFENDİ KARDEŞLERİM

★- -Sizler, İslâm'ın verdiği değerle hürriyetine kavuşansınız!

★- -Kur'anımızın gelişiyle kıymetin zirvesine ulaşansınız. Sizin
gibi kahraman sabırlı bir beyefendi yine kahraman bir
hanımefendi ve güzel annelere ne mutlu ki

O güzel peygamberimiz cennette gördüğünü müjde ederek
hanımların daha samimi ve Kur'anımızın hükmüyle Resülümüzün
medhetmesiyle de şeref kazanan muhterem bir hanımsın!

★- İşte siz okuyucularımızın erkeklerin ve hanım efendilerin en
güzel örneklerinden örnek almanız için iki Allah dostunun
hayatının çok önemli yaşantılarını sunmaktayız

★- Aile binasının iki temel taşından biri erkek, biri kadındır. Bu
iki temel taş iyi olursa o aile binası kolay kolay yıkılmaz. Bu haller
açık açık bilinmektedir.

HANİ REÇETE

★- Ey insan oğlu şu kısacık ömür için hastalandığında
kapı kapı dolaşıp en iyi doktoru ve en iyi reçeteyi arıyorsun
da, niçin ebedi hayat süreceğin ahiret için en doğru en iyi
bilgiyi ve belgeyi aramıyorsun ?

EY! MÜ'MİN KARDEŞİM

★-Sen Mü'min olmakla çok kıymetli bir dine sahip kıymetli bir insansın. Allah indinde Mü'min olmayanın kıymeti olmadığı gibi,

★- O güzel Resulumuz;"Sağ elime güneşi sol elime ayı verseler bu dinimden vazgeçmem." dediği çok kıymetli bir dine sahipsin.Yine ilk hanım şehidimiz olan Sümeyye annemiz;"Develere bağlayıp seni parça parça edeceğim" diyen Ebu Cehil'e;

★-"Benim bedenimi paramparça edip liğme liğme etseniz dahi ben bu dinimden vazgeçmem" dediği kıymetli bir dine sahipsin.

★-Yine köle iken imana gelip türlü türlü eziyetler edilen, üzerine insanın tahammül edemeyeceği ağırlıktaki taşlar konularak kızgın güneşin altında bırakılan, aç ve susuz bırakılarak dinini terk etmesi istenen Bilal-i Habeşi'nin o eziyetlere göğüs gererek terk etmediği dine sahipsin.

★-Böyle binlerce eziyet ve cefa gören bu dinin yoluna binlerce can verenlerin canından daha kıymetli bildikleri güzel bir dine sahipsin.

★-Meleklerin bile gıpta ettikleri İslam Dini'ne sahipsin.Onun için sen çok güzelsin. Daha da güzel olabilmek için bu kitaptaki Allah dostlarının hayatından örnek alarak Allah'ına daha çok ibadet, büyüğüne daha çok itaat yapmalısın. Mükemmelin sonu yok, ibadetinde sonu yok.O güzel Allahımız (c.c)'a sizlerinde dost olması için o Allah dostlarının hayatından bölümler aktarmak istedik. Allahımız cümlemizi sevdiği kullardan eylesin, iki cihanda güzellikler versin. Günümüz insanlarına ibretli dersler!.Erkeğine kadınına eşsiz örnekler!... almayı Allah'ım cümlemize nasip etsin

.....AMİN!....

★-Milâdi 613 yıllarında Medine'de doğan ve milâdı 709 yılında Basra'da vefât eden Hz. Enes b. Mâlik'in annesi, Ümmü Süleym Sehle binti Milhan b. Halid b. Zeyd. Bazı eserlerde ismi Remile, Meyse ve Melike olarak zikredildiği gibi, Zamîsâi (Zümeysâ) veya Remisâi (Rümeysâ) olarak da geçmektedir.

★- **ASHÂBIM YILDIZLAR GİBİDİR. HANGİSİNE TÂBİ OLSANIZ HİDAYETE ERERSİNİZ” (H.Ş)**

★-ONLAR BİR YILDIZDI DOĞDULAR IŞIK SAÇTILAR İSLAM DİNİNE ÇOK GÜZEL ÖRNEKLER OLUP GİTTİLER .

★-BU GÜZEL İNSANLARIN YAPTIKLARINI KENDİMİZE ÖRNEK ALARAK HAREKET EDİP İYİ BİR KUL OLMAYA ÇALIŞMAMIZ BİZİM MENFATİMİZE VE KURTULUŞUMUZA SEBEP OLUR.

★- ÇÜNKÜ ONLAR GİBİ BİR GÜN BİZDE ÇEKİP GİDECEGİZ.

BİZLERE ÖRNEK BİR ALLAH DOSTU

★-İşte Ümmü Süleym, (Rümeysa hanımda) bizim için bir yıldızdı. Onun sabırlı, fedakâr ve cangaver olduğunu ve dünyada iken Resulümüzün:”Ben Rumeysa’yı cennette gördüm” diyerek müjde etmesi...

★-Bu hanım sahabe neler yapmış da bu müjdelere layık olmuş. Onun hakkında binlerce sahifelik kitap yazılsa yinede azdır. Ancak bizler, bize ulaşan bilgiler ışığında ve bizim hanımlarımıza örnek olacak ve ışık tutacak o güzel sahabenin hayatından özet olarak bahsetmek istedik.

SAHABE-İ KİRAMA NEDEN YILDIZLAR DENMİŞTİ?

- ★-Sahabeler, zamanında geceleri yolculuk ederlerken yıldızlara bakarak yönünü tayin ederlerdi, yolculuğu ona göre yaparak yollarını öyle bulurlardı.
- ★-Peygamberimiz (s.a.v)‘de hadisi şerifinde sahabeleri gökteki yıldızlara benzeterek sahabelerin yaptıklarından örnek almamızı emir buyurmuşlardır. Onlar gibi yaparak onların fedakârca davranışlarını kendimize örnek alalım ki Allah’ımızın rızasını ve Resulümüzün “cennette gördüm” müjdesine layık olalım.
- ★-Yıldızların aralarında büyüklük ve küçüklük açısından farklılıklar bulunduğu gibi, sahabeler arasında da fazilet ve mertebe açısından farklılıklar olacaktır.
- ★-Bazısı İslâmiyet’le daha önce şereflenmiş, bazısı hizmette diğerlerini geçmiş, bazısı adalet ve idarede hepsinin üzerine çıkmış, bazısı yumuşak huy ve cömertlikte daha ileri gitmiş, bazıları da ilim ve kahramanlıkta diğerlerini geçmiştir.
- ★- “Bir kimse sahabeyi severse beni sevdiği için sever. Onlara düşmanlık eden de bana düşmanlığından dolayı düşmanlık eder.”
(H.Ş)Kütüb-i Sitte. 1-7

MEKKE’DE PARLAYAN İSLÂM GÜNEŞİ

- ★-" Ümmü Süleym, (Rümeysa Hanım) Hanım Sahabelerin meşhûrlarından. Peygamber Efendimize on yıl devamlı hizmet etmekle şereflenen Enes bin Mâlik’in (r.a.) annesi ve Ashâb-ı Kirâm’ın meşhûrlarından Hz. Ebû Talha’nın hanımıdır. Esas adının Sehle, Rümeyşâ, Gumeyrâ, Rumeyle, Uneyfe veya Rumeyse isimlerinden birinin olduğu bildirilmektedir.
- ★-Ümmü Süleym künyesi ile meşhur olmuştur. Medine’deki Hazrec kabilesinin Necranoğullarından Milhan bin Hâlidin kızıdır. Annesinin adı, Melike binti Mâliktir.

Peygamberimizin uğrunda şehîd olan meşhûr Sahâbî Haram bin Milhan (r.a.). Onun erkek kardeşi ve Kıbrıs Adası'nın fethi sırasında şehîd olan Ümmü Hiram da kızkardeşiydi.

★- Hz. Ümmü Süleym'in Medine'de kaç târihinde doğduğu ve kaç yaşında vefât ettiği kesin olarak bilinmemektedir.

★- Müslüman olmadan önce, kendi kabilesinden Mâlik bin Nadr ile evlenmiş ve ondan Enes isminde bir oğlu olmuştur. Ashâb-ı Kirâm'ın meşhûrlarından Enes bin Mâlik (r.a.) bu zâttır. Ümmü Süleym (r.a.), Medine'de İslâmiyet yayılmaya başladığı zaman ilk olarak imâna gelenlerdendir. Fakat kocası Mâlik Müslüman olmamıştı..

ÜMMÜ SÜLEYM ARTIK MÜSLÜMANDI

★- Ümmü Süleym, Müslümanlığı kabul edip, Peygamberimize (s.a.v.) biat ettiği sırada kocası Mâlik

yanında yoktu. Eve gelip, hanımının Müslüman olduğunu öğrenince ona: "Sen dininden çıktın mı? Sapıttın mı?" dedi.

★- Ümmü Süleym: "Hayır, ben dinden çıkmadım ve sapıtmadım. Fakat şu şehrimize gelen zâta (Muhammed Aleyhisselâm'a) îmân ederek kurtuluşa erdim" diye cevap verdi ve oğlu Enes'e de İslâm dinini telkin etmeye başladı.

★- Yaşı küçük olan oğluna Kelime-i Şehâdet'i öğretiyor, Allah-ü Teâlâ'dan başka ilâh olmadığına ve Muhammed Aleyhisselâm'ın da O'nun Peygamberi olduğuna inanmasını telkin ediyordu. Kocası Mâlik, bunu görünce kızarak; benim çocuğumu dinsiz yapıyor, onu bozuyorsun. Vazgeç bundan! dedi.

★- O da; "Ben onu bozmuyorum" dedi. Mâlik, Ümmü Süleym'in (r.a) dîninden vazgeçmediğini anlayınca, kendisine darılıp Şam tarafına doğru çekip gitti. Yolda bir düşmanı ile karşılaşp öldürüldü. Böylece Ümmü Süleym (r.a) dul kalmış oldu. Kocası Mâlik'ten çok iyilik görmüştü. Oğlu Enes' i büyütüp, bulûğ çağına girip, meclislerde söz sahibi

oluncaya kadar kimseyle evlenmeyeceğine dair kendi kendine söz verdi. Bir süre dul kaldı.

BEN TAŞA TAHTAYA TAPANLA EVLENMEM

★-Hz. Ümmü Süleym'in kocası ölünce, Medine'de kabilesinin reisi olup, okçuluğu ile meşhûr olan Ebû Talha, kendisi ile evlenmek için teklifte bulundu. Ebû Talha zengin ve hatırı sayılır bir kimse olmakla beraber henüz Müslüman değildi.

★-O da, kabilesi gibi putlara tapıyordu. Bu yüzden, Hz. Ümmü Süleym, ona cevap olarak: "Ben, seni istememezlik etmiyorum. Senin gibisi red olunmaz. Fakat sen müşriksin. Ben ise Müslümanım, elhamdülillah! Ey Ebû Talha! Sen, bilmez misin ki, bu putların sana bir faydası ve zararı yoktur."

★-''Sana zararı ve faydası olmayan bir taş a tapmayı nasıl uygun görürsün Senin, ilah diye taptığın bu ağaclar yerden biter, sonra onu bir marangoz yontar. Taptığınız putları, ateşe atsan yanar! Kayaya çarpsan dağılır, toz olurlar!''

★- ''Hiç düşündün mü sen... Toprakta büyüyen bu ağaç kütüğünün bir bölümüne taparken, başkaları diğer bölümünü yakacak olarak kullandı. Onun ateşiyle ısındı. Senin gibi asıl bir efendinin işe yaramaz oyuncaklara secde etmesi, yakışır mı? - Biraz düşüneyim'' dedi...

★-Zekî Medîneli, ne diyeceğini şaşırdı, sâdece sordu:

- ''Peki sen, nelere inanıyorsun? Nasıl düşünüyorsun

- Kadın?'' diye cevap verdi:

SENİ, BENİ, YERİ, GÖĞÜ YARATANA İNAN YETER,

★-''Yaşatan ve öldüren Allah; birdir ve büyüktür.

Muhammed Aleyhisselâm, O'nun kulu ve elçisidir. İşte, benim inandığım budur. O halde sen, bir tahta parçasına tapmaktan utanmıyor musun?'' dedi. Hz. Ümmü Süleym' in bu sözü, Ebû Talha'nın kalbine tesir etti.

★-Hz. Ümmü Süleym:”Eğer müslüman olup, Allahtan başka ilâh olmadığına ve Muhammed Aleyhisselâmın da O’nun kulu ve Peygamberi olduğuna şehâdet etsen de seninle evlensem olmaz mı? Bunun için bir mehir (karşılık, bedel) de istemiyorum” deyince, Ebû Talha, ondan mühlet istedi, düşünüp karar vermek için yanından ayrıldı.

★- Daha sonra İslâmiyet’in gerçek bir din olduğunu ve putlara tapınmanın manasızlığını kavrayarak müslüman olmaya karar verdi. Kısa bir zaman sonra geldi.”Bana yaptığın teklifi kabul ettim. Allah’tan başka ilâh bulunmadığına ve Hz. Muhammed’in de (s.a.v.) O’nun Peygamberi olduğuna şehâdet ederim” dedi.

★-Hz. Ümmü Süleym kendisinin telkini ile Müslüman olan Ebû Talha (r.a.) ile evlenmeyi kabul ederek, yanında bulunan ve bulûğ çağına giren oğluna:”Kalk, ey Enes! Ebû Talha’yı benimle evlendirmek için gereğini yap!” dedi.

★-Hz.Ümmü Süleym ile Hz.Talha nikâhlanıp evlendiler. Kelime-i Şehâdet getirdi. Müslümanlık şerefine erişti. Ebû Talhâ Kelime-i Şehâdet getirip Müslüman olunca, O mü'mine hanım da:-”Ey Ebû Talhâ! Şimdi seninle, hiçbir karşılık istemeden, evlenmeyi kabul ediyorum”, dedi. Ümmü Süleym hakikaten sevinçliydi. Çünkü bir insanı, hem de eşi olacak bir insanı, sapık fikirlerden kurtarmıştı.

★- Ebû Talhâ Hazretleri, ancak Müslüman olduktan sonra, o iyi kalpli hanımla evlenebildi.

★-Ebû Talha Müslüman olur olmaz, Medine’de , Efendimiz (s.a.s.)’in göndermiş olduğu Kur’an hocası Hz. Mus’ab Bin Umeyr’ in yanına gitti. Çünkü Resûl-i Ekrem Efendimiz, İslâmiyeti Medinelilere öğretip yaymak için Mus’ab bin Umeyr’i görevlendirmişti. O’ndan iman ve İslâm’a dair sohbetler dinleyip Kur’an okumaya başladı. Mücahede Hayatı

-

.

.

TALHA HAZRETLERİ'DE SÖZ VERDİ

★-Ebû Talha (r.a.), İslâm'la şereflenince, Allah Resulü (s.a.s.)'nün Mekke'deki ashabı ile. birlikte müşriklerin işkencelerine maruz kaldığını öğrenince, bu mazlum insanları çektikleri ızdıraptan kurtarmak için onları yurtlarında barındırmaya karar verdi. Bu kudsi daveti Peygamberimize ulaştırmak üzere Mekke'ye giden Hz. Ebû Talha, II. Akabe'de Efendimiz (s.a.s.)'in mübarek elini sıkarken, O'nun davası yolunda gerekirse ölüme dahi hazır olduğunu ifade etti.

★- Mekke'de, Resul-u Ekrem'e biat ettikten sonra tekrar Peygamberimiz tarafından, Medine'ye gönderildi ve oradaki Ensâr a İslâmiyet'i tebliğ etmek, açıklayıp öğretmek için ta'yin olunan nakiblerden (temsilcilerden) biri oldu.

TALHA (R.A) ÇOK KAZANÇLIYDI

★-Hicretten sonra, Efendimiz (s.a.s.) ve ashabının zaman zaman toplantı yeri olan Ebû Talha Hazretlerinin evi, Efendimiz (s.a.s.)'in Ensar ile Muhacir arasında kardeşlik ilan ettiği o kutlu hadisenin cereyan ettiği yer olma şerefine nail olmuştur. Peygamberimiz (s.a.s.), bu evde Ebû Talha (r.a.) ile Ebû Ubeyde b. Cerrah'ı kardeş ilan etti. Bu kardeşlik, Ebû Talha'nın manevi kazançlar elde etmesine vesile oldu. Peygamber Efendimiz' hicretiyle şereflenmiş Medine halkı, Muhacirler için gerekli olan herşeyi temin ediyorlar, herşeylerini paylaşıyorlardı.

★- Hz. Ebû Talhâ ve muhterem hanımı da, Peygamber Efendimizin huzurlarına vardılar. "Yâ Resûlallah! Bu Enes'tir. Biz de size, şu küçük oğlumuzu armağan ediyoruz. Lütfen kabul ve duâ buyurunuz. İnşâallah size hizmette kusur etmez", dediler.

★- Bu küçük oğlu, Enes idi. Efendimizin memnun oldukları, gözlerinden anlaşıyordu. Küçük Enes'i, kendi terbiyelerine aldılar. Bu sayede Ebû Talha'nın üvey oğlu, büyük bir şerefe nâil oldu.

SABRIN BÖYLESİ GÖRÜLMEMİŞ

★-Hz. Ebû Talha ile olan bu evliliklerinden Ebû Umeyr adında bir erkek çocukları oldu. Babası onu çok sevmiştir. Bu çocuğun, kafeste bir serçe kuşu vardı. Serçe'nin ölmesi üzerine Peygamber Efendimiz (s.a.v.) çocuğa: "Ey Ebû Umeyr serçe ne oldu" diye lâtife etmişti.

★-Hz. Ümmü Süleym in, oğlu Umeyr ağır hastalanıp babası Ebû Talha'nın evde bulunmadığı bir sırada ölmüştü. Ümmü Süleym, oğlunu öpüp kokladı sonra yavrusunu yıkadıktan sonra onu kefenledi ve evin bir köşesine koydu. Buharlayıp üzerini örttü. Ev halkına da:

★- "Ebû Talha'ya oğlunun öldüğünü, ben söylemedikçe, hiç biriniz söylemeyiniz!" diye tembih etti. Akşam olunca, Ebû Talha (r.a.) evine geldi. "Çocuk nasıldır?" diye sordu. Ümmü Süleym (r.a.) da:"Çocuğun ızdırabı dindi. Rahatlaştığını sanıyorum!" dedi. Hz. Ebû Talha, Onun sözünden, çocuğun gerçekten iyileştiğini sandı.

EN GÜZEL ANNE'DEN GÜZEL BİR ÖRNEK

★- Ümmü Süleym (r.a.) akşam yemeğini hazırladı. Kocasını oruçlu ve yorgundu. Ona yemeğini yedirdi, içirdi. O güne kadar hiç yapmadığı şekilde özenerek süslendi. Ona karşı neşeli görünmeye çalıştı. Sonra yattılar. Kocasını memnun etti.

★-Gecenin sonuna doğru Ebû Talha (r.a.) mescide çıkmak isteyince, Hz. Ümmü Süleym kocasına:"Ey Ebû Talha sana bir şey söylemek istiyorum" dedi. O'da"buyur söyle" dedi. "Şu komşumuzun yaptığına baksana" dedi. O da: "Ne oldu? Diye sorunca: "Benden emanet bir şey aldılar. Onu geri aldım diye ağlamaya başladılar şimdi zamanıydı?" dediler. Hz. Ebû Talha: "Hiç öyle şey olur mu? Emanetin zamanı olurmuymuş?" deyince, Hanımı:

” İNŞAALLAH BİZ ONLAR GİBİ OLMAYIZ DEDİ”

İnşallah biz onlara benzemeyiz onlar gibi olmayız dedi. Ebu Talha: “Ne oldu ki?” dedi, “Allah-ü Teâlâ bize verdiği emanetini geri aldı da onun için” diyerek çocuğun öldüğünü mecazlı güzel bir ifade ile kendisine bildirdi. O da bunun üzerine: “İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn” dedi. Sonra sabah namazını kılmak için mescide gitti.

Namazdan sonra çocuğunun öldüğünü ve hanımı ile arasında geçen hadiseyi durumu Resûlullah (s.a.v.) Efendimize haber verince; Cenâb-ı Hak,”Bu gecenizi hakkınızda mübârek eylesin! diye duâ etti.” .

DUA’NIN BEREKETİNE BAK

★-O metanetle sabırla o gece, beyine süslenip hiç bir şey olmamış gibi beyinin gönlünü yapan örnek insanı Allahımız mükâfatsız bırakır mı?

Annelerin hası olan Ümmü Süleym (r.a)’a, o güzel anneye hemen o gece Allahımız nurtopu gibi bir evlat vermiş, oğlu Abdullah’a hamile kalmıştı.

★-Hemde bu çocuk, Ümmü Süleym’in, Resûlullah (s.a.v.) ile beraber katıldığı bir harpte dünyaya gelmiş, Ümmü Süleym hiçbir ağrı sızı duymadan çocuğunu doğurmuştu.

★-Çocuk doğar doğmaz göbeği kesilmiş ve hiçbir süt emmeden Resûlullah’a (s.a.v.) getirilmişti. Peygamberimiz ağzına aldığı hurmaları çiğneyip iyice ezdikten sonra çocuğun ağzına koymuş, çocuk da emmeye başlamıştı. Allah Resûlü (a.s.v) bir müjde daha vermişti: “Annene git. Mübarek olsun. Allah çocuğunu salih ve müttakî kıldı” demişti.

★-Peygamberimiz (s.a.v.) ona babasının ismi olan Abdullah ismini koyup, hakkında hayır duâ etmişti. İşte bu duânın bereketiyle Abdullah bin Talha’nın yedi veya dokuz oğlu

olmuştu ki, hepsi de Kur’ân-ı Kerîm’i ezberleyip, hafız olmuşlardı.(Yüce rabbimiz Sure-i Araf 58. ayeti kerimesinde; güzel yerden güzel şeyler çıkar.) Güzel anadan da elbette güzel evlatlar doğar. Sen Allah’ımızın o güzel insanına ihsanına bak. (Buharî, 2:822; Riyazü’s-Sâlihîn Terc. 1:78-79)

ALLAH RESÛLÜ ŞÖYLE BUYURDULAR: SAHABELERİM ÂDİLDİRLER. ”(H.Ş)

★-Hz. Enes bin Mâlik buyurdu ki: Peygamberimiz Medine ye gelişlerinden vefâtlarına kadar, Hazar’da ve seferde kendilerine hizmet ettim. Yaptığım herhangi bir işten dolayı bana: (Bunu neden böyle yapmadın? Veya yapmadığım bir iş için de, bunu böyle yapmasaydın!) demedi. Hatta bir gün Enes bin Mâlik’i (r.a.), Resûlullah Efendimiz bir yere gönderdiğinde eve geç gelmişti. Annesi Ümmü Süleym (r.a):”Eve niçin geç geldin?” dedi.

★-Hz. Enes’de: “Peygamberimiz (s.a.v.) beni bir işe gönderdi” dedi. Annesi:”Nedir o iş?” deyince: O,” aramızda gizli sırdır” diye cevap verdi. Bunun üzerine annesi: “Resûlullah’ın (s.a.v.) sırrını iyi muhafaza et!” dedi.

SÖZÜNDE DURAN BEŞ KADINDAN BİRİYDİ

★-Eshâb-ı Kirâm’ın hanımlarından Ümmü Atiyye (r.a) diyor ki: Resûlullah (s.a.v.) biz kadınlardan Müslüman olduğumuzda, ölüye ağlayıp feryat figan etmeyeceğimize dair de söz almıştı.

★-Beş kadından başka kimse bu sözünde duramadı.

Resûlullah a (s.a.v.) verdiği sözü aynen yerine getirenlerden biri de Ümmü Süleym'dir. Ümmü Süleym (r.â) dinine son derece bağlı ve sabırlı bir kadındı.

★-Resûlullah'ı (s.a.v.) çok severdi. Evinde pişirdiği yemekten, mutlaka ona ayırırdı. Daha Resûlullah Efendimiz, Medine'ye yeni hicret etmişlerdi.

BAZI HARPLERE DE KATILMIŞTIR

★-Hz. Ümmü Süleym, Eshâb-ı Kirâm'ın diğer hanımları gibi harplerin çoğuna iştirak edip, icabında bizzat dövüşmüştür. Bu harplerin her birinde önemli hizmetler görmüştür. Uhud harbine katılıp, müşrik ordusuyla harbeden askerlere hizmet etti. Kocası Hz. Ebû Talha, iyi bir okçu ve cesur bir asker olduğundan hep Resûlullah'ı (s.a.v.) korumakla meşguldü.

★-Oğlu Enes (r.a.), yaşı küçük olduğu halde, bu harbe o da gelmişti. Su tulumlarını doldurup annesi Ümmü Süleym'e (r.a) ve Hz. Âişe ye veriyordu. Bu harbin en şiddetli bir zamanıydı. Bir ara askerler arasında panik baş göstermiş...

★-Resûlullah'ın (s.a.v.) yanından ayrılmışlardı. Resûlullah Efendimiz, yanındaki 12 kişi ile hiç yerinden ayrılmamış, sebat göstermişti. Bu çok tehlikeli harp gününde, Hz. Âişe ile Hz. Ümmü Süleym, asker arasında, durmadan arkalarında kırbalarla su taşıyorlar ve yaralıların ağzına su veriyorlardı.

★-Bu kapları (kırbaları) boşalınca son derece bir çeviklikle geri dönüp gelerek kırbaları dolduruyorlar, sonra yine acele edip yaralılara su veriyorlar, onların yaralarını sarıyorlardı. Hendek harbinde ise, bütün çocuklarla birlikte kale gibi bir evde mahfuz kalmışlardı. Harbe katılamamıştı.

HUNEYN SAVAŞINA DA KATILDI

★-Arkasından Hz. Ümmü Süleym (r.a), Huneyn savaşına da bizzat iştirak etmiştir. Bu sırada oğlu Abdullah' a hamileydi. Buna rağmen eline bir hançer geçirmiş hazır vaziyette bekliyordu. Bu harp esnasında kocası Hz. Ebû Talha da, tebessüm ederek, Resûlullah'ın (s.a.v.) yanına geldi. Resûl-i Ekrem (s.a.v.), Ümmü Süleym'e dönerek:

★-“Ey Ümmü Süleym! Bu hançer ile ne yapacaksın buyurunca”, O da dedi ki:”Ben bunu, bu günler için hazırlamıştım. Hele müşriklerden birisi bir kere yanıma yaklaşsın!. Bununla karnını deşerim.” Harp meydanında en cesaretli kahraman mücâhidlerden bile öne geçerdi. Huneyn harbinde, bir ara Müslüman saflarında bir dağılma baş gösterdiği sırada, Ümmü Süleym (r.a) hançerini çekip, sabır göstermiş, arslanlar gibi düşmana saldırmıştı.

★- Eli hançerli Ümmü Süleym (r.a), Resûlullah'a (s.a.v.) gelerek, “Eğer, izin vererseniz, paniğe uğrayıp, sizin yanınızdan ayrılanları da öldüreyim!” dedi. Peygamberimiz (s.a.v.), ona cevabında:”Ey Ümmü Süleym! Allah-ü Teâlâ bize yetiştirdi ve zafer ihsan etti buyurdu.

PEYGAMBER (S.A.S)'İN MEDİNE'YE GELİŞLERİ

★-Enes b. Mâlik henüz on yaşlarında bir çocuk idi. Hz. Peygamber (s.a.s.)'in Medine'ye gelişlerinde Medineli Müslümanlar arasında meydana gelen heyecan ve coşkusunu Hz. Enes şöyle anlatmaktadır:

★-”Medine'nin çocukları hem koşuyorlar ve hem de "Muhammed geldi, Muhammed geldi!" diye bağıryorlardı. Ben de onlarla birlikte koşmaya ve bağırmağa başladım. Bu şekilde koşup bağıırken etrafıma baktım, bir şey göremedim. Çocuklar ise yine bağıryorlardı koşuşarak. Ben de koştum ve bağırdım. Fakat etrafıma dikkat edince gelenleri göremedim.

★-Nihayet Resulullah ile Hz. Ebû Bekir geldiler. Biz kendilerini gördükten sonra, adını şu anda hatırlayamayacağım adamın biri bizi şehre gönderdi. Bize;
 ★-"Resulullah'ın geldiğini haber verin" diye tenbih etti. Şehre koştuk ve Müslümanlara haber verdik. Ensar'dan beşyüz kişi onları karşılamaya çıktılar. Ensâr, onları karşılayarak,
 ★-"Buyurunuz, burada emniyete kavuşacaksınız. İtaat ile karşılanacaksınız" dediler.

Resul-i Ekrem kendisini karşılayanlarla birlikte şehre girdi. O sırada şehrin bütün halkı Resul-i Ekrem'i karşılamak üzere evlerinden ve dükkânlarından dışarı çıkmışlardı. Kadınlar da evlerinin damlarına çıkarak Hz. Peygamber'in gelişini seyreliyorlardı.

★-Resul-i Ekrem ile birlikte gelen Hz. Ebû Bekir'i de görüyorlar ve fakat ikisinden hangisinin Resulullah olduğunu etraflarına soruyorlardı. Ben hayatımda o güne benzeyen bir gün görmemiştım.!

EV LADINI HEDİYE ETMİŞTİ

★-Hz. Peygamber, Medine'ye geldikten sonra bütün Ensâr kendisine hizmet etmek hususunda yarışıyorlardı . Herkes bir hediye ile O'na geliyordu . Hz. Enes b. Mâlik'in annesinin, hizmet yarışında yapabilecek alıp verebileceği hediye edebileceği hiçbir şeyi yoktu. Bundan dolayı çok üzgündü. Aklına parlak bir fikir geldi biricik oğlu Enes b. Mâlik'i çağırıp elinden tutarak Resul-i Ekrem'in huzuruna çıkarak Ya Resulullah sana hediye olarak on iki yaşındaki şu oğlum Enes'i getirdim lütfen kabul buyurup da:"Müsaade ederseniz size hizmet etsin." demişti.

★-Enes b. Mâlik, Resulullah'ın hizmetine girdikten sonra O'nun bütün emirlerini büyük bir dikkat ve itina ile yerine getirmeye çalıştı. Resul-i Ekrem ile aralarında sır olarak kalmasını arzu ettikleri şeyleri büyük bir dikkatle muhâfaza eder ve onları annesine bile söylemezdi. Nitekim kendisinden rivâyet edilen bir Hadis-i Şerif de Enes şu olayı anlatır:

RESULÜMÜZÜN TERİNİ SAKLARDI

★-Resûlullah (s.a.v.) efendimiz, çok kere Hz. Ümmü Süleym'in (r.a) evine teşrif eder ve orada istirahat ederlerdi. Bir gün, istirahat için uyudukları bir sırada, mübârek alınları terlemişti. Ümmü Süleym(r.a) mübârek alınlarının terini silmeye başladıkları zaman uyandılar ve Ona sordular:

★- “Yâ Ümmü Süleym! Ne yapıyorsun?” Cevabında: “Yâ Resûlullah, bereket için alnınızın terini mendille alıyorum, bunu saklayacağım.”

★-Hz. Ümmü Süleym (r.a), Resûlullah'ın mübârek terini, böyle mendil ile toplar ve bunu bir şişe içinde saklardı.

“ALLAH DOSTLARI HEP ŞÖYLE YALVARIRLARDI MUTLAKA BİZ DE YALVARALIM

★- Ya Rabbi az uyku ile bizi dinlendir de, ömrümüzü israf etmeyelim.

Uykuyu bizden alda sabahlara kadar sana ibadet edelim seni zikredelim diye yalvarırlardı bu güzel örnekler den bizler de ders alarak yaşayalım. Rabbim yaşayanlardan eylesin. **Amin**

★-Değ-i Gül Ahbar kitabında şöyle anlatılır. Yüce Allah, Sevgili Peygamberimiz'in nurunu yaratır. Önüne aynayı koyar. Kendi güzelliğini gören Peygamberimiz terler ve o terden Rabb'im gülü yaratır.

GONCA GÜLSÜN YÂ RASÛLULLÂH

Sen gonca bir gülsün yâ Rasûlullâh!
Güller senin için açar da kokar,
Senin kokun için bendini yıkar,
Sen gonca bir gülsün yâ Rasulullâh!

Bahçedeki güller seni sorarlar,
Sensiz gülistanlar neye yararlar?
Bütün çiçekler de seni ararlar,
Sen gonca bir gülsün yâ Rasûlullâh!

Gülü ben güllere soranlardanım,
Kokunu inan ki gülde ararım,
Hep seni bulmaktır asıl muradım,
Sen gonca bir gülsün yâ Rasûlullâh!

Allah'ım! Habibin geldi dünyaya,
Mis kokusu doldu bütün cihana,
Garip der şefaât Allah aşkına,
Sen gonca bir gülsün yâ Rasûlullâh!

(SAV)'IN SU İÇTİĞİ TULUMU SAKLARDI

★-Yine bir ara Resûl-i Ekrem efendimiz, Hz. Ümmü Süleym'in (r.a) evinde bir su tulumunun ağzından su içmişlerdi. Ümmü Süleym (r.a) bu tulumu, Peygamberimizin (s.a.v.) mübârek ağızları dokundu diye bereketlenmek için sakladı ve bir daha kullanmadı.

★-Hz. Ümmü Süleym'in evine sık sık gitmesi Resûlullah'a sorulduğunda, buyurdu ki: "Ben, Ümmü Süleym'e acıyorum. Çünkü O'nun erkek kardeşi (Haram bin Milhan) bana yardım ederken şehîd olmuştur."

★- Ümmü Süleym'in (r.a) kızkardeşi Ümmü Hirâm'ın (r.a) evi de Resûlullah'ın (s.a.v.) ziyâret ederek şereflendirdiği yerlerdendi. Bazen öyle uykusu için oraya gider, uyurlardı. Bir gün uykudan kalktıklarında tebessüm ederek Ümmü Hirâm a buyurdular ki: "Ümmetimden bir kısmını gemilere binip, kâfirlerle gazaya giderler gördüm."

★- Ümmü Hirâm (r.a) bu müjdeyi duyunca, "Yâ Resûlallah! Duâ et, ben de onlardan olayım" dedi.

★- "Yâ Rabbi! Bunu da, onlardan eyle! buyurdu." Hz. Muâviye (r.a.) zamanında Ümmü Hirâm (r.a) kocası ile gemilere binip Kıbrıs'a cihad etmeye gitti. Orada attan düşüp şehîd oldu.

HACCA GİTMİŞTİ

★-Bir ara Resûlullah (s.a.v.) hac için Mekke'ye gidiyorlardı. Ümmü Süleym'e buyurdular ki: "Ey Ümmü Süleym! Bu sene bizimle hacca gelir misiniz". O da: "Yâ Resûlallah! Kocamın iki bineceği vardı".

★- "Bunlardan birini kendisi, birini de oğlu için alıp, hacca gidiyor. Bana bir binecek kalmadı dedi."Bunun üzerine Resûlullah Efendimiz (s.a.v.), Ümmü Süleym'i (r.a) mübârek hanımlarının develerine bindirip hacca götürdüler.

★-Yolda kadınların develeri, arkadan geliyordu. Bunların hizmetinde de, Resûlullahın (s.a.v.) kölesi Enceşe (r.a.) vardı. Hz. Enceşe develeri yürütmek için nağmeli sözler söylüyordu. Resûlullah (s.a.v.) bunu işitince:” Enceşe, Enceşe!. Yavaş söyle, yavaş söyle! Kadınlar rahatsız olmasınlar” buyurdu.

★- Hz. Ümmü Süleym, çocuk terbiyesi bakımından üstün bir bilgi sahibiydi. Çocukları çok güzel terbiye eder ve yetiştirirdi. Oğlu Hz. Enes, bu hususta şöyle bildiriyor: “Allah-ü Teâlâ anneme iyi karşılıklar versin! Bana çok iyi bakıp, çok iyi yetiştirdi.”

O GÜZEL ANNEMİZ HADİSİ ŞERİFLERDE NAKLETMİŞDİR.

★-Hz. Ümmü Süleym, hadîs ilminde çok bilgi sahibiydi.. O da, birçok dîni meseleleri halleder, Eshâb-ı Kirâm'ın çözemediği birçok mahrem meselelere cevap verirdi. Kendisinden Hz. Ebû Hureyre, oğlu Enes bin Mâlik, Hz. Zeyd bin Sâbit, Hz. Ebû Seleme ve Hz. Amr bin Âs gibi bazı Eshâb-ı Kirâm, Hadîs-i Şerîf rivâyet etmiştir. Bir ara Eshâb-ı Kirâm'dan .

★-Hz. Zeyd bin Sâbit ve Hz. Abdullah İbn-i Abbâs, bir mesele hakkında ihtilâfa düşmüşlerdi. Gelip kendisine sordular. O da meseleyi halletti ve ikisinin de ikna olacağı cevaplar verdi.

★- Ümmü Süleym (r. a) mahrem meseleleri Resûlullah'a (s.a.v.) sormaktan çekinmezdi.

İşte cennetle müjdelenen bir kadın...
Bir sabır göstergesi hayırlı bir anne...
Anlayana en güzel örnek bir arkadaş...

BİR BAŞKA GÜZEL VE CESUR ANNE DAHA

★-Sümeýra (r.a): “Yeter ki, Resulullah sağ olsun! demişti” Sümeýra Hatun'un (r.a) Uhud gününde gösterdiği örnek davranış, gönüllerde yer eden bir olaydır. Onun bir hanım olarak ortaya koyduğu sabır, metanet ve muhabbet, kıyamete kadar gelecek müminlere bir örnek bir ışık bir meşale olacaktır.

★-Kendi şehitlerinin acılarına aldırış etmeden, ısrarla Resûlullah Efendimizi araması, sorması, peygamber sevgisine dair en güzel örnek olarak zikredilecektir. Onun ibret dersleri veren bu güzel davranışı şöyle nakledilmektedir.

★-Sümeýra Hatun (r.a), Uhud Savaşı'nda Müslümanların mağlubiyet haberini alınca çok üzölmüşüü. Babası, kocası, kardeşı ve iki oğlu da savaşa katılmışı. Acaba durumları ne olmuştu?

★- Resul-i Ekrem (sallallahu aleyhi vesellem) Efendimiz hakkında da birtakım dedikodular duymuştu. Merak içerisinde kalmıştı. Resûlullah (s.a.v) Efendimiz hakkında sağlam bilgi alabilmek için hanım sahâbîlerden bir grup ile Uhud'a koştular.

★-Sümeýra Hatun, savaş meydanına girince babasının, kocasının, kardeşinin ve oğlunun şehid olduğunu öğrendi. Hatta onların ok ve kılıç darbeleriyle paramparça olmuş cesetlerini gördü. Sahâbîler, Sümeýra Hatun'a başsağlığı diliyor, sabır tavsiyesinde bulunuyorlardı. Bu şekilde onu teselli etmeye çalışıyorlardı. O ise metanetini bozmadan,

vakur bir şekilde ısrarla Rasulullah (sav) Efendimizi soruyordu. Onun sağığı, sıhhati hakkında bilgi almak istiyordu. Kendisine sabır dileyen sahâbîlere: "Resûlullah ne yapıyor? Nasıldır?" diye sorular yöneltiyordu.

★-Ashâb-ı Kiram onun acısını paylaşmak istiyor, o ise bir an önce Resûlullah'ı görmek istiyordu.Sümevra Hatun'un bu engin muhabbetine hayranlıkla şahid olan Ashâb-ı Kiram, onun suallerine şöyle cevap veriyorlardı: "Allah'a hamd olsun o iyidir. Senin istediğın gibidir."

★-" Fakat bütün bu gayretler onun kalbindeki ıstırabı bir türlü dindirmiyordu. Bizzat kendisi, sevgili Peygamberimizi dünya gözüyle görmek istiyordu. Gözleri savaş meydanında hep onu arıyordu.

★-Sümevra Hatun, kendisini teskin etmeye çalışan Ashâb-ı Kiram'a adeta yalvarırcasına: "Onun bulunduğı yeri bana bildirin. Onu bana gösterin de ona bir bakayım?" diyordu.

★-Sahabiler, iki Cihan Güneşi Efendimizin (s.a.v) bulunduğı tarafı işaret edince, Sümevra Hatun derhal o tarafa yöneldi. Koşarak hızlı bir şekilde oraya gitti. Resûlullah (sallallahu aleyhi ve selem) Efendimizin sağ olduğunu görünce, Rabbimize şükretti ve:

★- "Anam babam sana feda olsun, Ya Resûlallah! Sen sağ olduktan sonra her türlü musibet bana hiç gelir ." diyerek, gönlündeki derin muhabbet ve hasreti dile getirdi.

★-"Sen sağ olduktan sonra" sözüyle dünyada her şeyin, her

acının, her üzüntünün önemsiz olduğunu bu örnek davranışıyla göstermiş oldu. İşte onlar Resûlullah'ı böyle seviyorlardı. Ashâbı yıldızlaştıran, erişilmez yapan sır da bu değil miydi? Ne derin muhabbet!... Ne kavi iman!... Ne hasret!... Ne metanet!... Ne sabır!... Ne teslimiyet!... Bizlere Ne güzel örnek!..

İKİ AVUÇ HURMA ÜÇYÜZ KİŞİYİ DOYURMUŞTU

★-Maddi açıdan fazla varlıklı olmayan Ümmü Süleym, kanaat sahibi ve cömertti. Peygamber Efendimiz evini şerefliendirdiği zaman bir şeyler ikram etmek için can atardı. Peygamber Efendimizin bereket mucizesine vesile olan Ümmü Süleym, Peygamber Efendimizin Hz. Zeynep ile evlendiği sırada, bir-iki avuç hurmayı yağla kavurarak bir kaba koyup Hz. Enes'le gönderdi.

★-Peygamber Efendimiz Enes'e buyurarak, "Filân, filânı çağır. Hem, kime tesadüf etsen davet et." Enes'de kime rast geldiyse çağırdı. Üç yüz kadar Sahabe gelip suffice ve Hücre-i Saadet'i doldurdular. Ferman etti: Yani, "Onar onar halka olunuz." Sonra, mübarek elini o az taam üzerine koydu, dua etti, "Buyurun" dedi. Bütün o üç yüz adam yediler, tok olup kalktılar.

★- Enes'e ferman etmiş: "Kaldır." Enes demiş ki: "Bilmedim, taam kabını koyduğum vakit mi çoktu, yoksa kaldırdığım vakit mi çoktu, fark edemedim."(Mektubat 1994, S. 114)

...

EN SEVDİĞİNİ HEDİYE ETMİŞTİ

★-Ebu Talha (r.a.) Medineli Müslümanlar arasında bağ ve bahçeye en çok sahip olardı. Mescid-i Nebevi' nin karşısında Bi'r-i Ha adlı bir bahçesi vardı. Hurma ağaçları, asma ve tatlı suyu ile meşhurdu. Efendimiz sık sık buraya uğrar, suyundan içerdi. Ebu Talha (r.a.) "Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça en üstün sevabı kazanamazsınız. (Birr' e ulaşamazsınız..) "

(Al-i İmran; 92)

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

★-Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar birre nâil olamazsınız ve her ne şey infak ederseniz şüphe yok ki, Allah Teâlâ hakkıyla bilir.

★-Ayet-i Kerime' sini işitince hemen Peygamber Efendimiz' in yanına Mescit'e gitti ve bu bahçeyi Allah rızası için infak ettiğini söyledi. Dilediği şekilde kullanmasını istedi. Onun bu davranışını takdir eden Efendimiz (s.a.v) bahçeyi akrabalarına vermesinin daha uygun olacağını söyledi. Bunun üzerine o, bu bahçeyi amcazadelerine bağışladı. "Ben şimdi gidiyorum. Bahçemin içindeki eşyalarımı toplayıp çıkacağım" dedi ve hemen mescidden dışarı çıktı. Ebu Talha bahçeye gitti ama bahçenin duvarına varınca orada durakladı, içeri atlayamadı. Çünkü, o artık başkasındı. Duvarın dışında beklerken, içeriden hanımı gördü.

★- "Yâ Eba Talha, gelsen ya, niye dışarıda bekliyorsun?" dedi. ,

Ebu Talha dışarıdan cevap verdi:

★- "Ben içeri giremem, sen eşyaları topla da dışarı çık".

★- "Niye dışarı çıkayım, yâ Ebâ Talha, bu bahçe bizim değil mi?"

★- "Hayır, artık bu bahçe bizim değil."

★- "Neden yâ Ebâ Talha?"

★- “Çünkü bu sabah bir Ayet-i Kerime geldi. Ben de Ayet-i Kerime’ye uyararak bu bahçeyi Medine fakirlerinin ihtiyaçlarını karşılaması için Resulullah'a vakfettim.”

★- “Artık bu bahçe Medine fakirlerininindir. Dolayısıyla eşyaları topla ve dışarı çık.” Hanımı eşyasını topluyor, bahçeden dışarıya çıkıyor.

★- İlk suali şu oluyor:

★- “Yâ Ebâ Talha, bahçeyi bağışlarken kendi adına mı bağışladın, yoksa ikimiz adına mı?”

★- “Hayır, ikimiz adına bağışladım.”

★- “Allah senden razı olsun, yâ Ebâ Talha, ben her sabah evden çıkıp, bu bahçeye doğru gelirken, çevremdeki fakirleri görüyordum, onların çocuklarının ağzına bir tane hurma düşmüyor. Hurmaları yok, onları gördükçe içim parçalanıyordu. Ve içimden geçiyordu ki, bu bahçeyi fakirlere vakfedelim. Ama senden çekiniyordum.”

★- “Demek benim kalbimden geçeni sen de okumuşsun ki, gelen âyet üzerine bahçeyi vakfetmişsin. Allah hayrımızı kabul etsin,” dedi ve eşyalarını alarak evlerine döndüler.

YEMEDİLER YEDİRDİLER MURADA ERDİLER

★- - Hz. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir adam Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a gelerek:

"Ben açlıktan bitkinim!" dedi. Aleyhissalâtu Vesselâm derhal hanımlarından birine (adam) (gönderip yiyecek istedi. Ama kadın):

★- "Seni hak ile gönderen Zât-ı Zülcelâl'e yemin olsun yanımızda sudan başka bir şey yok" diye cevap verdi. Aleyhissalâtu Vesselâm bunun üzerine diğer bir kadına gönderdi. O da aynı şeyi söyledi. Aleyhissalâtu Vesselâm sonunda:

★- "Bu (bitkin) aç kim misafir edip (doyurursa) Allah ona rahmet edecektir!" buyurdu. Ensar'dan Ebu Talha (radiyallahu anh) denen birisi kalkıp:

★- "Ey Allah'ın Resûlü! Ben misafir edeceğim!" buyurdu ve onu evine götürdü. Evde hanımına:

★- "Yanında yiyecek bir şey var mı." diye sordu. Hanım:

★- "Hayır, sadece çocukların yiyeceği var!" dedi. Bunun üzerine hanımına:

★- "Sen onları bir şeylerle avut, sonra da uyut. Misafirimiz girince, ona sanki yiyormuşuz gibi görünelim. Yemek için elini tabağa uzatınca lambayı düzeltmek üzere kalk ve onu söndür!" diye tenbihatta bulundu. Kadın söylenenleri yaptı. Beraberce oturdular. Misafir yedi.

★- Karıkoca yiyorlar gibi yaptılar geceyi aç geçirdiler. Sabah olunca Aleyhissalâtu Vesselâm'a geldiler. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm), Ebu Talha'ya:

★- "Dün gece misafirinize olan davranışınız sebebiyle Allah Teâla Hazretleri taaccüp etti (güldü)!" buyurdu ve şu Ayet-i Kerime nazil oldu.

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْآيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ

شَحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

★- “Ve o kimseler ki onlardan evvel yurt ve imân edinmişlerdir, kendilerine muhâcerette bulunanları severler ve onlara verilen şeylerden dolayı kendi kalplerinde bir ihtiyaç duymazlar, ve kendilerinde bir ihtiyaç bulunsa dahi onları kendi nefislerine tercih ederler.”

★- Ve her kim nefsinin cimriliğinden korunursa işte felâha ermiş olanlar onlardır. (Haşr 9) buyurdu.

★- [Buhârî, Menâkıbu'l-Ensâr 10, Tefsir, Haşr 6; Müslim
HEMEN MÜJDE GELDİ

★- YÜCE RABBİMİN YARATMIŞ OLDUĞU ACİZ
KULLARI GÖRÜLMEMİŞ BİR CÖMERTLİĞİ YAPARDA
O YÜCELER YÜCESİ RABBİM O GÜZEL ALLAHIMIZ O
CÖMERTLİĞİN KARŞILIĞINI VERMEZ Mİ HİÇ?

★- İŞTE HEMEN CEBRAİL ALEYHİSEELAM İLE GÜZEL RESULÜMÜZE AYET-İ KERİMESİ İLE MÜJDEYİ VERMİŞTİR.

★- KENDİ AÇ İKEN YİYECEĞİNİ MİSAFİRİNE İKRAM EDEN KULLARIM FELAHA ERMİŞ VE KURTULMUŞTUR DİYE BÖYLE CÖMERT KULLARINI RABBİM MÜJDELEMİŞTİR.

ENES B. MALİK (R.A) NASIL BİRİYDİ

★- Hz. Enes b. Mâlik son derece yakışıklı ve nurânî yüzlü bir kimse idi. Zaman zaman sakalını boyardı. Bütün hayatı boyunca son derece sade ve basit bir hayat sürmüştür. Fakir-fukara gördüğü zaman hemen yanına giderek tasaddukta bulunur, talebelerine harçlıklar vererek onlara yardımcı olurdu. Kendisi son derece gayretli ve cesur idi.

★- Hiçbir şeyden korkmaz ve çekinmezdi. En çok korkulan vali ve hükümdarlar karşısında her sözünü açıkça ve çekinmeden söyleyerek onların kötülüklerine engel olurdu. Cihada katıldığı zaman, sanki bir ordu imiş gibi gayet fütursuzca düşman üzerine saldırarak gözlerini yıldırır ve onları korkuturdu. Talebelerinin sayısı oldukça fazladır. Bunlar arasında tanınmış pek çok tâbiîn vardır.

★- Hasan-ı Basrî, Süleyman Temri, Katâde, Muhammed b. Sîrin El-Ensârî, Saîd b. Cübeyr bunlardandır. Rivâyet etmiş olduğu hadis-i şeriflerin sayısı oldukça fazla olup bunların pek çoğu ittifak halinde hadis kitaplarında zikredilmiştir.

★- Hz. Enes (r.a.)'in rivâyet ettiği meşhur bazı Hadis-i Şerifler:

★- "Zâlîme yardım, onu zulmünden alıkoymaktır. "

"İnsan sevdikleri ile beraberdir"

★- "Ey nas, takvânıza dikkat ediniz. Şeytan sizi aldatmasın"

★- "İçinizden bir kimse, bir felâkete uğraması yüzünden, ölümü temenni etmesin; ölümü dileyecek hale gelenler; 'Ya Rabbi, hayat hakkımda hayırlı olduğu müddetçe beni yaşat,

hayat hakkımda hayırlı olmadığı zaman ruhumu kabzet' desin"

★-Ümmü Süleym (r.a)'ın Enes (r.a)'yı hediye edişi ve nezâketinden pek memnun kalan Sevgili Peygamberimiz Enes'i yanına almış ve ona şöyle duâ etmişti:

★- "*Allahümmerzukhü mâlen ve veleden = Ey Allahım! Ona mal ve evlâd ihsan et.*" buyurdu.

★- Hz. Enes (r.a) duâlar bereketiyle 103 sene gibi uzun bir hayat yaşadı. Çok sayıda mal ve evlâda sâhip oldu. Rasûlullah (s.a) Efendimizin nurundan, ilminden, feyzinden kana kana istifade etti. En çok hadis rivayet eden sahâbîlerin üçüncüsü oldu.

YAĞ HIÇ EKSİLMEMİŞTİ

★-«Annem Ümmü Süleym'in bir koyunu vardı. Onun yağını bir tulumda topladı ve tulum dolunca Rubeybe ile Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e gönderdi. Rubeybe

★- Yâ Rasûlülah! Bu yağ Ümmü Süleym size gönderdi. Boşaltınız da tu!umu geri götürüyim, dedi.

Rasûlullah'ın emri üzerine tulumu boşaltıp Rubeybe'ye geri verdiler. Rubeybe tulumu geri götürdüğü zaman Ümmü Süleym evde yoktu. Rubeybe tulumu bîr çiviye astı. Ümmü Süleym eve geldiği zaman tulumun dolu olup yağın damlamakta olduğunu gördü. Rubeybe'ye:

★-Ben sana bu yağ Rasûlullah'a götür demedim mi? dedi. Rubeybe :

— Ben götürdüm, inanmıyorsan git sor, dedi ve beraber

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'e gittiler. Ümmü Süleym

— Yâ Rasûlullah! Ben Rubeybe ile size bir tulum yağ gönderdim, aldınız mı? diye sordu.

Rasûlullah :

— Evet, getirdi, dedi. Ümmü Süleym :

★-Seni Hak Peygamber olarak gönderen Allah'a yemin ederim ki, evimde tulum yağla dolu olup altına damlamaktadır, dedi.

O GÜZEL ANA HASTALANMIŞTI

★-Ümmü Süleym hasta olarak Rasûlüllah'ın evine gitti. Rasûlüllah (S.A.V) sordu :

— Ümmü Süleym! Ateşi, demiri ve demirin kirini biliyor musun? Ümmü Süleym

—Evet, Allah'ın Rasûlü! Rasûlüllah (S.A.V):

★-Ümmü Süleym! Sevin. Çünkü eğer sen bu rahatsızlığından kurtulursan demirin kirinden kurtulduğu gibi günahlardan kurtulurşun buyurdu.Ümmü Süleym iyi olunca :

★Yâ Rasûlellah! Cihâdın en faziletlisi hangisidir? diye sordu. Rasûlüllah (S.A.V)

— Namaza sarıl. Çünkü namaz en faziletli cihâddır. Günahlarından hicret et (ayrıl) çünkü o, en üstün hicrettir, 'buyurdu. "

**“ALLAH DOSTLARI HEP ŞÖYLE YALVARIRLARDI
MUTLAKA BİZDE YALVARALIM**

★- Ya Rabbi az uyku ile bizi dinlendir de, ömrümüzü israf etmeyelim.

Uykuyu bizden alda sabahlara kadar sana ibadet edelim seni zikredelim diye yalvarırlardı bu güzel örnekler den bizler de ders alarak yaşayalım.Rabbim yaşıyanlardan eylesin.**Amin**

KİM DAHA MERHAMETLİ?

★Bir kıssa anlatılır: Gencin biri bir kıza aşık olur. Kız şart koşar. “Eğer ananı öldürürsen seninle evlenirim” der. O genç eline bıçağı alır ve annesine saplar. Kaçarken eşiğe dolaşp bıçağın üstüne düşer yaralanır. Ana yaralı iken koşar çocuğuna. “Bir yerin acıdı mı oğlum?” diye yavrusunun boynuna sarılır. İşte ana, işte evlat.

NUR OLASIN ANAM

Benimle ağlayıp benimle gülen,
Tatlı uykuların benimle bölen,
Bir tanemsin benim bebeğim diyen,

Yaratan Mevlâ'ya kul olasın anam,
Makamın cennet nur olasın anam.

O tatlı dilinden balları akan,
Yavrusuna burcu gül gibi kokan,
Kendini hasretin aşkına yakan,

Yaratan Mevlâ'ya kul olasın anam,
Makamın cennet nur olasın anam.

Dünyalar bir yana anam bir yana,
Hak versin Kevser'in içi kana kana,
Fâtımâ anaya komşu olasın ana,

Yaratan Mevlâ'ya kul olasın anam,
Makamın cennet nur olasın anam.

VEDA HACCINDA BERABERLERDİ

★ - Ramazan geldiğinde umreye git. Ramazanda yapılan umre, benimle birlikte yapılan bir hac karşılığındadır, buyurdu. Ebû Talhâ'yla Enes İbn Malik Rasûlullah'la birlikte yola çıktılar. Onlar doksan bin müslümanla birlikte veda haccında bulundular. Peygamber (s.a.v) Mina'da saçlarını traş ettirdiğinde sağ tarafını birer ve ikişer kıl (tel) ashabına dağıttı. Sol tarafın tamamını Ebû Talhâ'ya verdi. Ümmü Süleym Bint Milhan onu evinde sakladı.

★ - Ümmü Süleym ve Ebû Talhâ öldüler. Aziz ve celîl olan Allah Peygamberinin duasını kabul etti. Oğlu Abdullah'ın on oğlu olmuştur. Oğullarının hepsi de Kur'an-ı hatmetmişler ve ondan ilim almışlardır.

.

HEM EBU TALHA HEM EŞİ AKABEDEYDİ

-Akabe bey'atında hanımı Ümmü Süleym'le beraber Rasûlüllah'a (s.a.v.) bey'at eden 70 kişiden birisi de o idî.

★- Rasûlüllah'ın (s.a.v.) o gece Yesrîb Müslümanlarına başkan yaptığı 12 kişiden birisi yine o idi.

★- Daha sonra bütün gazalarda Rasûlüllah'ın (s.a.v.) yanında yer almış, şerefle savaşmıştı.Fakat Ebu Talha'nın Rasûlüllah'ın (s.a.v.) yanındaki günlerinin en önemlisi Uhud günüdür.

★- Şimdi bununla ilgili bilgiyi alıyoruz.Ebu Talha, Rasûlüllah'ı (s.a.v.) yüreğinin zarlarına kadar sinen, kan gibi damarlarında dolaşan bir sevgiyle severdi. Ona bakmaya doyamaz, onun tatlı konuşmasına kanamazdı.

Onun yanında kaldığı zaman önünde diz çöker şöyle derdi :

★- Canım, canın için fedadır.

★- Yüzüm, yüzün için kalkandır.

UNUTULMAYAN UHUD VE TALHA H.Z.

★- Uhud'da Müslümanlar Rasûlüllah'tan (s.a.v.) uzaklaşınca, müşrikler her taraftan ona saldırmışlar, dişini kırmışlar, alnını yarmışlar, dudağını yaralamışlar ve yüzünü kanatmışlardı.Hatta yalancılar,

★- Hz.Muhammed (sav)'in öldürüldüğünü uydurmuşlar, bunun üzerine Müslümanlar güç duruma düşmüşler ve bozulmuşlardı. O sırada Rasûlüllah'ın (s.a.v.) yanında, içlerinde Ebu Talha'nın da bulunduğu bir gruptan başkası kalmamıştı. Rasûlüllah (s.a.v.), korunmak üzere arkasında durduğunda Ebu Talha onun önünde dağ gibi dikilmiş,

★- Daha sonra yenilmeyen yayını çekmiş, üzerine yanılmayan oklarını koymuş ve Rasûlüllah'ı (s.a.v.) korumaya ve okları müşrik askerlerine birer birer atmaya başlatmıştı.

★- Rasûlüllah (s.a.v.), okların düştüğü yerleri görmek için Ebu Talha'nın arkasından ayağa kalkıyordu. Bunun üzerine Ebu Talha, bir zarar gelmesin diye ona mani oluyor ve şöyle

diyordu :

★- Anam, babam sana feda olsun, sen onların karşısında ayakta durma, çünkü sana isabet ettirebilirler...

Benim boynum senin boynun için fedadır. Benim göğsüm senin göğsün için fedadır.

★- Ben senin yolunda fedayım...

Müslüman askerlerinden birisi ok kuburu ile birlikte kaçarken, Rasûlüllah'ın (s.a.v.) yanından geçiyor, Peygamber de ona seslenip şöyle diyordu :

★- Okları Ebu Talha'nın önüne at, kaçarken onları götürme!

★- Ebu Talha, üç yay kırıncaya, birçok müşrik askerini öldürünceye kadar Rasûlüllah'ı (s.a.v.) savundu durdu. Nihayet savaş bitti. Allah Peygamberini kurtarıp korudu.

★- Selamun aleyküm..

★-EY ANNELERİN GÜZEL ANNESİ

NE KADAR GÜZEL ANALAR YARATTIN SEN YARAB

★- SENİN YOLUNA KİMİ EVLADINI FEDA EDİYOR

KİMİ MALINI KİMİ DE EN KIYMETLİ CANINI FEDA EDİYOR.

Bazı konuların kaynakları

- 1) El-İstiâb cild-4, sh-455
- 2) El-Îsâbe cild-4, sh-461
- 3) Hilyet-ül-evliyâ cild-2, sh-57
- 4) Tabakât-ı İbn-i Sa'd cild-8, sh-424
- 5) Müsned-i İbn-i Hanbel cild-3 sh-105
- 6) Sahîh-i Buhârî (Kitab-ül-Cenaiz) Bâb. 42
- 7) Sahîh-i Müslim (Kitâb-ül-Libâs) H. No: 23
- 8) Şevâhid-ün-Nübüvve Cüz-5, sh-12

★-Yinede en doğrusunu yüce Allahımız bilir.

★-Kusurumuz varsa inşallah rabbim af etsin **amin.**

.

.

★- İşini, eşini, aşını, padişahlığını, beşikteki minicik yavrusunu terk edip sadece Allah rızasına ve helal rızık peşine koşan, gurbetlere düşen.

★- Bir daha evlen diyenlere elimden gelse o nefsimi boşarım benim gönlümde Allah sevgisinden başkasına yer kalmadı diyen.
İbrahim Edhem Hazretleri . **Bize örnek Allah dostu**

★- BÖYLE ALLAH DOSTU ZATLARIN YAŞANTILARI VE ÖRNEK HAREKETLERİ BİZLERE BİR UYARI VE DERS VERİCİDİR. BİZLERİN YAŞANTISINA IŞIK TUTARAK DOĞRU YOLU BULMAMIZ İÇİN BİZLERE ÇOK GÜZEL BİRER ÖRNEK VE REHBERLİK YAPMIŞLARDIR ONLAR DÜNYANIN PADİŞAHLIĞINDAN

★- ALLAH'AŞK İLE YANIP TUTUŞUR BU AŞK UĞRUNA KULLUĞA VE KÖLELİĞE TALİP OLMUŞLAR BU DÜNYADA BİZİM ÇOK DERS ALMAMIZ LAZIM. ONLAR YAŞAYARAK BİZE ÖRNEKLER BIRAKARAK ÇEKİP GİTTİLER UNUTMAYALIM Kİ BİRGÜN BİZLERDE ONLAR GİBİ ÇEKİP GİDECEĞİZ.

★-Bir gece sarayında tahtı üzerinde uyuya kalmıştı. Gece bir gürültü ile uyandı. Tavandan tıkırtılar, gürültüler geliyordu. O gürültü yapana seslendi

–Kim o !

★- –Damdaki cevap verdi:

★- –Yabancı değilim, devemi kaybettim de onu arıyorum!

- ★- İbrahim Edhem bu cevaba çok kızdı, sert bir sesle seslendi:
- ★- –Be hey şaşkın adam, damda hiç deve aranır mı ! deyince, o damdaki zat şu karşılığı verdi:
- ★-Ey gâfil! Sen Allah Teâlâ'yı ipek ve atlas döşekler içinde, inci ve altın tahtlar üzerinde arıyorsun ya.! Bunun damda deve aramaktan ne farkı var der.
- ★-İbrahim b. Edhem hemen yerinden fırladı ve adamlarını çağırıp her tarafı arattı;
- ★- Fakat ne sarayın damında, ne de bahçesinde hiç kimseyi bulamadı.
- ★- Tabîi içine bir ateş düştü ve bu olayı düşünmekten sabaha kadar uyuyamadı.

(Kaynaklar son sahifede)

“BURASI BİR SARAY, HAN DEĞİLDİR” DEDİ

- ★-Ertesi gün saray erkânı toplanmış ve divan kurulmuştu. İbrahim b. Edhem’de geldi ve geçip tahtına oturdu; ama hâlâ bu olayı düşünüyor, olayın mahiyetini kavramaya çalışıyordu.
- ★- Divanda birtakım devlet meseleleri istişare edilirken aniden heybetli bir adam hızla içeri girdi. Ona ne nöbetçiler, ne de muhafızlar engel olamamışlardı.
- ★- Gelip İbrahim Edhem’in, karşısında durdu.
- ★- Bu adama kim olduğunu, burada ne işi olduğunu ve ne istediğini sordular.
- ★- Adam bir yolcuyum. Bu handa birkaç gün kalmak istiyorum. Sonra gideceğim dedi. Tabîi İbrahim Edhem bu söze kızarak şöyle dedi:
- ★- Be adam, burası han mıdır ki kalacaksın !
- ★- – Burası bana ait olan bir saraydır, diye cevap verdi.
- ★- – O yabancı zat da;
- ★- – Peki, bu saray senden evvel kimindi
- ★- – Babamındı.
- ★- – Ondan önce kimindi ?
- ★- – Dedemin, ondan önce de atalarımın.
- ★- – Peki, onlar şimdi neredeler ?
- ★- – Öldüler.

- ★-Bu saray nasıl senindir ki, biri gidiyor biri geliyor. Böyle bir yer han değil de ya nedir? diyerek geldiği gibi çıktı gitti.
- ★- Tabii o zaman İbrahim Edhem'in aklı başına geldi. Belli ki, akşam damda "deve arıyorum" diyen adam, bu adamdı.
- ★-Hemen o zatın peşine düştü. Bir müddet sonra nihayet ona ulaşır: "Sen kimsin?" diye sorunca, o zat: "
- ★-Ben Hızır'ım." dedi. Böylece mesele anlaşılmıştı ve bir müddet konuştular.
- ★-Bu konuşmadan sonra İbrahim Edhem'in kalbi Allah Teâlâ'nın aşkı ile yandı ve şimdiye kadar yaptığı bütün günahlara, hata ve kusurlara tövbe etti.
- ★-O andan itibaren tacını, tahtını bırakıp ahireti seçti ve evliyânın reislerinden oldu. Öyle bir mâneviyat sultanı oldu ki, dünya sultanları unutuldu; fakat o unutulmadı.

KİMDİR BU İBRAHİM EDHEM (H.Z)

- ★- Tâbiîn'in meşhûr âlimlerinden ve evliyânın büyüklerinden. Miladi 714, hicri 96 senesinde Belh şehrinde doğup, miladi 779, Hicri 162'de Şam'da vefât etti.
- ★- İsmi, İbrâhim bin Edhem bin Mansûr, künyesi Ebû İshâk'tır. Nesebi Hazret-i Ömer'e dayanır.
- ★- Bağdât, Şâm ve Hicaz'da meşhûr oldu.
- ★- Üç kıtanın âlimlerinin çoğundan ilim öğrendi. İmâm-ı A'zam Hazretlerinin sohbetleriyle olgunlaştı. Dinde fakih ve müctehid oldu. Rumlarla yapılan cihadlara katıldı.
- ★- Arap lisânını çok iyi konuşurdu.
- ★- İmâm-ı Buhârî onun sika, güvenilir bir râvi olduğunu bildirmişlerdir. ★- Buhârî "Edeb" ★-, Tirmizî "Tahâret" kısmında kendisinden rivâyette bulunmuşlardır.
- ★-İbrahim b. Edhem Hazretleri'nin hakkında kaynaklarda pek çok muhtelif rivayetler vardır.
- ★- Yaklaşık elli atmış bin rivayet var. Bunların içinden en güvenilir olanlarından mümkün olduğu kadar da inanılır kaynaklı eserlerden, tevatura gitmeden ve bir Evliya'ya yakışır olanlarından derlemeye çalıştık .

★- Elbette uzun yıllar yaşayan bir evliyanın hayatındaki yaşadığı olayları birkaç konu ile anlatmakla bitiremeyiz.

★- Gayemiz o mübarek insanın güzel hayatını neslimize bir örnek olarak acizane aktarmaktır. Kusurumuz varsa Rabbim af eylesin.

(Kaynaklar Son Sahifede)

BABASI KİMDİ?

★-İbrahim b. Edhem'in âdeta destanlaştırılan hayatı ve menkıbeleri anlatılırken, sahip olduğu bütün bu servetten, mülk ve saltanattan, elindeki her türlü maddî imkândan vazgeçip zühd Allah yolunu seçmesi şöyle anlatılmıştır: Babası Edhem, Belh şehri pâdişâhıydı.

★- Kendisi Şehzâde olup, tahtta oturur, avlanmayı severdi. Her türlü imkâna sâhip, her istediğini yer, her istediğini giyer, her emri hemen yapılırdı.

★-Belh padişahı olduğu rivayeti meşhurdur. Önceleri tahtta oturur ve pahalı elbiseler giyerdi. Ata biner, avlanmayı sever ve maiyetiyle beraber tantana ile gezerdi. Daha sonra o bütün bunları terk etmiş ve Allah Teâlâ'ya gönül vermiştir. Mübârek sözleri ve kerâmetleri dilden dile dolaşmış, muhabbeti hep gönüllerde yaşamıştır.

Tâcını, tahtını bırakıp evliyâdan olması şöyle olmuştur:

O AYNI ZAMANDA İMAM-I AZAM'IN TALEBESİYDİ

İbrahim Edhem. Hz.

★-Bir gün İmam-ı Azam 'ın yanına gelince, talebeleri onu hor ve hakir görmüşler, ama Ebu Hanife ,

★- 'İbrahim Edhem seyyidimizdir' demişti. Talebeleri kendisine 'O bu efendiliği neyle buldu' diye sorduklarında;

★- 'O daimi surette Hak Teala'nın Zat-ı ile meşgul , biz ise ilminin dedikoduları ile meşgulüz' diye cevap verdi.

★-Belh padişahı bulunuyordu. Başlangıçtaki hali şöyle idi;

**Padişahlığı sırasında alem, fermanı altında iken altın kalkanlı kırk kişi önünden gider, altın güzrlü kırk kişi de ardından yürürdü. Allah şefaathlerine nail eylesin.....
Muhabbetle yukarıdaki konuyu talebelerine anlatmıştı.**

-
***- "Biz Allah'ın boyası ile boyandık, Allah(C.C.)' dan daha güzel boyası olan kim? Biz ancak O'na kulluk ederiz**
-

YEDİĞİN HELAL OLMALI DİYORDU

★-İbrahim b. Edhem devamlı oruçlu bulunurdu, yediği zaman da yiyeceği çoğu defa tuzsuz pişen sebzeler olurdu.

★-Yalın ayak gezer, yamalı elbise giyer ve az uyurdu. Helâl yemek konusunda da son derece hassastı. Öğütlerinde, helâl kazancın önemini vurgulardı.

★-Bizim yanımızda yiğit; çok ibadet eden değil, yediğine dikkat eden, midesine haram lokma sokmayandır." derdi.

★-İbrahim Edhem Hazretleri, tâbiînin meşhûr âlimlerinden ve Evliyânın büyüklerinden olup, Müttakî-i Zaman ve Sıddîk-ı Devran idi. Kendisi birinci tabaka velilerdendir.

★-İbrahim Edhem, İmam-ı Azam Ebû Hanîfe ile görüşüp sohbet etmiş ve aralarında bir dostluk meydana gelmişti.

KULUN DUASI OLMASAYDI NEYE YARARDI?

★ “Allah’ın yarattığı şeylerin gölgelerinin nasıl boyun eğip sağa sola dönerek Allah’a secde etmekte olduklarını görmüyorlar mı? (Nahl: 48)

★Yüce Mevla'm Kur'ân'ında şöyle buyuruyor: “Kulun duası olmasaydı neye yarardı?” Duanın dışında insanın yaptıklarının hemen hemen çoğunu bazı mahluklar yapıyor. Yeme, içme, üreme, doğma ve ölme gibi. Kulu diğer mahluklardan ayıran şey dua ve secdedir.

SECDE EDER

Hakk kulundan secde bekler,
 Secde eder gün felekler,
 Yere düşen şol gölgeler,
 Secde eder secde eder,
 Yavrum bunlar secde eder.

Bahçemizde açan güller,
 Işık veren güneş giller,
 Mis kokulu o sümbüller,
 Secde eder secde eder,
 Yavrum bunlar secde eder.

Dağın taşın kayasında,
 Yerin göğün arasında,
 Canlı cansız yuvasında,
 Secde eder secde eder,
 Yavrum bunlar secde eder.

Nasıl olur insan rahat,
 Döner gider mükevvenat,
 Secde ile sürer hayat,
 Secde eder secde eder,
 Yavrum bunlar secde eder.

Karadaki tüm mahluklar,
 Denizlerde hem balıklar,
 Elin açan şol yapraklar,
 Secde eder secde eder,
 Yavrum bunlar secde eder.

Döner dünya her an gider,
 Çepeçevre secde eder,
 Kul olanlar Allah'ına.

.

.

DUA NASIL YAPILMALI?

★-Bir gün İbrahim b. Edhem Hazretleri'ne duaların kabul edilmesi için ne yapmaları gerektiğini sordular, cevaben dedi ki:

★- Helâl ye ve dilediğin gibi dua et!" Ve yine buyurdu ki:

★- "Yediğin helâl olsun da, istersen sabaha kadar nafil namaz kılma ve istersen gündüzleri nafil oruç tutma."

YEDİ SENELİK ÇİLE BİR KELİMEDE BİTİVERİR

★-Meşhur İbrahim Edhem hazretleri Belh padişahı, tacını tahtını bırakıp gitmiş. Süfli bir hayata girmiş. Süfli hayat derken haşa zahirde, görünüşte. Karnı doycak kadar yemek yemiyor. Sırtı yeni elbise görmüyor.

★- Şeyh efendisinin dergâhına yedi sene odun çekmiş. Her sabah kalkıyor, halatını boynuna atıyor, dağa çıkıyor, odunları alıp getiriyor dergâha. Yedi sene boyunca her gün bunu yapıyor.

★-Bir gün, beş gün, on gün değil; bir ay, üç ay, beş ay değil; yedi sene bu hizmeti görmüş. Yedi sene sonra yine baltasını eline alıp oduna giderken Şeyh efendisine demiş ki: "Efendim, bana bir himmet edin!" Şeyh efendisi tenkit etmiş.

★-Yürü. Sen himmeti kazandın mı ki, himmet istiyorsun? Haydi yürü. Bostancı bostanının su zamanını bilir.

★- " demiş. Azarlamış, göndermiş. Başka bir dervişe görev vermiş, demiş ki:

★- "Ayaklarına mahmuz tak, şu Belh Padişahı İbrahim Edhem gidiyor, onun arkasından kavuş, onun çıplak ayaklarına o mahmuzla vur, gel.

★- O döner, sana bakar, yüzüne tükür. Yüzüne tükürdüğün zaman elbet bir şey söyler.

★- Ne söylerse gel bana haber ver.

(Kaynaklar Son Sahifede)

NE KADAR ZOR BİR İMTİHAN...

★-O gönderilen zat gidiyor, İbrahim Edhem'e kavuşuyor. Mahmuzlarla ayağına çarpıyor. Vurdukça kan akıyor. İki defa, vuruyor üçüncüde dönüp bakıyor bir; derviş yüzüne tükürüyor.

★-İbrahim Edhem şöyle söylüyor: "Git babam. Senin dediğini ben Belh'te bıraktım." Derviş bu cevabı alıyor, dönüp geliyor. Şeyh efendi soruyor: " görevini Yaptın mı? "Yaptım efendim.

★-Emriniz üzerine tabanlarına, çıplak ayaklarına vurdum. Vurdum deldim. İki defa vurduğumda bakmadı. Üçüncü defa vurduğumda döndü, baktı.O zaman yüzüne tükürdüm. Şu ifadede bulundu: 'Git, babam. Senin dediğini ben Belh'te bıraktım dedi.'

★-Şeyh efendisi: 'Hâlâ Belh'i unutmamış, diyor, yani Belh'te padişahlığını hatırlıyor. O zaman hiddet vardı. Gazap vardı.

★-O zamanki halimle ben sana bir şeyler yapardım;

★- Şimdi ben hiddetimi, gazabımı Belh'te bıraktım, demek istemiş. Ama o Belh kelimesi ağzından çıkmış ki o daha olgunlaşmamış der.'

BAK Kİ SEN, RABBİM NEYLER

★-İbrahim Edhem şeyhine geri gelince kovuluyor:

'Git. Sen Belh'i unutmamışsın. Himmet mi istiyorsun' diyor.

★-İşte bu olay üzerine tacını tahtını bırakarak Allah'ı aramaya çıkan İbrahim Edhem Hazretlerinin yolu bir başka şehre düşer. Hava soğuk ve yağışlıdır. Üstü başı pejmürde bir halde olan Hazret, namazını kıldığı camide istirahat etmek ister. Ancak ne var ki, giysilerinden ötürü hor görülür, kınanır ve caminin hocası tarafından dövülerek kan revan içinde sokağa atılır.

★-Gecenin bir vakti açık gördüğü bir hamama girer Hamamın ocağına odun atmakta olan bir adama selam verir ama, selamı hemen almaz, adam ocağına odun atma işini bitirir ve ocağı tutuşturur sonra kapağını da örter daha sonra

aleyküm selam der cevap verir.

İbrahim Edhem Hz. sorar adama;

★- -"Selamımı almak için neden bu kadar beklediniz" Adam;

★-Burası bir gayri müslüme ait. Senin selamını alayım seninle ilgileneyim derken işimi aksatsaydım görevimi iyi yapmamış olurum. Adamın bana hakkı geçerdi" demiş.

★-İbrahim Edhem Hazretleri;

-"Madem bu kadar ince ve hassas bir kulsun, benim için dua eder misin?" deyince. Adam güler;

★--"Ben kimim ki duam kabul olacak.. Hem kırk senedir Mevlâ'ya yalvarıyorum şu İbrahim Edhem Hazretlerini bana bir göster diye ama, hala göstermedi göreceğim diye bekliyorum" der.

İbrahim Edhem Hazretleri ise, başına gelen acı hadiseyi şöyle yorumlamış bu açıklama üzerine;

★--"Demek ki beni buraya sen çağırdın bende bunca dayığı senin için yemişim der, hakkın hikmetinden sual olmaz ki."

★-Kısacası hayatta hepimizin başına ilginç, zor ve hatta kötü hadiseler gelebilir. Bizler görebildiğimiz ve kavrayabildiğimiz oranda yorumlar getirebiliriz bu hadiselere... Ama hiç bir zaman gerçek hikmetlerini bilemeyiz...

İBRAHİM BİN EDHEM (HZ)'NİN DUASI

★-İlahî! Sen Fazl-u Kerem ve İzzet-ü İkrâm sahibisin; benim ise tek sermayem hatalarım ve günahlarım; ne olur bu kulunu affet! İsyankar isem de affına olan ümidim hiç sarsılmadı; diliyor ve dileniyorum; kapıkulunu umduklarına nâil et!

★-İşte huzurundayım ve suçlarımı itiraf ediyorum; merhametinle muamelede bulun ve bu âciz bedeni azaba dâçar kılma!

Halk hep sâlih bir insan olduğumu düşünüyor; halbuki ben onların en kötüsüyüm; merhametine iltica ediyorum; beni bana bırakma!

İlâhî! Asî kulun yine kapına geldi; (dağlar azametindeki) günahlarını ikrar edip, ellerini Sana açıyor ve sadece Sana açar,

★-Şâyet Sen mağfiret edersen, hiç şüphesiz o Sen'in şâmındandır; kovarsan dergahından, beni Sen'den başka kim affedebilir !

İlâhî! Gönlümde nedâmet hisleri, bütün masiyetlerime “tövbe!” diyor ve kurtuluş fermanımı bekliyorum. Hesabın pek ince olduğu o şedîd günde, ey yardım talebinde bulunanların biricik yardımcısı, nâçâr, Sen'in yardımını istiyorum.

(Kaynaklar Son Sahifede)

HELAL KAZANÇ PEŞİNDE

★-Ancak helal kazanç adına da pek bir şey bulamadım. Şeyhlere nerede helal kazanç elde edebileceğimi sordum.Onlar da bana; “ Eğer helal olanı talep ediyorsan Şam’a git.” dediler. Bunun üzerine Şam’a gitmek üzere yola koyuldum. Masisa adında bir vali tarafından yönetilen Mansura şehrine vardım.Orada kendi kol gücüm ve alın terim ile çalışıp helal olanı yedim.

★- Bir süre sonra orada da şeyhlere” Helal olanı nerede aramalıyım” diye sordum. Onlar bana

★- “ Eğer katıksız helal olanı arıyorsan, Tarsus’a gitmen gerekir; üstelik orada iş de çoktur” dediler.Bunun üzerine hiç vakit geçirmeden yola koyuldum ve Tarsus’a gittim.Orada uzunca bir süre orak biçtim ve bağ ve bahçe bekçiliği yaptım.

★- Tarsus halkı tarafından tanınmaya başlayınca da hemen oradan ayrıldım. İşte benim işimin başlangıcı böyleydi.

★- Halef b. Temim, İbrahim Edhem (ra) ile ilgili şöyle bir rivayet nakletmektedir.

Ona “ Şam’da ne kadar kaldın?diye sordum.” Yirmi dört yıl kaldım” cevabını verdi.”Neden bu kadar uzun süre kaldın?” diye sorduğumda , ona verdiği cevap “ Helal lokma ile karnımı doyurmak için” şeklindeydi.

.

BULUNCA NE YAPILIRMIŞ ?

★-Dünya hükümdarlığını bırakıp gönüller sultanı olmaya azmeden, bunu da gerçekten başaran İbrahim Edhem(Hz) dünya malına tenezzül etmez, kimseden bir şey istemez ve beklemezdi.

★-Nefsini yokluğa ve mahrumiyete o derece alıştırmıştı ki; bir benzerine az rastlanırdı. İbrahim Edhem, bir gün zamanının büyük bilgelerinden Şakik Belhi ile karşılaşır ve sorar.

★-"Ey zati muhterem nasıl geçiniyorsun?"

O zat Belhi, "Bulunca yiyoruz, bulmayınca sabrediyoruz" diye cevap verir. "Horasan'ın köpekleri de aynı şeyi yapıyorlar, bulunca yiyorlar, bulmayınca sabrediyorlar. O Zat-ı Muhterem" de, Hazrete sorar: "Peki siz ne yapıyorsunuz?"

★-İbrahim Edhem cevap verir: "Biz bulunca dağıtıyoruz, bulmayınca sabrediyoruz.

HAMAMA GİREMEDİĞİME AĞLAMİYORUM

★-İbrahim Edhem Hazretleri bir gün hamama gider.

Hamamcıya parasının olmadığını söyler ve hamama girmesine izin vermesini ister. Hamamcı, parasız hamama girilemeyeceğini söyleyerek Hazret'i hamama sokmaz.

★-İbrahim Edhem Hazretleri ne kadar ısrar ederse etsin hamamcının inadını kıramaz. Boynu bükük hamamdan ayrılırken öyle bir bağırış bağırır ve feryat eder ki, feryadı duyan ahali şaşkınlık içinde koşturup toplanırlar Hazret'in başına.

★-Bu kadar feryat etmene gerek yok... Yeter ağlayıp feryat etme, hamam paranı biz verelim" derler.

Kalabalığa döner ve seslenir İbrahim Edhem Hazretleri:

★-Ey ahali! Hamama giremediğim için mi sanıyorsunuz bu feryatlarımı Ben hamama giremediğim için ağlamıyorum. Dünyada parasız olanı hamama bile sokmuyorlar.

★-Ya ahirette de senin Cennet'e girecek amelin yok diye kapıdan geri çevirirlerse halim nice olur diye ağlıyorum.

★-Çünkü, salih ameli olup oraya girmeyi hak etmeyenleri içeri sokmayacaklar." der ve sürdürür feryadını.

YOKSULLUĞA TAHAMMÜL

★-Saltanatı ve dünya zenginliğini terkeden İbrahim Edhem, çok mütevazı bir hayat yaşardı. Yaşadığı hayattan ne şikayet eder, ne de sıkılırdı. Yoksulluk Peygamberlerin ve evliyaların hayatıdır diye mutluluk duyardı.

★-İsteseydi, zenginlik içinde yaşayacağını bildikleri Edhem'in, bu yoksulluğa nasıl dayanabildiğini merak eden insanlar, Edhem'le karşılaştıklarında sorarlar:

★-Ey Edhem, nasıl tahammül edebiliyorsun bu zor yoksulluk içindeki bir hayata?"

★-İbrahim Edhem, tebessümle dinler ve cevap verir:

★-Her şey küçük başlar, zamanla büyür. Fakat sıkıntılar büyük başlar zamanla küçülür. Onun için ben sabrediyorum, büyük sıkıntıların zamanla küçüldüğünü görüyorum. Böylece, sizleri hayretler içinde bırakan hayatımda hep mutluluk hissediyorum."

★-İbrâhim bin Edhem hazretleri bir bağda bekçilik yapardı. Bir gün uyuduğunda, ağzında nergis dalı ile bir yılan gelip, dalı sallayarak ona serinlik yaptı.

SENİ GÖREN DE İBRAHİM EDHEM SANAR

★- Padişahlığı bırakıp köleliği tercih etmesi sırasında İbrahim b. Edhem, hakkında anlatılan menkıbeler oldukça çoktur.

★- Tanınmış olduğunu bildiği için şöhretten de mümkün olduğunca sakınırdı. Bu sebeple, kimliğini gizleyerek çeşitli işler yapardı.

★-İbrahim Edhem, yine geçimini temin için bir süre bağ bekçiliği yapar. Bir gün bağ sahibi gelir ve tatlı bir nar ister. İbrahim bin Edhem gider bir nar getirir. Getirdiği nar ekşi çıkar.

★-Bağ sahibi gelen narın ekşi olduğunu gördüğünde tekrar nar ister. Edhem'in getirdiği narların hep ekşidir.

★-Bağ sahibi sinirlenir, "SübhanAllah! Bunca zamandır bu bağın bekçisisin, daha narın ekşisini ve tatlısını ayırt edemiyorsun" der.

★-İbrahim Edhem, "Benim vazifem bağ bekçiliğidir.

★-Hiç tatmadığım bu narların tadını nereden bileyim? " diye cevap verir.

Bağ sahibi, bağının bekçisi olup da, hiç nar yemediğini söyleyen ve asıl kimliğini bilmediği bekçisine, şaşkın gözlerle bakar,"Bu hâlini görünce, neredeyse sana İbrahim bin Edhem hazretleri diyeceğim " diye söylenir.

BİR SES İŞİTİR...

★-Birgün kendine şöyle sordular:

- Sen kimin kulusun?

Titredi, yere düştü ve kendinden geçip yerde çırpınmaya başladı. Kendine geldi, kalktı ve bir âyet-i kerîme okudu.

"Niçin cevap vermedin" dediklerinde buyurdu ki: Korktum.

★-Eğer O'nun kuluyum desem, benden kulluk haklarını ister;

★-Değilim desem, bunu da hiç diyemem, cevap veremedim

HERKES GÜLERKEN, SEN AĞLAYACAKSIN

★-Bir gün bir deniz kenarında otururken baş vezirlerinden birisi yanına gelir;

"Padişahım neredesiniz halk sizi arıyor, sizi bekliyor." der.

★-Israrla saraya dönmeye ikna etmeye çalışır. İbrahim Edhem Kuddise Sırruh Hazretleri baş vezirine dönerek; "Ben hakikati buldum, beni rahat bırak." der, vezir ısrar eder.

"Hükümdarım sizin gibisini nerede bulacağız, siz hükmedin ne isterseniz yapacağız." der.

★-Bunun üzerine yakasından bir iğne çıkarır ve denize atar, balığa o iğneyi alıp getirmesini söyler, balık birazdan ağzındaki iğneyi İbrahim Edhem Kuddise Sırruh Hazretlerine uzatır.

★-Baş vezire dönerek; "Ben hükümdar iken böyle hükmedebilirmiyim?" der. Baş vezir onun Allah yoluna

döndüğünü ve hakikati bulduğunu anlar, ondan duâ isteyerek mücade ister ve ayrılır. Allah-ü Teâlâ, dostlarını böyle ayıklar ve kendine döndürmeyi murad ettiği kullarının kalbine nurunu akıtır.

- ★-Herkes yatarken, sen kalkacaksın,
- ★-Herkes uykudayken sen uyanık olacaksın,
- ★-Herkes gülerken, sen ağlayacaksın.
- ★-Yaratanın rahmetiyle af ve mağfiretini dileyeceksin ki.
- ★-O Sultan da bizleri affetsin.
- ★-Gel ey Muhammed şimdi bir bahardır
- ★-Dudaklar ardında saklı aminler vardır.
- ★-Haccından, miracından döner gibi gel..
- ★-Hep yolun bekliyoruz asırlardır, yıllardır...

-
- ★-Bu dünya öylede böyle de gider
 - ★-Bir fatiha ile hatırlayın yeter

BİR KARGANIN İNSANA MERHAMETİNE

★-İbrahim Edhem Hz. Yer Afganistan'ın Belh şehri..Sultan İbrahim Ethem'in yaşı çok gençti.Av meraklısıydı. Mahiyetindekilerle beraber ava gitmişti.Sahrada birden bir ceylan beliriverdi. İbrahim Edhem atılıverdi ceylanın peşine. Sultan birden durdu.

★-Elini gözlerine siper edip ilerdeki karartıyı süzmeye başladı. Yaklaştı. Bir karga eli ayağı bağlanmış çaresiz bir adamı besliyordu. Şaşırmıştı. Hemen adamın elini çözdü derdini dinledi.Haramiler tarafından soyulup bu sahrada ölüme terk edilmişti adam.

★-Aві bırakarak adamı sarayına getirtti. Bu hadise İbrahim Edhem'i derinden etkilemişti. Artık ava gitmiyordu.Bir karganın insana olan merhametini gördükten sonra hayvanlara el kaldırmaktan vazgeçti.

★- Onu esas düşündüren o kargayı oraya sevk edip çaresiz adamı sahrada besleyen İlâhi Merhametti. Geceler ve gündüzler boyu tefekkür etmeye başladı (Kaynaklar Son Sahifede)

EN YAKIN YERLEŞİM YERİ NEREYİMİŞ

★-Çeşitli kaynaklarda nakledildiğine göre, günlerden bir gün İbrahim Edhem (ra), bir yere gidiyordu.Yolda bir asker ile karşılaştı

★-Asker, İbrahim Edhem (ra)’e “ Sen kimsin?” diye sordu

★-İbrahim Edhem (ra) “ Ben bir kulum” cevabını verdi.

★- Asker, “ En yakın yerleşim yeri hangi taraftadır.?” diye sordu.

★- İbrahim Edhem (ra) eli ile mezarlığı gösterdi.

★- Asker, “ Sen benimle dalgamı geçiyorsun” deyip İbrahim Edhem (ra)’nin başına birkaç kırbaç darbesi indirdi.

★- Aldığı kırbaç darbeleri yüzünden İbrahim Edhem (ra)’in başı yarıldı ve yarılan yerlerden de kan akmaya başladı.

★- Kendisine karşı sergilediği davranışa rağmen , İbrahim Edhem(ra), o asker için dua edip yoluna devam etti.

★- Yakındaki şehrin halkı İbrahim Edhem (ra)’nin geldiğini duymuş bu yüzden onu karşılamaya çıkmışlardı.

★- İbrahim Edhem (ra)’in perişan halini gördüklerinde , askere “ Ey cahil adam! Bu İbrahim Edhem (ra)’dir, yüce ve her türlü kusur ve noksandan uzak olan Allah’ın Velisi’dir.

★-” dediler. Bunun üzerine biraz önce İbrahim Edhem (ra) ‘i kırbaçlayan asker, hemen ayaklarına kapandı, özürler diledi .

★- “ Ben kırbaç darbeleri ile senin başını yardığım halde sen benim için dua ettin. Bunun sebebi nedir?” diye sordu.

★- İbrahim Edhem(ra)“ Evet, öyle yaptım. Sen bana karşı sergilediğin davranış sayesinde benim duamı hak ettin; çünkü senin bana karşı sergilediğin davranış sayesinde benim payıma düşen cennetti.

★- Senin payına da cehennemini düşmesini istemedim. İşte bu yüzden senin için hayır dua ettim.

★-” Diye karşılık verdi. Bu kez asker, ben sana kim olduğunu sorduğum zaman , sen neden bana “ ben bir kulum “ cevabını verdin?” diye sordu.

★- İbrahim Edhem(ra), askerin bu sorusuna

★- “ Kim Allah’ın kulu değil ki!” şeklinde cevap verdi. Asker,

★- “ Ben sana ‘En yakın yerleşim birimi nerede?’ diye sorduğum zaman, sen neden mezarlığı gösterdin?” diye sorduğunda da İbrahim Edhem(ra),

★- “ Çünkü “ dedi, “Şehir her gün biraz daha harap bir hale , mezarlık ise her geçen gün daha mamur bir hale gelmektedir.”

BUNLAR BİZİM DE KULAĞIMIZA KÜPE OLSUN

★-Müslümanlar toplanıp İbrahim Edhem Hazretlerinin huzuruna çıkarak diyorlar ki:

★-Ey ALLAH dostu! Biz ALLAH'a dua ediyoruz, fakat bir türlü kabul edilmiyor; bunun sebebi nedir?

★-O Mübarek Veli şöyle cevap veriyor:

★-Siz, ALLAH'ı biliyor, fakat O'nun emrini yerine getirmiyorsunuz.

★-Resül-i Ekrem'i (s.a.v.) seviyoruz diyorsunuz, fakat O'nun sünnetlerini terk ediyorsunuz.

★-ALLAH'ın nimetlerini görüyor, fakat o nimetlerin şükrünü edâ etmiyorsunuz.

★-Şeytanın düşman olduğunu biliyor, fakat ona uymaktan kaçınmıyorsunuz.

★-Cennet haktır diyorsunuz, fakat oraya girmenize sebep olacak amelleri yapmıyorsunuz.

★-Ölümün var olduğunu biliyor, fakat takvâ sahibi olmuyorsunuz.

★-Kendi ayıplarınızı unutup, başkalarının ayıplarını araştırmakla meşgul oluyorsunuz.

★-Ölülerinizi defnediyorsunuz, fakat onlardan hiç ibret almıyorsunuz.

★-İbrahim Edhem Hazretlerinin cevabını tekrar tekrar okuyalım ve onları kulaklarımıza değil, kalbimize küpe yapalım.

•
•
•

İBRAHİM EDHEM. HZ'İNDEN RAMAZAN HİKAYELERİ

★-Bir adam Ramazan sohbetlerinde diliyle hep cömertlikten söz ediyor; ama eliyle hiç de cömertlik yapmıyordu. İşte bu adam bir gün İbrahim Edhem'e rica etti:

★-Herkes nasihat ediyorsun, bana da nasihat et.. İbrahim Edhem Hz. tek cümlelik nasihatini şöyle yaptı:

★-Sen açığı kapa, kapalıyı da aç sana yeter!.

Adam bir şey anlamamıştı. Mecburen sordu:

★-Açık nedir ki onu kapayayım, kapalı nedir ki onu da açayım? İbrahim de kısaca anlattı: -

★-Açık olan hep cömertlikten söz eden ağızındır. Onu kapa.

★-Kapalı olan da yoksula hiç açmadığın kesendir. Onu aç. Bu sana yeter!

★-Düşünmeye başlayan hakperest adam, tebessüm ederek söylendi: “ -Vallahi bir doğru ancak bu kadar veciz söylenebilir!.. “

★-Bu söz gerçeğin ta kendisidir! Bu güzel ikazdan sonra ben de ağızımı kapıyor, artık kesemi yoksula açıyorum..

★-Ne dersiniz, bu sözün bize de şümülü olabilir mi. Biz de Ramazan boyunca hep cömertlikten, yardımdan söz ediyor; ama elimiz cüzdanımıza bir türlü varmıyor, bir yoksulun yüzünü güldüren yardımda bulunamıyor muyuz? Bizim de açığı kapayıp kapalıyı açmaya ihtiyacımız var mı yoksa? Bir düşünsek mi acaba?.

RÜYASINDA CEBRAİL H.Z.'LERİNİ GÖRÜR

★-Rüyasında Hz. Cebrail'i elinde Hak dostlarının isimlerinin yazılı olduğu defterle gören İbrahim sorar: 'Bak bakalım benim ismim de yazılı mı Hak dostlarının listesinde?' der.

★-Hz. Cebrail, 'Hayır der, senin ismin Hak dostlarının listesinde yazılı değil. Ama bir aşağıdaki defter olan Hak dostlarını sevenlerin listesinde yazılı!.

★- Hak dostları içinde yok senin adın.' İbrahim hemen teklifini yapar:

★-Madem Hak dostlarının içinde değil de, Hak dostlarını sevenlerin içinde benim adım. Öyle ise Peygamberimiz (sas) "Kişi sevdiğiyle beraberdir." buyurdu. Çabuk benim adıma da sevdiğim Hak dostlarının yanına yazın.

★- Peygamberimiz'in emrini yerine getirin!' Cebrail aynen uygular. İbrahim'in ismi de sevenler listesinden alınır, sevdiklerinin yanına yazılır. Böylece sevdiği Hak dostlarıyla birlikte olur.

★-Öyle ise biz de kendimizi bir kontrol edelim mi?.Hak dostlarını seviyor muyuz? Seviyorsak sevdiklerimizle birlikte olacak, onların yanında yer alacağız inşaallah. Yeter ki hep Hak dostlarını seviyor olalım.. (Feridüddin-i Attar'ın Tezkiret ül Evliya)

★-İmâm-ı Âzam (hz): “Felaketlerin en büyüğü vakti boşa geçirmektir.”

★- “Çalışanlar, kötülük düşünmeye vakit bulamazlar, çalışmayanlar ise kendilerini kötülükten kurtaramazlar.”

ZENGİN KİMMİŞ?

★-Varlıklı bir kişi İbrahim Edhem'e yardım etmek istedi. İbrahim Edhem:

★-Yardıma gerçekten zenginsen kabul ederim, dedi.

Adam gerçekten zengin olduğunu, bir şeye ihtiyacı bulunmadığını söyledi. Büyük veli sordu:

★-Ne kadar paran var?

★-Üç bin altınım var.

★-Dört bin olmasını istemez misin?

★-Elbette isterim.

★-Beşbin olmasını?

★-İsterim.

★-On bin altının olsa çok sevinirsin değil mi?

★-Şüphesiz çok memnun olurum.

★-Zengin olduğunu söylüyorsun ama, sen gerçekte züğürdün birisin.

★-Sen, on bin değil yüz bin altının olsa yine kanaat etmez fazlasını istersin. Kanaati olmayan insan zengin sayılmaz. Gerçekten zengin olsaydın yardımını kabul edecektim.

HİZMETÇİ NİÇİN GÜLÜYORDU?

★-İbrahim bin Edhem hazretleri şehzâdeliği zamanında birgün odasına girince hizmetçisinin kendi yatağında yattığını görüp öfkeleni ve dövduüttü. Hizmetçi dayağı yedikçe gülüyordu. Bunun sebebini sordu. Hizmetçi dedi ki:

★-Yatağınızı temizlerken bir an yatağınıza yattığım için bu kadar dayak yiyorum. Siz ise yıllardır bu yatakta yatıyorsunuz. Acaba âhirette ne kadar dayak yersiniz hâliniz kimbilir nice olur diye düşündüm de onun için gülüyorum der.

UYAN EY İBRAHİM! DEMİŞLERDİ

★-İbrahim b. Edhem avlanmayı çok sever, sık sık arkadaşları ile beraber ava çıkardı. Yine bir gün ava çıkmak için gerekli hazırlıkların yapılmasını ve atların hazırlanmasını istedi. Uşaklar, hizmetçiler gerekli hazırlıkları yaptılar ve beraberce sahraya çıktılar, bir hayli at sürdüler. İbrahim b. Edhem, atını ileri sürerek diğerlerinden ayrılmıştı ki, bir ara "Uyan!" diye bir ses işitti.

★-İbrahim b. Edhem bu sese aldırmadı ve yoluna devam etti. O esnada yine "İntebih!" denildi. Yine duymazdan gelince bu sefer "ölmeden önce kendin uyan!" sözünü duyunca irkildi ve etkilendi.

★-O sırada karşısına bir ceylan çıktı. İçinden o ceylanı avlamak geçti. Okunu çıkardı, yayını gerdi, tam oku atıp ceylanı avlayacak iken ceylan dile geldi: "Ey İbrahim! Allah seni avlanasın diye mi yarattı.Senin bundan başka işin yok mu?" dedi. İbrahim b. Edhem bu sözleri düşünürken:

★-Yâ İbrahim! Sen bunun için yaratılmadın ve bununla emrolunmadın!" diye bir nidâ daha işitti. Bu nidâ onu titretti. Aniden rûhî bir değişime uğradı, Durup, sağına soluna baktı, hiçbir kimseyi göremedi:

★-Allah-ü Teâlâ lânet etsin! Bu İblis'tir!" dedi. Atını tekrar sürdü ve aynı sözleri atının eyeri tarafından işitti ve durdu: "Âlemlerin Rabbinden bana bir ikaz geldi.Allah-ü Teâlâ'ya yemin ederim ki bu günden sonra Allah'a isyân etmeyeceğim. Dedi pişman oldu. Birden ağlamaya başladı, o kadar ağladı ki, gözünün yaşından elbiseleri dahi ıslandı. " (Kaynaklar Son Sahifede)

PADIŞAHLIĞI TERKEDİP KUL OLMAYI İSTEDİ

Rabbim, sâlih insan olmamı istiyor!" dedi. Canı gönülden tövbe istiğfar etti. Böylece bu hâl içinde giderken yolda kendi çobanlarından birine rastladı.

★-Üzerindeki bütün kıymetli eşyalarını, işlemeli kıymetli elbiselerini çobana verdi. Onun eski elbisesini, keçe takkesini ve kepenegini alıp giydi. Böylece her şeyi bırakıp Allah Teâlâ'nın yoluna girdi. İbrahim b. Edhem'in bu hâline melekler nazar ediyorlardı. Onun için:

★-Padişah libasını çıkarıp cennet ve cemelullah âşıkı oldu, âhiret elbisesini giydi." dediler.

KİME HELAL KİME HARAMMIŞ?

★-İbrahim bin Edhem Hz.' leri hac farızasını yerine getirdikten sonra, secdeye kapanıp ''Yarabbi burdaki hacıların haccını kabul eyle diye'' dua ediyor.

★-Bir nida geliyor;" Ey İbrahim bin Edhem ordaki hacıların haccında, senin haccında eskici Mahmut Efendi hürmetine kabul eyledim diye, İbrahim bin Edhem Hz'leri aman Yarabbi kim bu eskici Mahmut Efendi diyor, felanca yerde felanca caminin yanında eskicilik yapar hitabını alınca, hemen oranın yolunu tutuyor.

★-Eskici Mahmut Efendiyi bulur ve ALLAH misafiri olduğunu, kendisini misafir etmesini ister. Eskici Mahmut Efendi'de tabiki buyur gidelim diyerek evine götürür.

★-Hasbihalden sonra İbrahim bin Edhem Hz'leri sorar: Mübarek sen Allah rızası için ne amellerle uğraşırsın, Eskici

Mahmut Efendi'de herkes gibi yaptığım, fazladan bir şey yok der.

★-İbrahim bin Edhem Hz'leri ben der Hac'dan geliyorum, dua ettim Rabbim hacıların haccını kabul eyle diye , bana bir nida geldi eskici Mahmut Efendi hürmetine kabul olundu,söyle ne olur sen ne yaptın da Allah'ın rızasına kavuştun deyince, eskici Mahmut Efendi diyor ki: Bende hacca gidecektim fakat birgün bizim çocuk ağlayarak eve geldi.

★-Hayrola evladım neden ağhyorsun diye sorunca, baba komşumuz tavuk pişirmiş yiyorlardı, benimde canım çekti biraz verin dedim vermediler, deyince komşuya gittim komşum tavuk pişirmişsiniz ne olurdu şu çocuğa da bir çitmik verseydiniz ya dedim komşumda:

”Ah komşum ah, o tavuk bize helal size haram komşu” dedi ”neden?” diye sordum .

★-Bizimkiler günlerdir aç bende gelirken ölü bir tavuk buldum onu pişirdik ve yedik senin çocuğa zarar vermesinden korktuğum için vermedim deyince, kafamdan kaynar sular döküldü, benim komşum günlerdir açmış, benimde bundan haberim yok ve hacca gitmedim hac parasını o komşuma verdim işte durum böyle deyince, İbrahim bin Edhem Hz'leri Allah-ü Teala'dan başka bir istediğin var mıydı demiş...

★-Eskici Mahmut Efendi'de zamanın kutbu İbrahim bin Edhem Hz'leri varmış son isteğim o zatı göreyim Rabbim sonra canımı al diye dua etmiştim deyince...

★-İbrahim bin Edhem Hz'leri git eşinle dostunla akrabalarınla helalleş sonra yanıma gel demiş, eskici Mahmut Efendi gidip helalleşip gelince, ben İbrahim bin Edhemim demiş ve eskici Mahmut Efendi'de ALLAH demiş ruhunu vermiş.

(Kaynaklar Son Sahifede)

.
.

.

BORÇ KİMDEN ALINIR

★- İbrahim Edhem(ra) ‘in yanına geldiler ve “ Ey Eba İshak! Biz savaşa gitme amacındayız. Eğer senin bizim ağzımızdan yiyeceğini bilirsek, mutlu olacağız” dediler. İbrahim Edhem(ra) onların bu sözüne karşılık,

★- “İnşallah, sizin istediğiniz gibi olur” cevabını verdi. Ardından da şöyle dedi.” Ben , bana borç vermesi durumunda zorlanacak olan kimseden nasıl borç alırım dedi.

★-” Sonra secdeye kapandı ve gözyaşları yanaklarından süzülürken,” vay benim halime! Ben Mevla’mı terk ettim ve kuldan talep ettim” diyerek sahile doğru gitti.Abdest aldı birkaç rekat namaz kıldı ve yüzünü kibleye dönüp şöyle dedi:”

★- Ey Allah’ım! Nefsimde nasıl bir halin meydana geldiğini biliyorsun. Bu hal, hata ve cahillikten kaynaklanmıştır. Beni bu yüzden cezalandırmana da , bağışlamana da razıyım. Ancak sen benim ne istediğimi biliyorsun.O halde, benim isteğimi yerine getir!” Bu sözlerinden sonra , İbrahim Edhem (ra) sağ tarafına bakması ilham edildi.

★- İbrahim Edhem(ra) , hemen sağ tarafına baktı.Orada öylece duran dört yüz dinar gördü.İçinden bir dinar alıp arkadaşlarının yanına gitti.

Arkadaşları onun bu davranışını yadırgadılar ve nereden bulduğunu sordular.İbrahim Edhem(ra), önce gizledi. Ancak bir süre sonra olup biteni arkadaşlarına anlattı.

★- Arkadaşları İbrahim Edhem(ra) ‘e “ O para savaş için gerekliydi.Neden tamamını almadın?” diye sordular.İbrahim Edhem(ra), onlara şu karşılığı verdi:”

★-Eğer Allah isteseydi, bana sadece gönlümün arzu ettiği miktarda parayı bahşederdi. Ancak O, beni sınamak için ihtiyacım olandan daha fazlasını bahşetti.Allah’a and olsun ki, o paranın miktarı dört yüz dinar değil de on bin dirhem olsaydı, yine de ben içinden sadece ihtiyacım olanı alırdım.

.

YAYA KİMMİŞ BAKALIM...

★-İbrahim b. Edhem hazretleri yaya olarak hac yolculuğuna çıkar. Yolda rastladığı bir bedevi; böyle yaya olarak nereye gittiğini sorar.

★-O da; hacca gidiyorum, der.

★-Bedevi, bu halinle çölleri nasıl aşacaksın, bir bineğin yok mu?

★-Deyince; İbrahim Edhem; “

★-Benim bineklerim var.

★-Lazım olunca onlara binerim.

★-Bir bela ile karşılaşsam, sabır bineğine binerim.

★-Bir nimete kavuşursam, şükür bineğine binerim.

★-Bir kazaya uğrarsam rıza bineğine binerim”

★-Bu sözler karşısında, irkilen bedevi,

★- “Meğer yaya olan sen değil, benmişim, arkadaş.” der.

HZ. DÂVÛD KELİK YAPMIŞ

★Rivayete göre Hz. Dâvûd 100 yıl yaşamış. Bir kelik yapmış ki dizlerine kadar kapanıyormuş. Kendisine “Yâ Dâvûd! Bunu ayaklarını da kapatacak kadar yapsan.” diyenlere, “Bu kısa ömürde bu dünyaya bu kadar büyük kelik yapmaya değer mi?” demiştir. Peki apartman, saray, villa yapanlara ne demeli? Bizi aldatan şu dünya değil mi?

DÜNYANIN KENDİSİ

Nasıl seveyim seni ben dünya?

Aldatanın tâ kendi değil misin?

Adına yalan bu dünya denir,

Şöhretin, saltanatın tâ kendi değil misin?

Kiminin yükseltirsin şanını

Kiminin yaparsın sen dârını

Kimin yıkarsın sarayını

Sarayların tâ kendi dünya değil misin?

Aldatırsın bizi zinetinle,
Yaşatırsın bin mihnetinle,
Oyalarsın yalan sohbetinle,
Bizi aldatanın **tâ kendi dünya değil misin?**

Üç şey geri gelmez: Atılan ok, Söylenen söz, Geçen ömür

EVİ BARKI NEDEN TERK ETMİŞ

- ★- İbrahim Edhem(ra) şöyle diyordu;
Yüce Allah, yolculuk yapanlara karşı merhametlidir, yolculuk yapanları her gün koruyup gözetir. Yolculuk yapan bir insan, ailesinden uzaklaştığı zaman, Allah’a yaklaşır
- ★- Şakik-i Belhi şöyle anlatmaktadır;
Şam şehirlerinden birisinde İbrahim Edhem(ra) ile karşılaştım. Ona
- ★- “ Ey İbrahim, neden Horasan’ı terk ettin?” diye sordum. İbrahim Edhem (ra) benim bu soruma” Şam şehirlerinin dışında yaşadığım bir hayat bana hiç zevk vermiyordu. Bu yüzden dinimi yanıma aldım ve beni görenler bir hamal veya vesveseye tutulmuş biri olduğumu sansınlar diye bu şehirden o şehre, bu dağdan o dağa kaçıp duruyorum. Belki böylelikle imanımı Şeytan’ın elinden kurtarır ve esenlik içinde kabir kapısına kadar götürürüm.” Karşılığını verdi.

KAPILIK VAZİFESİ ONA DÜŞMÜŞ

- ★-Üç kişi virane bir mescidde ibadet ediyordu.
Bir müddet sonra uyudular. İbrahim Edhem, mescidin kapısında kollarını açarak sabaha kadar bekledi.
Bu şahıslar kalkıp, İbrahim b. Edhem'i kapıda kollarını açıp sabahladığını görünce hayret edip, bunu niçin yaptığını sordular. O da:
- ★--Dışarıda çok şiddetli bir soğuk vardı. İçeridekiler bu soğuktan rahatsız olmasınlar diye kendimi kapıdan gelecek soğuğa karşı bir set yaptım, dedi.

★- İbrahim bin Edhem'de şöyle demiştir: "Kemale erenler, ancak midelerini gireni kontrol etmekle kemale erebilmişlerdir."

MURADINA EREN KİMMİŞ?

★-Gel zaman git zaman tekrar Belh şehrine döner döner ama kimse onu tanımaz. O da tanıtmaz kendini bir camiye girer ve namazını kılar orda bir köşede yatacaktır görevli gelir ve hey sen ne yapıyorsun burda der. Edhem Hazretleri, hiç burda sabahlıyaktım da der. Görevli olmaz burayı zamanında Belh sultanı Ethem Hazretleri yaptırdı burda öyle sabahlanmaz, burası hanımı der ve kovar.

★-Edhem hazretleri hiç münakaşaya girmez ve gider bir ışık görür ve ona doğru yürür bakar ki bir değirmen ve içerde bir kişi ve muhabbete başlar o kadar hoş o kadar güzel konuşurlar ki Edhem Hazretleri en sonunda

★- "Senin Allah (c.c)'dan istediğin fakat olmayan birşey var mı?" der adam düşünür düşünür ve "var" der."Ben zamanında buranın padişahı Edhem Hazretlerini görmek istedim ama olmadı" der.

★-."Malı mülkü saltanatı bırakıp Allah (c.c) yoluna verip gitti benim tek isteğim onu görmek ama nasip" der adam. Edhem Hazretleri adama tatlı bir gülümseme ile bakar ve "sen ne yüce bir insansın" der bu istediğin bu güne nasipmiş der ve orda canını teslim eder....

(Kaynaklar Son Sahifede)

★-Kabirden daha korkunç bir manzara görmedim.

(Tirmizi, Zühd: 5)

İBRAHİM EDHEM HZ.'İNDEN ALTI NASİHAT

İbrahim Edhem Hz'den biri nasihat istedi.Edhem Hz. ona altı nasihat verdi;

- 1...Günah işleyeceğinde Allah-ü Teala'nın verdiği rızkı yeme. Onun verdiği rızkı yiyip ona isyan etmek doğru olmaz.
- 2...Ona asi olacağında O'nun mülkünden çık, terket.

Mülkünde kalıp O'na isyan etmek doğru olur mu?

3...O'nun gördüğü göreceği yerde günah işleme! Görmediği yerde yap.Çünkü O'nun rızkını yiyip,mülkünde olup gördüğü yerde, günah işlemek doğru değildir.

4...Can alıcı melek (azrail) geldiğinde tövbe edinceye kadar izin iste, o meleği kovamazsın. Şimdi kuvvetin vaktin varken tövbe et. Zira ölüm aniden gelir.

5...Mezarda münker ve nekir isminde iki melek sana sual için geldiklerinde,onları kov ki seni imtihan etmesinler.

6...Kıyamet günü günahı olanlar cehenneme gitsin diye Cenab'ı Hak buyurduğunda;ben gitmem de!!!

Nasihat isteyen dedi ki bu sözümü dinlemezler. Nasihatı dinleyen zat tövbe etti.Bütün davranışlarını tam anlamıyla düzene koydu

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا

بِ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

★- Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağırma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar.

BAKARA 186

KÜRKÜ KİM GİYDİRDİ?

★-İbrâhim Edhem hazretlerinin derdi çoğaldı.Kalbindeki Allah aşkı fazlaştı. Meşgalelerinden uzak, sâkin bir yer aradı. Burada bulunan bir mağarada dokuz sene ibâdet etti. Bu mağarada bulunduğu bir gece yıkanması icab etti.Zemherir günleriydi ve çok şiddetli soğuk vardı. Buzu kırmak sûretiyle gusül abdesti aldı ve seher vaktine kadar ibâdet etti.

★-Soğuktan donmak üzere olduğunu hissetti. Isınmak için biraz ateş olsa veya üşümek için sırtında bir kürk olsa diye hatırlından geçti. Birden sırtında bir kürk bulunduğunu ve

bedenini ısıtmakta olduğunu hissetti. Böylece, birazcık istirahat edip, uyumak imkânı hâsıl oldu. Az zaman sonra uyandı.

★-Bu kürkün, çok heybetli bir hayvanın derisinden yapılmış olduğunu anladı. Allah-ü Teâlâ'ya hamd etti.

★-İbrâhim bin Edhem hazretleri, bu mağarada kalırken, insanlar onun hâlini anlamaya başladılar. Bu durumda, derhal mağarayı terk etti ve Mekke-i Mükerreme'ye doğru yola çıktı.

★-Yolda bir taş gördü. Üzerinde "Çevir ve altını oku!" yazılıydı. Çevirdi; "Eğer öğrendiğinle âmel etmiyorsan ne diye bilmediğini öğrenmek istiyorsun?" yazısını okudu ve; "

★-Yâ Rabbî! Seni tanıyan hakkıyla tanıyamamıştır. Şimdi seni bilmeyen bir kimsenin hâli nasıl olur." dedi ve ağladı.

İSMİ AZAM'I KİM ÖĞRETTİ ?

★-Sahra'da giderken bir zât ile karşılaştı. O zât kendisine (İsm-i Azam= Allah-ü Teâlâ'nın en büyük ismini) öğretti. Bununla Allah-ü Teâlâ'ya duâ etti. Hızır Aleyhisselâm ile görüştü. O, kendisine; "Sana İsm-i Azam'ı öğreten kimse, İlyas Aleyhisselâm idi." dedi ve çok sohbet ettiler.

★-Daha sonra, İbrâhim bin Edhem'in Nişâbur'da ikâmet ettiği mağarayı ziyâret eden Şeyh Ebû Saîd isminde bir zât, hayret edip; "Sübhânallah! O ne mübârek bir zâtmış. Burada bulunması bereketiyle burası öyle güzel kokuyor ki, eğer mağarayı misk ile doldursalar öyle güzel kokmaz!" dedi.

(Kaynaklar Son Sahifede)

NEREYE GİTSE DAYAK YİYOR, SEN SABIRA BAK.

★-O güzel insan nereye gitse , kimse beni tanımasın isterdi yine öyle yaptı, bir kâfilenin önüne düşmüş geliyordu. Başka kimseler de kendisini karşılamak ve görmek istiyorlardı.

Kâfilenin önünde bulunan İbrâhim bin Edhem'e yaklaşıp biri:

★-"Acaba İbrâhim bin Edhem yaklaştı mı? Harem-i Şerîf'in âlimleri kendisini karşılamaya geliyorlar..." dediler. O da,

★- "Bırakın o kötü kimsenin biriydi! Ondan ne fayda bekliyorsunuz ?" buyurdu.

★- O kimseler, İbrâhim bin Edhem'in ensesine bir tokat vurdular ve;"Sen öyle yüksek bir zâta nasıl olurda kötü biri diyebilirsin. Böyle söylemekle asıl sen kötü birisin." dediler.

★-İbrâhim bin Edhem de; "İşte ben de size aynı şeyi söylüyorum sizin şu an kötü kişi dediğiniz. kişiye bende kötüdür diyorum buyurdu.

(Kaynaklar Son Sahifede)

KENDİ KENDİNE SORUYORDU...

★- Onlar ayrılıp gittikten sonra kendi nefesine şöyle diyordu:
"Sen ne kadar ahmaksın ve cüretlisin.

Mekke Alimleri'nin seni karşılamalarını mı arzu ediyorsun? Halbuki onlar mübârek ve muhterem zâtlardır. Böyle bir şeyi istemeye sen nasıl cesâret edebiliyorsun dedi ?

★-Asıl sen -tokat vurulacak birisin- sana asıl lâayık olana kavuştun dedi."

★-Daha sora kendisini tanıyıp özür dilediler. Burada kısa zamanda kendisine eş-dost buldu. Çalışıp-kazanarak, alın teri ile nafakasını temin ederdi.

(Kaynaklar Son Sahifede)

ALLAH DOSTLARI HEP ŞÖYLE YALVARIRLARDI

MUTLAKA BİZDE YALVARALIM

★- Ya Rabbi az uyku ile bizi dinlendir de, ömrümüzü israf etmeyelim.

Uykuyu bizden alda sabahlara kadar sana ibadet edelim seni zikrederim diye yalvarırlardı bu güzel örnekler den bizler de ders alarak yaşayalım.Rabbim yaşayanlardan eylesin.**Amin**

DİĞER MAHLUKLARDAN BİZİ AYIRAN NE?

★Allah'ımız buyuruyor ki: "Ben cinleri ve insanları sadece bana ibadet etsinler diye yarattım."

(Zâriyât: 56)

★Yüce Mevlamız bir ayeti kerimesinde şöyle buyuruyor: “Kulumun duası olmasaydı, neyine kıymet verirdim. ”

★Kulun ibadetinden başka her şeyi diğer mahlukların çoğunda bulunur. Mesela: Yemesi, içmesi, üremesi. Kulun özelliği akıl, ibadet ve konuşmasıdır. İbadetin yoksa diğer mahluklardan farkın ne olabilir?

VER BANA YÂ İLÂHÎ

Nur içinde cânânımı,
Ver bana sen yâ ilâhî,
Son nefeste imanımı,
Ver bana sen yâ ilâhî.

Zikir üzere hayatımı,
Ver bana sen yâ ilâhî,
Sağ elime beratımı,
Ver bana sen yâ ilâhî.

Hayır üzere amelimi,
Ver bana sen yâ ilâhî,
Cennetinle cemâlini,
Göster bize yâ ilâhî.

HER BİR ADIMDA İKİ REKAT NAMAZ

★- İbrahim Edhem Hazretleri her adımda iki rekât namaz kılarak on dört yılda hacca gitmiş. Kâbe’ye bir adım kalmış o yine seccadesini sermiş namazını kılmış selamını vermiş bir de ne görsün. Kâbe yerinde yok. Hemen Rabbine iltica ederek “EY Yüce Mevlam gözlerimde bir helal mi var? Beytini göremez oldum. Acep bu ne iştir.?” Rabbinden bir ses işitmiş” Ya İbrahim! Gözlerinde bir helal yoktur.

Bizim bir dostumuz vardı Kâbe'yi onu karşılamaya gönderdik.”İbrahim Hz .aklından şöyle geçirir ben her adımda iki rekat namaz kılmıştım yoksa her adımda dört rekat namaz kılan varda Kabe onun önüne mi gitti diye düşünür.rabbine yalvarır ne olur Ya Rab o Salih kulunu bana göster der.

★- -Tam bu sırada Kabe'nin Rabia-i Adeviye hazretlerinin önüne gittiğini görür.

Rabi-a hazretleri hacca gitmeye niyet etmiş. Bir yaşlı eşiği varmış çok yavaş oluşu için kervandan geri kalmış. Dahası, çok geçmeden eşiği ölmüş. Rabia Sultan ellerini Mevlasına kaldırmış ve şöyle der.Yarabbi.

★- “Artık takatim kalmadı! Bu çölü aşamıyorum. Ben gidemiyorum, taş yapını sen buraya gönder .” demiş. Kerim olan yüce Allah, dostunun isteğini geri çevirmemiş. O anda Kâbe görünmüş.

★- Bir süre sonra İbrahim Edhem, Mekke’de Hazreti Rabia ile karşılaşır ve ona sorar.”Ya Rabia ben tam on dört senede namaz kılarak hacca gelmişken nasıl oluyor da Kabe seni karşılamaya geliyor? “Rabia Sultan ise şöyle demiş:”Ya İbrahim, sen namaz eyledin ben niyaz eyledim.der.

İşte niyaz ise duadır yalvarmaktır yakarmaktır, Ricadır en büyük ibadettir.

BİRÇOK RİVAYETLERDEN BİRİDE ŞÖYLEDİR...

★- İbrahim Edhem Hazretleri memleketinden ayrıldığında Kabe yollarına düşer. 14 yıl gibi uzun bir süre yollarda ibadet ederek gitmektedir.Her iki adımda iki rekat namaz kılarak Kabe yollarını özlemle bitirmek ister. O yolda yeri gelir hizmetkarlık yapar yeri gelir çobanlık yapar yeri gelir azar işitir yeri gelir hor görülür ve dövülür.

★- Buna rağmen Allah aşkı Beytullah aşkı bu yolundan onu geri çeviremez. Bir sabaha karşı Kabe-i Muazzama’ya varır seccadesini serer namazını kılar onun arzusu seher vaktinde o güzel Kabe’yi görmektir. Lakin bu olmaz.Kabe’ye doğru

baktığında Kabe'yi yerinde bulamaz. Gözlerini ovuşturur .Ya Rab benim gözlerimde mi bir hata var.Yoksa o güzel Kabe mi yerinde yok.' Diye ellerini semaya kaldırıp yalvarmaya başlar.'

★- Yüce Rabbimiz bir nida ile ona şöyle der: Ya İbrahim Kabe'yi bir dostumun önüne gönderdim. İbrahim Edhem hazretleri tekrar elini kaldırır. Ya Rab ben iki adımda iki rekat namaz kılarak geldim acaba iki adımda dört rekat namaz kılarak gelen bir dostun var da onun önüne mi gönderdin.

★- Ya Rab o kulunla benim aramdaki perdeyi kaldır ki ben o dostunu görmek istiyorum. Perde kalkar bir kişiyi sırtında sepeti ile Kabe'yi tavaf ederken görür. Yaklaşır yanına. Ve sorar sen ne amel işledin ki bu Kabe-i Muazzama senin önüne geldi. O muhterem zat şöyle cevap verir:

★-''Benim çok büyük bir amelim yok ancak ben Yemenli fakir bir kulum. Küçükken anneme söz vermiştim.''Anne büyüyünce çalışıp zengin olup seni hacca götüreceğim diye söz vermiştim.Ama o kadar çalıştım bir türlü zengin olamadım. At veya deve gibi bir binek de alamadım.Annem yaşlandı sanki son anları...Ona verdiğim sözü yerine getirmek için Annemi Yemen'den sırtıma aldım Kabe'ye haccını ettirmek için Yemen den yola çıktım.

★- Üç aydır yoldayım tahammülüm kalmadı Anneme verdiğim sözü de yerine getirmek istiyorum. Rabbime elimi kaldırdım:

★- Dedim ki Ya Rabbi Benim en büyük nimetim olan anneme verdiğim sözü yerine getirmek için bana yardımcı ol ta'katim kesildi.Daha gidemiyorum.Ya beni annemle beraber Kabe'ye uçur ya da Kabe'yi benim önüme getir ki ben anneme verdiğim sözü yerine getirmiş olayım.

★- Yüce Rabbimin takdiri ilahisinde beni uçurmak yokmuş ancak Kabe'yi Muazzama'yı benim önüme getirdi.Şuanda sırtımdaki sepette annem var ona Beytullah'ı tavaf ettiriyorum diye cevap verdi.

Not: Kıymetli okuyucularım Kabe-i Muazzama sadece bir taştan ibaret bir bina değildir. Onun Nur'u yedi kat göklerde yedi kat yerlerdedir. Asıl olan o Nur'dur. Allah dostları o Nur'u görürler.

ŞÖYLE NAKLEDİLİR

★-Nakledildiğine göre, İbrahim Edhem Hz'leri memleketinden ayrılacağı zaman Muahmmmed isminde süt emen küçük bir oğlan çocuğu ile Zülfiye isminde eşini geride bırakmıştır. O zamanlar nüfus kağıdı olmadığından çocuğunu tanımak için hanımına şöyle der. Hanım ben uzun bir yola çıkıyorum. Geri dönünceye kadar ya sana ya da bana hak vak'i olur da görüşemezsek geldiğimde şu küçük evladımı tanımam için iki yüzük yaptırırım.

★-Yüzüğün birisini sana bırakıyorum biri bende. Sana bıraktığım yüzüğü evladım büyüdüğünde ona verirsin. Bu vesile ile evladım ile karşılaştığımızda yüzükler vasıtasıyla o babasını bende evladımı tanımış olurum der.

★-Ve yüzüğün birini hanımına bırakır. Çocuk büyür. Zengin olur. Vâlikesine, babasını sorar.

İKİNCİ KONU

★- O da, "Baban kayboldu. Mekke'de bulunduğu dâir bâzı haberler var." der. Oğlu; "Anneciğim, ben gidip, babamı bulmaya çalışacağım ve hizmetinde bulunacağım." dedi. Her tarafa haber gönderip, bu sene hacca gitmek isteyenlerin kendisine gelmelerini, masraflarını kendisinin karşılayacağını bildirdi.

★-Bunun üzerine kendisine dört bin kişi geldi. Hepsinin masraflarını karşılayıp, hem haccetme, hem de babasına kavuşmak arzusuyla yola çıktı. Kâbe-i Muazzama'ya varınca, orada hırka giymiş, yamalı elbiseli kimseler gördü ve onlara babasını sordu. Onlar; "O bizim hocamızdır, Mekke dışından,

sırtında odun getirip, satar, parası ile de ekmek alıp bize verir." dediler.

★-Birgün genç sahraya çıktı. Bir ihtiyarın ağır odun yüklenmiş olarak geldiğini gördü. Kendisini tâkib etti. O, pazara gidip odunları sattı. Parası ile ekmek alıp dostlarına ikrâm etti. Onlar ekmek yerken, o da namaz kılıyordu.

★-Dostlarıyla birlikte tavaf yaparlarken, güzel yüzlü bir genç karşısına gelip durdu. İbrâhim bin Edhem ona dikkatli bakıyordu. Tavaflı bitirdikten sonra; "O gence bu kadar dikkatle bakmanızın hikmetini anlayamadık." dediler. Buyurdu ki: "Ben, Belh'ten ayrılırken süt emme çağında bir çocuğum kalmıştı. Bu genç odur."

O genç de;

★-Babam benden kaçır." endişesiyle, kendisini belli etmiyor, fakat her gün gelip babasını seyrediyordu. İbrâhim bin Edhem bir gün, dostlarından birini alıp, Belh'ten gelen hacı kâfilesinin yanına gitti. Atlardan bir çadır ortasında bir kürsü olduğunu ve oğlunun o kürsüde oturup Kur'ân-ı Kerîm okuduğunu gördü. Genç;

★-Her halde, mallarınız ve çocuklarınız (sizin için) bir belâ ve imtihândır.

★- " (Tegâbün sûresi:15) meâlindeki Ayet-i Kerîmeyi okuyordu. Bunu duyunca geri dönüp gitti.Yanındaki dostu, gencin yanına gitti. Kur'ân-ı Kerîm okuması bittikten sonra gence; "Nerelisin?" dedi. O da "Belhliyim." deyince, "Kimin oğlusun?" dedi.

★-O da; "İbrâhim bin Edhem'in oğluyum. Onu ilk defâ " Dün hariç babamı hiç görmedim.Ayrıca, gördüğüm kişinin babam olup olmadığından da tam olarak emin değilim.

★- Benden kaçacağından korktuğum için de yanına gidip hiçbir şey sormadım. Çünkü o, daha öncede bizden kaçmıştı." İbrahim Edhem(ra)'in oğlu bu sözleri söylerken, annesi de yanındaydı.İbrahim Edhem(ra)'in arkadaşı, onlara

★- " Haydi gelin, sizleri onun yanına götürüyüm" diye bir teklifte bulundu. Çocuk ve annesi bu teklifi kabul edip adamın

peşine takıldılar.Rükn-i Yemani'de arkadaşları ile birlikte oturmakta olan İbrahim Edhem(ra), uzaktan bakınca, oğlunun ve eşinin arkadaşı ile birlikte kendilerine doğru yaklaşmakta olduğunu gördü.

★- Kadın, İbrahim Edhem (ra)'i görür görmez daha fazla sabrelemedi ve coşku ile oğluna dönüp”

★- İşte senin baban!” diye bağırdı.

★- Yaşanan duygusallık karşısında ,

★- İbrahim Edhem(ra)'in eşi ve çocuğunun yanı sıra , orada bulunanlar da kendilerini tutamayıp ağlamaya başladılar.

★- Çocuk ağlaya ağlaya kendinden geçti. Kendine geldiği zaman da ilk iş olarak babasını selamladı.

★- Babası da oğlunun bu selamına karşılık verdi, oğlunu bağrına bastı, sevip okşadı ve hasret giderdi.

★-Ve; "hemen sordu Hangi dindensin?"

★-Genç;"İslâm dînindenim." dedi.

★-İbrâhim bin Edhem; "Elhamdülillah!

★-Kur'ân-ı Kerîmi de biliyormusun?

★-Peki ilim de tahsil ettin mi?" buyurdu.

★-Oğlu; "Evet!" deyince, o yine hamdetti.

★-Oğlunu yanına alıp ellerini semâya çevirdi. "Yâ Rabbî!

★--Bunu gören yakınları;

Oğlunun bu son cümlesi üzerine İbrahim Edhem(ra) bir kez daha” Allah’a şükürler olsun!

★-” Dedikten sonra, hemen oradan ayrılmak istedi. Ancak oğlu, elini sıkıca tutmuş bırakmıyordu.

★- Eşi ise feryat ediyordu.

★- İbrahim Edhem (ra), oğlunun elini sıkıca tutmuş bir halde, yüzünü gökyüzüne çevirip”

★- Ey Allah’ım, imdadıma yetiş!” diye seslendi. Yaşananlar karşısında şaşkınlığa düşen arkadaşları ,

★- "Yâ İbrâhim, ne oldu, niçin yalvarıyorsun?" diye sordular.

★- -Onlara; "Oğlumu bağrıma basınca şefkati ve sevgisi kalbimde kaynadı, kalbimi meşgul etti dedi.

.

.

ÇOK ÖNEMLİ BİR ANDI...

- ★-Bunun üzerine bir nidâ geldi:
- ★- "Yâ İbrâhim! Beni sevdiğini iddiâ ediyorsun. Fakat benimle berâber başkalarını da seviyorsun. Dostluğumuza ortak katıyorsun.
- ★-YA İBRAHİİİİİİİİM BİR KALPTE İKİ MUHABBET OLMAZ.
- ★- YA BENİ TERCİH ET
- ★- YADA OĞLUNU!!!!!!!
- ★-Bunu işitince duâ edip; "İzzet, ikrâm sâhibi olan
- ★-BUNU DUYAN İBRAHİM ETHEM H.Z gözünden sicim gibi akan yaşlarla şöyle yalvarır.
- ★-ALLAHIM SENİN AŞKINDAN
- ★- EVİMİ, ★- TAHTIMI ★-,EŞİMİ,...★- HERŞEYİ
- ★- TERK ETTİM!!!
- ★-EĞER OĞLUM SENİN AŞKINA ENGEL OLACAKSA?
- ★- BU MUHABBETİ AL
- ★- BEN SENİNLE KALAYIM YARAB DER!!!
- Allah'ım! İmdâdıma yetiş!
- ★-Eğer oğlumun muhabbeti, beni, senin sevginden alıkoyacaksa, ya benim, yâhut da
- ★-Onun canını al, diye duâ etti.
- ★-Duâsı hemen kabûl oldu.
- ★-Oğlu kucağında can veriverdi."

Kaynaklar Son Sahifede

EVLAT ATASININ PARÇASIDIR

★Evlat ananın babanın bir parçasıdır. Ana için evlat bahçedeki gül gibidir. İnsan o gülü görünce ne kadar mutlu oluyor, koklamaya doyamıyorsa ata da evladını görünce görmeye veya koklamaya doyamaz. Bir anne onu dokuz ay karnında taşıyor ama bir defa aciz gelmiyor. Senin sırtına beş kiloluk bir yük koysalar iki gün taşısan üçüncü gün isyan edersin. Ananın isyan etmemesi sadece sevgisi yüzündendir.

YAVRULARIM

Evlatlarım görmeyince özlerim de özlerim,
Yoluna da bakar bakar gözlerim de gözlerim,
Sevginizi hep gönlümde gizlerim de gizlerim,
Yalan değil hep gerçektir sözlerim de sözlerim,
Yavrularım kuzularım sizinledir dualarım.

Evlat gülü yetişir hep ataların bağrında,
Sevmeseydi taşır mıydı dokuz ay hiç karnında?
Yavrum diye çağırır hep ister olsun doksanında,
Bebek gibi sevgisi var ataların yanlarında,
Yavrularım kuzularım sizinledir dualarım.

Olmasaydı evladlar da gelir miydi baharlar?
Geçer miydi şu zamanlar leyl-i nehar leyl-i nehar,
Atasını unutamaz has evladlar has evladlar,
Rabbeneğfirli okuyacak evladlar var evladlar var,
Yavrularım kuzularım sizinledir dualarım.

Evlat ciğer parçasıdır hem özüdür hem özü,
Ataların ilk muradı hem dünyası hem gözü,
Garip Yılmaz hep söylerdi içten gelen bu sözü,
Bahar geçti, yazı geçti şimdi sonbaharın güzü,
Yavrularım kuzularım sizinledir dualarım.

ARANIZDA İBRAHİM EDHEM VAR

- ★-Recâ bin Hayve şöyle anlatıyor: "İbrâhim ile beraber bir gemiye binmiştik. Bir anda gökyüzü karardı. Çok şiddetli bir fırtına başladı. Kendi kendime; "Vah, vah. Gemi batacak galiba." dedim. O sırada;
 - ★-Buyurdu ki: "Lokmayı helâlden temin edebilmek için uğraşmak,
 - ★-Geceleri ibâdet edip, gündüzleri oruç tutmaktan efdaldır.
 - ★-Çünkü her şeyin başı helâl lokmadır."
- "Hiç korkma! İbrâhim bin Edhem sizinle beraberdir, bir şey olmaz." diyen bir ses duydum. Ondan sonra fırtınanın şiddeti

kesildi, selâmetle yolumuza devam ettik."

★-Bir defâsında gemiye binmişti. Abasını üzerine çekip istirahatete çekildi. Biraz gidince fırtına başladı. Herkes korkup, gemi batacak endişesi ile telâşlandılar. İbrâhim bin Edhem ise, abasının altında istirahatine devâm etti. Gemidekiler kendisine;

★-Ne kaygısız kimsesin. Herkes can derdinde. Sen ise rahatça yatıyorsun. Bu ne haldir?" dediler. O, gâyet sâkin olarak kalktı ve; "Yâ Rabbî! Bizlere rahmetini göster." diye duâ etti. Bundan sonra fırtına sâkinleşti. Gemide bulunanlar rahatladılar.

SARHOŞUN AĞZINI NİÇİN YIKAMIŞTI ?

★-Bir gün bir sarhoşun yanından geçiyordu. Ağız bulaşmış, yerde yatar gördü. Su getirip ağzını yıkadı ve; "Allah-ü Teâlâ'nın isminin anıldığı bir ağız böyle bulaşmış berbat halde bırakmak hürmetsizlik olur." buyurdu. Sarhoş kendine gelince İbrâhim Edhem Hazretleri'nin yaptığını ve söylediği sözü bildirdiler.

O kimse tövbe etti ve sâlihlerden oldu. Sonra İbrâhim Edhem hazretlerine rüyâsında; "Sen bizim için onun ağzını yıkadın. Biz de senin kalbini temizledik." buyurdular.

HER SEFERİNDE BİR HAZİNE...

★-İbrâhim bin Edhem, sahraya çıkmıştı. Bir kuyudan su çekmek için kovayı sarkıttı. Geri çektiğinde kovanın gümüşle dolu olduğunu gördü. Hemen geri boşalttı ve tekrar sarkıttı. Bu çekişinde, altınla dolu olduğunu gördü. Bunu da geri boşaltıp, kovayı tekrar daldırıp çıkardığında, kovanın mücevherle dolu olduğunu gördü. Bunun üzerine şöyle niyazda bulundu.

★-Yâ Rabbî! Bana hazine veriyorsun. Benim arzum bunlar değildir. Ben abdest almak için su istiyorum. "İhsân et" diye yalvardı. Kovayı tekrar kuyuya daldırıp çıkardığında su ile dolu olduğunu gördü.

ŞU ÜÇ ŞEY KİME AİTMİŞ?

★-Huzeyfe-i Mer'aşî, İbrâhim bin Edhem'e hizmet ederdi. Sebebini sorduklarında şöyle anlattı: "Mekke'ye giderken çok acıkmıştık. Kûfe'ye gelince, açlıktan yürüyemez oldum.

"Açlıktan kuvvetsiz mi kaldın?" dedi.

★-Evet!" dedim. Hokka, kalem, kağıt istedi. Bulup getirdim.

"Bismillâhirrahmânirrahim. Herşeyde, her hâlde sana güvenilen Rabbim! Her şeyi veren sensin. Sana her an hamd ve şükr eder, Seni bir an unutmam. Aç, susuz ve çıplak kaldım. İlk üçü, benim vazifemdir. Elbette yaparım. Son üçünü sen söz verdin. Senden bekliyorum." yazıp, bana verdi ve;

★-Buyurdu ki: "Lokmayı helâlden temin edebilmek için uğraşmak,

★-Geceleri ibâdet edip, gündüzleri oruç tutmaktan efdaldır.

★-Çünkü her şeyin başı helâl lokmadır."

"Dışarı git ve Allah-ü Teâlâ'dan başka kimseden bir şey umma ve ilk karşılaştığın adama bu kâğıdı ver. dedi

★-Dışarı çıktım. İlk olarak, deve üstünde biri ile karşılaştım. Kağıdı ona verdim. Okudu, ağlamaya başladı. "Bunu kim yazdı?" dedi. "Câmide birisi" dedim. Bana bir kese altın verdi. İçinde altmış dinar vardı. Bunun kim olduğunu sonradan, etraftakilere sordum. Nasranîdir (yâni hristiyandır) dediler.

★-İbrâhim bin Edhem'e bunları anlattım. "Keseye elini sürme. Sâhibi şimdi gelir." buyurdu. Az zaman sonra Nasrânî, İbrâhim bin Edhem'in huzûruna geldi.

★-"Bu yazıyı yazan siz misiniz" dedi. "Evet!" cevâbını alınca; "Çok düşündüm, böyle bir yazıyı yazanın Allah'a olan tevekkülü, ancak hak olan bir dinde olur. Bu parayı verdiğim kimseyi tâkib ederek huzûrunuza geldim. Bana İslâmiyeti anlatır mısınız?" diyerek, Kelime-i Şehadeti söyledi ve müslüman oldu."

.
. .
.

İYİLER AYIBI GÖRMEZ

★-Birisiyle arkadaş oldu. Bu arkadaşlıkları bir müddet devam edip, zaman gelip ayrılımları icâb edince, arkadaşı: "Uzun zaman arkadaşlık ettik bir ayıbımı gördünse söyle bir daha yapmayayım." dedi.

★-İbrâhim bin Edhem cevâbında: "Kardeşim sende bir ayıp görmedim. Ben sana dâima sevgi gözü ile baktım. Onun için seni hep iyi buldum. Senden gördüklerim hep iyi şeylerdi. Ayıp arıyorsan başkalarına sor." buyurdular.

UYUYAMAZDI

★-Ramazân-ı Şerîfte ekin biçer, aldığı ücreti muhtaç olanlara verirdi. Gece sabaha kadar ibâdet eder, hiç uyumazdı. "Hiç uyumadan nasıl durabiliyorsunuz?" diyenlere; "Nasıl uyuyabilirim ki, ağlamaktan bir an kesilemiyorum.

★-Bu halde gözüme uyku girmesi mümkün müdür?" derdi. Namazını bitirdikten sonra ellerini yüzüne kapar; "Yaptığım ibâdet doğru ve makbûl olmaz da, eski bir paçavra gibi yüzüme çarparlar diye çok korkuyorum." buyururdu.

BİR HURMA KAÇ GÜNE BEDEL

★-İbrâhim bin Edhem buyurdu ki: "Bir gece Mescid-i Aksâ'da kalmak istedim. Câmî vazifelilerinin beni görmemeleri için içeride bulunan hasırların arasına gizlendim. Görünce içeride kalmama izin vermezlerdi.

★-Gece, geç vakit olunca kapı açıldı ve içeriye tanımadığım bir zât girdi. Yanında derviş kıyâfetli kırk kişi daha vardı. O yaşlı zât mihrâba geçti, iki rekat namaz kıldıktan sonra öbürlerine döndü. İçlerinden biri;

★-"Bu gece, burada tanımadığımız, bizden olmayan biri var." dedi. Mihrâb'da bulunan, tebessüm etti ve"Evet İbrâhim bin Edhem var, kırk gündür kalb huzûru ile ibâdet yapamamaktadır." dedi.

★-Bunları duyunca ben açığa çıktım. Mihrâb'da bulunana; "Evet doğru söylüyorsunuz. Lütfen bunun sebebinin de bildiriniz." dedim. O zât şöyle anlattı: "Filân zaman Basra'da hurma satın almıştın. Bu sırada yere bir hurma tanesi düştü. Sen o hurmayı kendi hakkın zannederek aldığın hurmaların içine koydun. Onu yediğin için kırk gündür ibâdetlerinden tad alamıyorsun."dedi.

★-Ertesi gün hurmayı satın aldığım zâtın yanına gittim. Olanları anlatıp kendisinden helâllik diledim. O da hakkını helâl etti ve; "Mâdem ki bu iş bu kadar hassastır. O halde ben şimdiden sonra hurma satmayı bıraktım." dedi. Sonra dükkânını kapattı.

★- Vakitlerini ibâdetle geçirmeye başladı, nihâyet o da Allah-ü Teâlâ'nın sevgililerinden oldu.

HELAL İNSANI NASIL DEĞİŞTİRİR ?

★-İbrâhim bin Edhem Hazretleri helal lokma yemeye çok dikkat eder ve herkese tavsiye buyururlardı. Bir gün kendisine falanca yerde bir genç var. Gece gündüz ibâdet ediyor, kendinden geçiyor, dediler.

★-Gencin yanına gidip üç gün misâfir kaldı. Dikkat etti, söylediklerinden daha çok şeyler gördü. Kendinin soğuk, hâlsiz, habersiz, gencin ise, böyle uykusuz ve gayretli hâline şaşırıp kaldı. Genci, şeytan aldatmış mıdır, yoksa hâlis ve doğru mudur anlamak istiyordu.

★-Yediğine dikkat etti. Lokması helâlden değildi. "Allah-ü Ekber, bu hâlleri hep şeytandandır." deyip, genci evine dâvet etti. Kendi lokmalarından bir tane yedirince, gencin hâli değişip, o aşkı, o arzusu, o gayreti kalmadı. Genç, İbrâhim'e sorup; "Bana ne yaptın?" deyince;

★-Lokmaların helâlden değildi. Yemek yerken, şeytan da midene giriyordu. O hâller, şeytandan oluyordu. Helâl yiyince şeytan giremedi. Asıl, doğru hâlin meydana çıktı." dedi.

★-Buyurdular ki: "Öbür dünyâda terâzide en ağır amel, burada bedene en zor gelenidir."

★-İşittiğime göre, kıyâmet günü insan, daha çok utansın diye tanıdıklarının yanında hesâba çekilir."

★-İlmi , amel için öğreniniz. Çokları bunda yanıldı. İlimleri dağlar gibi büyüdü, amelleri ise zerre gibi küçüldü."

★-Borcu olan kimse, borcunu ödemedikçe, yağlı ve sirkeli taam yememelidir."

★-Her zaman şöyle duâ ederdi: "Yâ Rabbî! Beni günah alçaklığından, sana tâat ve ibâdet lezzetine ulaştır."

Sultan olarak kendine hizmet ettirmeyi bırakıp, mâneviyat eri olarak hizmete başladığını ifade etmek ister. Artık belde belde dolaşp ikaz ve irşadlarda bulunan İbrahim bin Edhem, kimi yerde bir mâneviyat büyüğü olarak görünür, kimi yerde de bir hizmet eri, bir bağ, bostan bekçisi olarak vazife alır. Böylece tasavvufun icabı olan çeşitli meslekleri nefsinde yaşayıp, gereğini hissetmek ister. Nitekim bir ara Belh'e doğru yol alırken uğradığı bir köyde kendisini bağ bekçisi tutarlar. O sırada yoldan geçen bir ham anlayışlı âdam;

★- İbrahim'den üzüm ister: O da, bağ sahibinden isteyene üzüm vermek hususunda kendisine izin vermediğini söyleyince herif elindeki sopayla başına gözüne vurmaya başlar. İbrahim'in buna verdiği karşılık şudur. Vur, vur! Allah'a isyan edenin başına vur.

★-Ben emanete riayet ettiğim için bana vuruyor, sen zulmediyorsun, ama kader, Allah'a isyan ettiğim için vurduruyor, adâlet ediyor. Onun için bu sopalar bana haktır, vur vurabildiğin kâdar..

★-Zâlim adam bu cevaptan hayrete düşüyor, kendine gelip tevbe, istiğfara başlıyor. Kendini açlıgâ ve çeşitli mahrumiyete pek fazla alıştırap tam bir nefis cihadı veriyor

HANGİSİ SENİN

Yediğin senin
Giydiğin senin
Verdiğin senin
Kalan ise değil senin

HERŞEYİN HAYIRLISINI İSTE

★Allah'tan (c.c.) bir şey isterken hayırlısını istemek lazım. Ömrün, ilmin, malın veya evladın farketmez. Kısaca ne istersen hayırlısını iste. Hayırsız olan herhangi bir varlık kula sadece cefadır.

VER HAYIRLISINI

Ömrün çilesi ne kadar çoktur,
Aciz kulunda hiç takat yoktur,
Ömür verirsen Rabb'im,
Ver hayırlısını.

İlmin vebali ne kadar büyük,
Amelsiz ilim sadece bir yük,
İlim verirsen Rabb'im,
Ver hayırlısını.

Bir yuva kurmak ister her kişi,
Çok araştırır öyle bulur eşi,
Eş verirsen Rabb'im,
Ver hayırlısını.

Ailenin arzusu evlat der,
Büyütüp eyleyeyim rahat der,
Asi olacaksa verme Rabb'im,
Ver hayırlısını.

Malım mülküm her şey demek değil,
Bu dünya sadece yemek değil,
Seninle aramıza giren malı verme vereceksen,
Ver hayırlısını.

Uzun olan ömür bir gün biter,
Ecel tırpanı bir günde biçer,
Dünya ağlasan gülsen de geçer,
Akibetimizin Rabb'im,
Ver hayırlısını.

ALÇAK KELİMESİ BENİ SEVİNDİRDİ

★-Bir başka sefer de, üzerimde bulunan hırkam bitlenmiş ve bitler beni yemeye başlamıştı.Bir anda aklıma bir zamanlar hazinenin dolabına koyduğum giysiler geldi.Nefsim,

★- “ Peki ama , çektiğin bu sıkıntı nedir?” diye feryadı bastı. Orada da nefsimi arzu ve isteklerden alıkoyma konusunda muradıma erdim ve mutlu oldum.Yine bir keresinde , bir yere gidiyordum. İnsanlar birbiri ile çekişiyordu.

★-İçlerinden birisi düşmanına beni göstererek, “ Bana göre sen şu Hintliden daha alçaksın” dedi. Orada da sevindim.

BU YOLDA HİÇ MUTLU OLDUN MU?

★-Kendisine,” Bu yola girdin gireli hiç seni sevindiren bir olay ile karşılaştın mı?” diye soranlara İbrahim Edhem(ra) şu cevabı vermiştir. Ömrüm boyunca dünyada üç kez gerçekten sevinip mutlu oldum ve bu sevinip mutlu olmalarım sayesinde nefsimi yenip ayaklar altına almayı başardım:

★-Birincisinde, Antakya şehrinde başım açık ve yalınayak bir şekilde yürüyordum.Herkes beni kınıyordu.Sonunda birisi,” Bu adam, sahibinden kaçan bir köledir” dedi.Gerçekten öyle olduğum için, adamın söylediği bu söz benim çok hoşuma gitti. Sonra kendi kendime şöyle dedim:” Ey ürküp kaçan! Ne zaman barış ve uzlaş için çıkıp geleceksin?”

★-İkincisinde, bir gemiye binmiştim.Geminin yolcuları arasında, maskaralık yapan bir adam vardı.Bu adam sık sık benim yanıma geliyor ve yolcular içinde en aşağılık ve acınası halde beni gördüğü için ensemeye bir tokat vuruyordu.

★-Üçüncüsünde de, Mutayyibe şehrinde üzüntülü ve düşünceye dalmış bir halde oturuyordum. Saygısızın biri geldi, şalvarının ipini çözüp üzerime işedi. Bu olayda, aşağılanmış olmaktan dolayı ve gönlüme sevinç doldu. Yücelik dergahının bana bahsettiği bu sevinç ile mutlu oldum”

Kaynaklarda nakledildiğine göre, İbrahim Edhem(ra) şöyle demiştir:

★-Bütün ibadetleri yaptım, ancak nefsim ile en çetin kavgayı vatan hasreti konusunda verdim.Aynı konuda bir başka yerde de şöyle demiştir:

★-Tüm acıları tattım, ancak hiçbir vatanımdan ayrılmak kadar ağır gelmedi.

BASAMAKLAR DAHA ÇOK OLSAYDI DEDİM

★-Bir keresinde uyumak için bir mescide gittim. Ancak içeri girmeme izin vermediler. Bu sırada ben ayakta duramayacak kadar aciz ve güçsüz bir haldeydim.Beni ayağımdan tutup aşağı sürüklediler. Mescidin merdiveninin üç basamağı vardı. Başım bu basamaklara çarptıkça yarıyor ve kan akıyordu.

★-İşte burada da nefsimi arzu ve isteklerden alkoyma konusunda muradıma erdim ve sevindim. Beni mescidin üç basamaklı merdiveninden aşağı atarlarken ve aldığım darbeler nedeniyle başım yarılrken , merdivenin her basamağında bir iklimin sırrını keşfettim.Kendi kendime,

★- “Keşke merdivenin basamakları daha fazla olsaydı” diye söylendim.Beni merdivenden aşağı atanlara da ,

★- “ Benim suçum nedir? diye sordum.

★-” Çünkü sen mescidin hasırlarını çalmak için geldin diye karşılık verdiler.

HÜRMET BÖYLE OLUR

★-Rivayet edildiğine göre hiç kimse İbrahim Edhem(ra)’nin bağdaş kurup oturduğunu görmemiştir.Bu konuda şöyle demiştir;

★-Bir gün bağdaş kurup oturmuştum.” Ey Edhem’in oğlu! Kullar, efendilerinin huzurunda böyle mi otururlar? Diyen bir ses duydum. Bunun üzerine oturuşumu düzelttim ve bir daha da öyle oturmamaya tövbe ettim.”

★-İbrahim Edhem(ra), Allah’ın evini ziyaret etmek amacıyla yola çıktı.Yolda beraberindeki arkadaşı ile birlikte bir mescide ulaştılar. Acıkmışlardı.İbrahim Edhem (ra)’in yanında da ufak tefek bir şeyler vardı.

★-Yol arkadaşına yanındakileri götürüp satmasını ve karşılığında da yiyecek bir şeyler satın almasını söyledi. Yol arkadaşı kendisine söyleneni yapmak üzere İbrahim Edhem(ra)'in yanından ayrıldı.

★-Yolda yüklü bir katırın yularını elinde tutan bir köle ile karşılaştı. Köle, İbrahim Edhem(ra)'in arkadaşının yanına gelip “ Ben İbrahim Edhem(ra)'i arıyorum.Onun babasının kölesiyim. Babası öldüğü için katırda yüklü olanları miras olarak ona gönderdiler.

★-” Dedi.Bunun üzerine İbrahim Edhem(ra)'in arkadaşı o köleyi alıp mescide getirdi.Köle, İbrahim Edhem(ra)'in elini öpüp ayaklarına kapandıktan sonra “ Size kırk bin dinar miras kaldı ve sizin köleniz olan ben, bu mirası size getirdim” dedi.Bu sözlerle karşılık İbrahim Edhem(ra)” ★-Eğer köle olduğun konusunda doğru söylüyorsan, seni Allah yolunda azat ettim ve bu malların tamamını da sana bağışladım.” dedi.Köle oradan ayrıldığında ,

★- İbrahim Edhem(ra), “ Ey Allah'ım!” diye seslendi, “ Ben senden bir parça ekmek istedim.Sen benim için dünyanın malını gönderdin. Senin büyüklük ve yüceliğine and olsun ki, bundan sonra açlıktan ölecek olsam bile, dünya malından hiçbir şey istemeyeceğim.”

★-İbrahim Edhem(ra),” Neden evlenmek istemiyorsun?” diye soranlara her zaman şu cevabı vermiştir:Acaba yeryüzünde kocası tarafından aç ve çıplak bırakılacağını bile bile evlenen bir kadın var mı?

★-Ben, evleneceğim her kadın aç ve çıplak kalacağı için evlenmiyorum

★-Kaldı ki ben, elimden gelse, nefsimi boşayacağım

★-.Böyle bir durumda bir başkasını nasıl terkime bağlayabilirim?

★-Bir kadını nefsim ile nasıl kandırabilirim?”

.
. .
.

HASAN B. ABDÜ'L-FERAZİ ANLATIYOR:

Çocuktum. Ailem ile birlikte Maraş'ta yaşıyorduk. Bir gün İbrahim Edhem(ra) bize gelmişti. Onun bize geldiği günü çok iyi hatırlıyorum. Kapı çalınmıştı.

★-Babam,"Bak bakalım oğlum, gelen kimmiş?" dedi.Kapıya doğru koştum.Kapıyı açtığımda, üzerinde yırtık ve eski bir aba bulunan heybetli bir adam ile göz göze geldim.

Korkmuştum.Koşa koşa babamın yanına gidip.

★-"Babacığım, kapıda hiç görmediğim biri var" dedim.Bunun üzerine Babam yerinden kalkıp kapıya doğru yöneldi.Kapının önünde duran adamın İbrahim Edhem(ra) olduğunu görür görmez sevinç içinde kollarını açtı.Kucaklaştılar.Sonrada birlikte içeri girdiler.

★-Oturdular ve sohbet etmeye başladılar.Ben babam ile İbrahim Edhem(ra) 'in ortasındaaydım. Bir ara babam, İbrahim Edhem(ra)'e dönerek" Ey Ebu İshak! Şu oğulcağızım var ya, çabuk öğrenemiyor.Ne olur, onun için biraz dua et de ilme ve öğrenmeye karşı isteği artsın, zekası açılsın ve helal rızık yesin!" dedi.

★-İbrahim Edhem(ra) beni yanına oturttu, başımı okşadı ve şöyle dua etti:Allah'ım, sen bu çocuğa kitabını öğret, helal rızık ver!"Ben İbrahim Edhem (ra)'in bu duasından sonra , kısa süre içinde Allah'ın kitabını öğrendim.Bu arada evimin bacasına yakın bir yere arılar bir bal peteği kurdu.Arıların yaptığı bal arttıkça artıyordu.

★-Öyle ki, kitap dolabımın rafları bile ağzına kadar bal ile dolmuştu.

★-Buyurdu ki: "Lokmayı helâlden temin edebilmek için uğraşmak,

★-Geceleri ibâdet edip, gündüzleri oruç tutmaktan efdaldir.

★-Çünkü her şeyin başı helâl lokmadır."

.

.

İBRAHİM EDHEM (RA) ÇARŞISI

- ★-İbrahim Edhem(ra), bir gün saçlarını kestirmek için bir berbere gitti.Berbere”
- ★- Benim saçlarımı kes, ancak sana verecek hiç param yok” dedi. Berber yüzünü ekşitti ve “
- ★- Biz sizin gibi dilencilerden bıkip usandık.Saçlarını ısla!” dedi.İbrahim Edhem(ra), saçlarını ısladı ve berberin önüne oturdu.
- ★-Bu arada adamın biri çıkageldi ve cebinden yarım gümüş çıkarıp berberin önüne bıraktıktan sonra” Saçlarımı kes” dedi.
- ★-Berber, İbrahim Edhem(ra)’i kaldırdı yerine o adamı oturtup traş etti.
- ★-Ardından da İbrahim Edhem(ra)’i tekrar oturttu.Ancak çok geçmeden bir müşteri daha çıkageldi.
- ★-Berber, İbrahim Edhem(ra)’i bir kez daha oturduğu koltuktan kaldırıp yeni gelen müşteriyi oturttu.
- ★-Önceki müşteri gibi onun da saçlarını kestikten sonra, tekrar İbrahim Edhem(ra)’e oturmasını söyledi.Derken, bir müşteri daha çıkageldi.
- ★-Berber, yeni gelen müşterinin saçını kesmek için İbrahim Edhem(ra)’i yine yerinden kaldırdı.
- ★-Berberin İbrahim Edhem(ra)’i yerinden kaldırması tam yedi kez tekrarlandı.

AH YARIM GÜMÜŞÜM OLSAYDI DEDİ

- ★-İbrahim Edhem(ra), kendi kendine” Eğer benim yarım gümüşüm olsaydı, bunların hiçbiri başıma gelmezdi.” Diye düşündü.
- ★-İbrahim Edhem(ra) bu düşüncedeyken, bir tellak çıkageldi.
- ★- “Kim İbrahim Edhem(ra) hakkında bir haber verirse , verdiği habere karşılık ben de ona bin dinar vereceğim” dedi.İbrahim Edhem(ra), berbere” Kimden Söz ediyorlar?” diye sordu.

★-Berber, “İbrahim Edhem(ra)’den söz ediyorlar” diye karşılık verdi.

★-Berberin bu sözleri karşısında İbrahim Edhem(ra)” Bana tellalı çağır” dedi.

★-Berber, tellala seslendi.Önce tellal, ardından da atlı adamlar ile develerden oluşan kabile berber dükkanının önüne geldi.

★-Tellal, uzaktan baktı ve aldığı kırbaç darbeleri sonucu başında kalıcı bir yara izi bulunan İbrahim Edhem(ra)’i hemen tanıdı.

★-Hiç tereddüt etmeden atından aşağı inip doğruca İbrahim Edhem(ra)’e koştu.Yanına varır varmaz ayaklarına kapandı.

★-İbrahim Edhem(ra),” Sen kimsin?” diye sordu.Adam, “ Ben senin babanın kölesiyim.

★-Baban beni bir yere göndermişti. Ben geri döndüğümde, baban ruhunu teslim etmiş, sende çekip gitmiştin.Şu gördüklerin benim eşim ve çocuklarımdır.Hepimiz senin kölen ve hizmetçiniz.” Dedi.

★-Adamın sözlerini dinledikten sonra İbrahim Edhem(ra),” Seni, eşini ve çocuklarını azat ettim” dedi.adam, “ Şu gördüğün develerin hepsinde sana ait altın ve gümüşler yüklü” dedi.

★-İbrahim Edhem(ra), “Altın sandığı hangisi” diye sordu.Adam, altın ile dolu bir sandık taşıyan bir deveyi yularından çekip getirdi.

★-Üzerindeki altın yüklü sandığı indirip İbrahim edhem(ra)’in önüne koydu.İbrahim Edhem(ra), berbere döndü ve altın dolu sandığı gösterip

★-” O sandık senindir, alabilirsin” dedi.Berber bir kendi bayağılığını, bir de İbrahim Edhem(ra)’in cömertliğini düşündü.İbrahim Edhem(ra)’in önünde eğilip ayaklarını öptü ve “ Bana hakkını helal et” dedi. Berberin bu sözüne karşılık İbrahim Edhem(ra),

★-” Benim peşimden gelmemen şartı ile şu gördüğün altın sandıklarını sana bağışladım” dedi. Sonra yerinden kalkıp berber dükkanından çıktı ve çöle doğru yürüyüp gitti.

★-Berber, İbrahim Edhem(ra)’n kendisine bağışladığı o altınlar ile çarşının bir bölümünü satın aldı.

★-Çok sayıda çırak tuttu ve yoksulların saçlarını kesmeleri için hepsine berberliği öğretti.Şimdi o çarşıya

★- “ İbrahim Edhem Çarşısı” diyorlar.

★-İbrahim Edhem(ra)’den rivayet edilen dualardan biri de şöyledir

HAYATA SON VERİR

★- “İbrahim Edhem (r.a.), ömrünün sonlarına doğru ortalıktan kayboldu. Nitekim mezarının nerede bulunduğu bile kesin olarak belli değildir. Kimileri onun mezarının Bağdat’ta, kimileri de Şam’da olduğunu söylemektedirler. Kimilerine göre de

-İbrahim Edhem (r.a.)’in mezarı, bir zamanlar Lut Peygamber’in yaşadığı şehirdedir.

★-İbrahim Edhem ömrünün sonlarına doğru insanlardan kaçıp bu şehre gitmiş ve burada hayata gözlerini yummuştur.

ALLAH DOSTLARI HEP ŞÖYLE YALVARIRLARDI

MUTLAKA BİZDE YALVARALIM

★- Ya Rabbi az uyku ile bizi dinlendir de, ömrümüzü israf etmeyelim.

Uykuyu bizden alda sabahlara kadar sana ibadet edelim seni zikredelim diye yalvarırlardı bu güzel örnekler den bizler de ders alarak yaşayalım.Rabbim yaşayanlardan eylesin.**Amin**

RABİA'TÜL ADEVİYYE

- ★-Rabia-tül Adeviyye (ks) kimdir, velî hanımlardan biridir.
- ★-Hayatında hiç evlenmeyen kendini allah yoluna adayan, evlenme tekliflerini benim çok müşkülüm var deyerek red eden evlenmek için çok ısrar edenlere ben dokuz köpeğime sahip çıkıyorum da sen bir köpeğine sahip çıkamıyor musun? diyerek sadece Allah'ın emrinde olmayı ona ibadetle meşgul olmayı kendine şiar edinen bir Allah dostu dur. Tâbiünden ve Hanım Velîlerin büyüklerindendir.
- ★-Doğum târihi bilinmemektedir. 752 (H. 135) yılında Kudüs civârında vefât etti. Babası İsmâil'in üç kızı vardı. Bir tane daha doğunca adını Râbia (dördüncü) koydu. Babası çok fakir olduğundan Râbia doğduğu gece evde ihtiyaç olan şeylerden hiçbiri yoktu. Bu duruma annesi çok ağlayıp mahzûn oldu. Efendisine; "Filân komşuya gidip, bir miktar kandil yağı isteyebilir misin?" dedi.
- ★-Hazret-i Râbia'nın babası, Allah-ü Teâlâ'dan başka kimseden bir şey istememeye söz vermişti. Bununla beraber hanımını üzmemek için komşuya gitti. Kapıya elini sürdü ve geri gelip; "Kapı açılmadı" deyince hanımı ağladı. O da çok üzüldü. Babası, başını dizine dayadı ve öylece uyuya kaldı.
- ★-Rüyâsında Peygamber efendimizi gördü. Peygamber efendimiz, kendisine buyurdu ki: "Hiç üzülme! Bu kızın, öyle bir hanım olacak ki, ümmetimden yetmiş bin kişiye şefâat edecek demişti. Baliğ olmadan vefat eden anne-babasından sonra da, fakirlik ve öksüzlük mihneti altında yalnız bir hayata mecbur kalmıştır.
- ★-Allah âdildir. Bir yandan alırsa, diğer yandan verir. Bu yokluk ve mahrumiyet, kendini Allah'a veren Rabia'da mânevi

duyguların inkişafına sebep olmuş; iç âlemine dönen Rabia, kısa zamanda günün, büyük velîlerinden Süfyân-ı Sevrî, Hasan-ı Basrî gibi zâtların da gıpta ve takdirlerine lâyık hâle gelmiştir.

★-Kulübeciğinin içinde serili bir hasır, köşesinde ise içi hurma yaprağı ile dolu bir minderciğinden ibaret ev döşemesi, onu hiçbir zaman üzmemiş, bilâkis huzur verip vecd almasına sebep olmuştur.

HALİMDEN ŞİKAYETÇİ DEĞİLİM

★-Nitekim kendisini ziyarete gelen Süfyân-i Sevrî, “Yâ Rabia, arzu ederseniz yakınlarınız size yardım ederler. Bulunduğunuz bu mütevazı döşemeyi değiştirir, hâlinize bir çekidüzen verebilirsiniz.” yollu bir teklifte bulunmak istemiş, ancak Rabia’nın cevabı kesin olmuştur: “Ben hâlimden müşteki değilim ki, onlara müracâat ihtiyacını duyayım. Hattâ içinde bulunduğum hâlden, Bütün Dünya Elinde Olan’a dahi müracaat etmedim. Nerede kaldı ki, o dünyanın zerresine sahip olan âciz insanlara rica edeyim!”

★-Tarihlerin kaydettiklerine göre, Rabia’da bir tek ölçü vardı. O da şu fanî ömrün, İslâm’a en uygun şekilde yaşanıp yaşanmaması idi. Şayet, dinî emirlere tıpatıp uyan bir hayat yaşanıyorsa, onun nazarında işte bu hayat gayesini bulmuş, hedefine ermişti. İsterse o hayat, hasır üstünde geçsin, isterse hasır dahi bulamasın da toprak üstünde devam etsin...

MAL ÖLÜMÜ ERTELEYEMEZ

★-Bundandır ki, Basra’lı zenginlerden olan Süleyman Haşimî kendisine bir mektup yazıp, kazancını ve ileride daha da çoğalacak servetini izah ettikten sonra: “Bütün bunlar senin emrine âmâdedir. Yeter ki, beni kabul eyle, nikâhım altına girmeye razı ol.” deyince, Rabia’nın cevabı sert olmuştur: “Kazancınla mağrur olup, ona güvenme. Bunlar köpük gibidirler.

★- Ne ölüme mani olurlar, ne de başına gelecek bir takdire. Sen yarın varacağın İlâhî huzurda sana lâzım olana bak, onunla teselli ol. Bir de sakın ben ölürken vasiyet ederim de bu servetimle arkamdan hayır işlerler, diye bir vesveseye de aldanma. Sen kendin kendine vâsi ol, servetini kendi elinde İslâmî hizmete harca, ölmeden vasiyetini kendin yerine getir. Şunu da unutma ki, emrime âmâde edeceğini yazdığın şey, gönlüme ağırlık, kalbime karanlık verir. Benim için cazip birşey olmaktan çoktan uzaklaşmıştır onlar...”

★-Rabia, vefatından önceki günlerde babasına sık sık şöyle hatırlatma yapardı:

“BABACIĞIM, BİZİ HARAMLA BESLEMekten KORK. BEN DÜNYADA AÇ KALMAYA SABREDEBİLİRİM. AMA CEHENNEM ATEŞİNDE YANMAYA DAYANAMAM!”

★-Hanımlar, ziyaretine gelirler, nasihat isterlerdi. Söylediklerinden biri de şöyledir: “İyiliklerinizi de gizleyin. Tıpkı kötülüklerinizi gizlediğiniz gibi. İyiliklerini ilân etmek, rûzgârın karşısında un savurmak gibidir. Alıp götürür. Eliniz boşta kalır.”

★-Rabia, bütün varlığını imana, İslâm’a bağlamış, dinî hayatın İslâmî hizmetin dışında hiçbir şeyi düşünemez, kalbine getiremez olmuştu. Bu yüzden evlenmeyi bile düşünmemişti.

EVLENMEME ŞU ÜÇ ŞEY MANİ OLUYOR

★-Bir gün kendisine, niçin evlenmediğini sordular. Cevabı şöyle oldu: “Üç şey vardır ki benim bütün dünyamı dolduruyor. Evlenmeyi düşünmeye vakit bırakmıyor.” Sordular: “Nedir o üç şey?” Cevap verdi:

★- “Son nefesimi verirken imanla gidecek miyim? Mahşerde kitabım sağımdan mı, solumdan mı verilecek? Halk, cennetle cehennem yolunda ikiye bölününce, ben hangisinde yer alacağım.”

.

HIRSIZA DUA ETMİŞTİ

★-Bir gün namazda iken evine hırsız giren Rabia, namazını bitirinceye kadar hırsızın birşey bulamayıp eli boş döndüğünü anlayınca seslendi: “Ey muhtaç adam, bari ibrikteki sudan abdest alıp iki rek’at namaz kıl da emeğin büsbütün boşuna gitmesin...”

★-Hırsız şaşırmış, korkuyla karışık bir ruh hâline kapılmıştı. Hemen abdest alıp orada namaza durdu. Rabia bundan sonra ellerini kaldırıp dua etti: “Yâ Rab, bu muhtaç, benim evimde alacak bir şey bulamadı, onu Senin kapına gönderdim. Sen elbette benim gibi değilsin. Onu boş çevirmezsin.”

Namazı bitiren hırsızın, tövbe, istiğfar etmeye başladığını duyunca, bu defa da şöyle yalvardı: “Yâ Rab, bu adam kapında birkaç dakika bekledi, hemen kabul ettin; ama bu âciz, bütün ömür boyu kapındayım, hâlâ böyle kabul edilemedim!” Kalbine doğan ses şöyleydi: “Üzülme, onu senin hürmetine kabul ettik!”

RABİA’TÜL ADEVİYYE

★-Bir sohbetlerinde Hasan-ı Basri (ks) “Nasıl ki erkeklerin aslanları varsa, dişi aslanlar da vardır” dedi.

★- “Kimdir bu dişi aslan?” diye sorulunca, o da dişi aslanın Rabiâtül Adeviyye olduğunu söyledi.

★-Bunun üzerine, zamanın şeyhleri ve Mürşid’leri Rabiâtül Adeviyye’nin evine ziyarete geldiler. Rabiâtül Adeviyye’nin evi o kadar mütevazı idi ki, dünyalık birkaç parça eşyadan başka hiç bir şey yoktu. Evinde ışık dahi bulunmamakta, karanlık bir yerdi. Gelen ziyaretçiler, Rabia anamızı tebrik edip, bu makama nasıl geldiğini soracaklardı. o karanlıkta: Rabia - “Sen sağa, sen sola, sen de buraya otur” diyerek, herkesi yarım ay şeklinde topladı.

Bundan sonra:

★- “Mallarınız, çocuklarınız sizin için birer fitnedir. Ayet-i Celile” (Teğabün /15)

“Sakin ola ki, mallarınız ve çocuklarınız sizi ALLAH’ın (cc) zikrinden alıkoymasın” Ayet-i Celile” (Münafıkun /9)

ayetlerini okuyarak sohbeti başladı. Çeşitli ayet ve hadislerle ALLAH’ı (cc) sevmenin yollarını anlattı. Daha sonra sözü Rabia anamıza bıraktı. O mübarek kadın da:

★- Herkes sevdiğinden bahseder. Ben ALLAH-ü Teâlâ Hazretlerini öyle seviyorum ki Muhammed’il Mustafa’ya dahi kalbimde yer kalmadı” deyince, orada bulunanların hepsi “, ALLAH” diye bağırarak ağlamaya başladılar.

BEN DOKUZ NEFSİME SAHİP ÇIKIYORUMDA O BİR NEFSİNE Mİ SAHİP ÇIKAMIYOR?

★-Hasan-ı Basri, kadınları irşad edecek, onlara ALLAH ve Resulü’nü sevdirecek bir insanla hayatına devam etmek istiyordu. Bu sebeple Rabia’tül Adeviyye ile evlenmek istedi. Onunla görüşmeleri için aracılar yolladı. Rabiâtül Adeviyye bu teklifi duyunca:

★-Ben dokuz nefsimi sahip oldum da, O bir nefsimi sahip olamadı mı? Hayır, istemiyorum” deyip aracıları geri yolladı. Cevabı duyan Hasan-ı Basri Hazretleri:

★- Eyvah! Teklifimi nefsanî zannetmiş, yanlış anlaşılmışım, deyip, bizzat kendisi yanına gitti. Ona:

★- Ya Rabia! Biz seni burada mahcup gördük. Seni ALLAH için nikâhlayıp, haneme götürmek istedim. Tüm mü’minlerin senden ve senin ilminden istifade etmesini arzuladım, deyince.

İKİ EKMEK EKSİK

★-Bir gün iki kişi, Râbia-tül Adeviyye'yi (r.a) ziyârete geldiler. İkisi de açtı. "Yemeği helâldir" diye içlerinden yemek yemek geçti. O anda kapıya biri gelerek, Allah rızâsı için bir şeyler

istedi. Râbia Hazretleri evdeki iki ekmeğini buna verdi. Gelen sevinerek gitti. Bir saat kadar sonra bir kişi kucağında bir yığın ekmekle geldi. Râbia Hazretleri ekmekleri saydı. On sekiz ekmek vardı. Dedi ki:
-Ekmekler yirmi olsa gerektir.

★-Ekmeği getiren, ikisini saklamıştı. Çıkarıp iki ekmeği de verdi. Oradakiler hayretle sordular.

★-Bu ne sırdır? Biz senin ekmeğini yemeye gelmiştik. Önümüze koyacağın ekmekleri kapıya gelene verdin. Ardından ekmek geldi. Eksik olduğunu söyledin.

★-Cevâbında şöyle buyurdu:
Siz ikiniz gelince karnınızın aç olduğunu anladım. Önünüze koyacağım iki ekmeği kapıya gelene verdim. Allah-ü Teâlâdan bu ekmeklerin misâfirlerin karnını doyuramayacağını, bunun için bir yerine on vermesini istedim. Çünkü Allah-ü Teâlâ Kur'ân-ı Kerîm'de

(En'âm sûresi 160)

★-Ayet-i Kerîmesinde) bir verene on vereceğini bildiriyor. Ben O'nun bu vâdine güvendim. İki ekmek yerine yirmi ekmek geleceğini bildiğim için de ekmeklerin noksan olduğunu söyledim.

RABİA'NIN TÖVBE, SABIR VE ŞÜKÜRÜ

★-Tövbe ALLAH'a giden yolda ilk mertebedir. Aynı zamanda sünni İslam'da da yer alır. Kur'an'da günahkar cezalandırılır. "Tövbe eden müstesna. Şüphesiz ALLAH bağışlayandır, esirgeyendir." Ancak bazı tövbeler kabul edilmez. "Şüphesiz inanıp sonra inkar edenler ve inkarında aşırıya gidenler, işte onların tövbesi kabul olmayacaktır ve onlar sapıtanlardır.

"(Kur'an, 3, 88-99).

★-Geriye dönüş anlamına gelen tövbe günahkarın ALLAH'a, ona itaate dönmesi, ALLAH'ın da tövbeyi kabul etmesini ifade etmek için kullanılır.

★-Diğer veliler gibi Rabia'da çok günahkar olduğuna inanırdı ve tövbe ederek bağışlanması gerektiğini düşünürdü. Tövbe konusuna ayırdıkları bölümlerde Sufi yazarlar onun bu konudaki görüşlerine birçok yerde değinirler. Hureyfis iki aşk üzerindeki mısralarını aktardığı metinde Rabia'nın şu duasını da ekler:

- ★-Ey Kalplerin Sevgilisi Senin gibi yok birisi
- ★-Affet bugün sana günahkar geleni.
- ★-Umudum, huzurum, mutluluğum
- ★-Gönlüm sever yalnız seni.

TÖVBE'DE NASİPLE OLUR DİYORDU

★-Rabia'nın günahlarından ötürü sürekli kederli olduğu, kederinden sık sık söz edilmesinden açıkça görülür. Attar şöyle anlatır: "Rabia'nın sürekli ağladığını söylerler; 'Neden ağlıyorsun?' diye sorduklarında 'Ondan; alıştığım kişiden, uzaklaşmaktan ve ölüm anında bir sesin ona layık olmadığımı söylemesinden korkuyorum' diye cevap verir.

★-" Bir gün biri "Eğer biri çok günah isler ve tövbe ederse ALLAH kabul eder mi?" diye sordu. "Rabbi tövbe nasip edip onu kabul etmedikçe kişi nasıl tövbe etsin?" diye yanıt verdi. Başka bir sözünde "Dil ile af dilemek yalandır. Kendimden tövbe edersem bir daha tövbe etmem gerekecektir" der.

SECDE YERİ ISLANMIŞTI

★- Yazar İbni Mansur'un şunları söylediğini de ekler: "Rabia'nın huzuruna çıktım. Namaz kılıyordu. Yanına vardığımda namazını bitirdi, selam verdi ve başını kaldırdı. Secde ettiği yer gözyaşlarıyla ıslanmıştı. Onu selamladım. Selamımı aldı. 'Bir şeye mi ihtiyacın var oğlum?' dedi. 'Sizi selamlamaya geldim' dedim. 'ALLAH seni ıslah etsin' dedi.

★-Namaza kalktı ve " 'ALLAH beni affetsin ' derken samimi yetsizliğimden ötürü yeniden ALLAH`tan af dilemem gerek" dedi."

ATEŞ DUYUNCA ÇOK KORKAR VE AĞLARDI

★-Sarani`de Rabia`nın çok ağladığını ve sürekli mahzun olduğunu anlatır. Ateşten söz edildiğinde nasıl etkilendiğini söyler. Namaz kıldığı yerin gözyaşlarından dolayı hep ıslak olduğunu ekleyerek "ALLAH`tan bağışlanmamızı dilememizin kendisi de bağışlanmayı gerektiriyor" sözlerini aktarır. Abdullah b. İsa dedi ki: "Rabia`nın huzuruna çıktım. Nur yüzlüydü. Bir adam, ateşten her söz edilğinde ağladığını söyledi."

İÇERDE SEYRETMEK ÇOK FARKLI

★-Rabia, bir ilkbaharda evde ALLAH`a dua ediyordu. Hizmetkarı huzuruna geldi ve "Efendim, ALLAH`ın eserlerini görmek için dışarı gelin" dedi. Fakat Rabia "Sen içeri gel ki onları vücuda getireni göresin. Yaratıcının seyri beni yarattıklarını seyirden alıyordu" diye cevap verdi.

★-Rabia`nın yaratıcı için ALLAH`ın güzel yaratıklarına değer vermemesi daha sonra gelen bütün mahlukatta ALLAH`ın görülebileceğini düşünen sufilerin görüşleri ile bağdaşmaz.

Mahmut Sebusteri`nin "Her zerrenin perdesi altında sevgilinin Cemalinin kendinden geçiren güzelliği gizlidir." düşüncesi Rabia`da çok az karşılık görür. Cami`nin Yusuf ve Züleyha`da dile getirdiği görüşü de böyledir:

ŞÖYLE DER

- ★-Her cevherin zerresini
- ★-Cemalinin güzelliğini yansıtan
- ★-Bir ayna kıldı. Gül den
- ★-Güzelliği parladı ve O`nu gören
- ★-Bülbül çılgınca aşık oldu. Ateşten
- ★-Kandil pervaneyi kurban olmaya çeken

- ★-İhtişamı yaydı. Güneşte
- ★-Güzelliği ışıldadı ve dalgadan
- ★-Nilüfer başını kaldırdı hemen
- ★-Leyla'nın saçının parlayan her teli
- ★-Çeldi Mecnun'un kalbini.
- ★-Temiz yüzünde çünkü,
- ★-Yansıdı Tanrı ışığı
- ★-Şirin'in dudağına veren
- ★-Ferhat'in yaşamını Berriz'in kalbini
- ★-Çalan gücü, O'ydu.
- ★-Dünya güzellilerinde O görülür
- ★-Her yerde bir örtü ile gizlidir
- ★-Nerde bir örtü görsen
- ★-Altında O saklıdır.
- ★-Geceleri tepeye çıkıp söyle dua ettiği rivayet edilir:
"Rabbim; Yıldızlar parlıyor. İnsanların gözleri kapalı,
Sultanlar kapılarını kapattı. Her aşık sevgiliyle yalnız. Bende
burada seninle yalnızım".
Sonra namaza başlar. Şafağın söktüğünü görünce söyle dua
eder:
★-"Ya Rabbim gece geçti, Gün ağardı, Dualarımı kabul edip
etmediğini bilmeyi nasıl isterdim. Bana teselli ver ki, benim
halimi teselli edecek bir tek sen varsın. Bana hayat verdin,
bana rızık verdin. Sen Azimsin, beni kapından kovsan yine de
vazgeçmem. Kalbimde senin aşkın var".

ŞÖYLE DERLER

- ★-Neşem, arzum, benim sığınağımsın,
- ★-Dostum, tesellim, amacım, sırdaşımsın.
- ★-Sana özlemim; sensin benim kastım
- ★-Senin için olmasaydı hayatım, dostum
- ★-Yeryüzünde nasıl üzgün olurdum.
- ★-Ne çok nimetler lütfettin
- ★-Bana hediyelerinden, Rahmetinden
- ★-Destegiinden ne çok bahsettin.

- ★-Susamış kalbime verdin aşkını
- ★-Benim arzum ve mutluluğum.
- ★-Çölü çiçek yapan sensin
- ★-Senden başka kimsem yok
- ★-Sen içimde neşemsin
- ★-Benden razı olman tek emelim
- ★-İste benim tek mutluluğum.

ADINI RÂBİA'TÜL ADEVİYYE KOYDULAR.

**DUAMIN KABUL OLUP OLMADIĞINI BİLMİYİ
NASILDA İSTERDİM**

★-Babası İsmâil'in üç kızı vardı. Bir tane daha doğunca adını Râbia (dördüncü) koydu. Babası çok fakir olduğundan Râbia doğduğu gece evde ihtiyaç olan şeylerden hiçbiri yoktu. Bu duruma annesi çok ağlayıp mahzûn oldu. Efendisine; "Filân komşuya gidip, bir miktar kandil yağı isteyebilir misin?" dedi. Hazret-i Râbia'nın babası, ALLAH-ü Teâlâdan başka kimseden bir şey istememeğe söz vermişti. Bununla beraber hanımını üzmemek için komşuya gitti. Kapıya elini sürdü ve geri gelip; "★-Kapı açılmadı" deyince hanımı ağladı. O da çok üzüldü. Babası, başını dizine dayadı ve öylece uyuya kaldı. Rüyâsında Peygamber efendimizi gördü. Peygamber efendimiz, kendisine buyurdu ki: "Hiç üzülme! Bu kızın, öyle bir hanım olacak ki, ümmetimden yetmiş bin kişiye şefâat edecek. Yarın bir kâğıda şöyle yaz:

Efendimizi Görmenin Şevkiyle

★-Sen her gece Peygamber Efendimize yüz Salavât-ı Şerîfe, Cumâ geceleri de dört yüz Salavât gönderirdin. Bu Cuma gecesi unuttun. Bunun keffâreti olarak, bu yazıyı sana getiren zâta dört yüz altını helâl parandan ver." Sonra Basra vâlisi Îsâ Zâdân'a git. O yazıyı ver." Hazret-i Râbia'nın babası uyandığında, Peygamber efendimizi görmenin şevkiyle

ağlıyordu. Hemen kalktı, denileni yaptı ve İsbâ Zâdân'ın yanına gitti.

★-Vali mektubu alınca, Resûlullah Efendimizin kendisini hatırlamasının şükrü için, binlerce altını fakirlere sadaka verdi. Râbia-tül Adeviyye'nin babası İsmâil Efendiye de mektupta yazılanı ve ona ilâve olarak pek çok altını da sadaka verip, bir ihtiyâcı olursa tekrâr gelmesini tenbîh etti. Altınları aldıktan sonra lüzumlu ihtiyaçlarını temin etti. Böylece bolluğa kavuştular ve kızlarına rahatça bakıp güzel edeb ve terbiye ile büyüttüler.

KÖLE OLARAK SATILMIŞTI

★-Râbia-tül Adeviyye biraz büyümüştü. Annesi ve babası vefât etti. Üstelik, Basra'da kıtlık ve fevkalâde pahalılık vardı. Bu hengâmede Râbia'nın ablaları dağıldılar. Kimsesiz kalan Râbia'yı zâlim bir kimse yakaladı ve hizmetçi olarak iş gördürdü. Sonra da köle olarak altı gümüş karşılığı bir ihtiyara sattı.

★-O ihtiyarın hizmetçisi olarak, gösterilen zor işleri sabırla yapmaya çalışıyordu. Çok sıkıntılı günler geçirdi. Çok zahmetler çekti, fakat isyân etmedi. ALLAH-ü Teâlâ'nın takdirine râzı oldu. Edebi fevkalâde idi. Bir gün karşısına bir nâmahrem, yabancı çıktı. Ondan sakınayım diye hızla giderken düşüp kolu kırıldı. Acz ve kırıklık içinde, mahzûn olmuş bir kalb ile ALLAH-ü Teâlâ'ya yalvardı.

★-Yâ Rabbî! Garib ve kimsesizim. Yetim ve öksüzüm. Köle edildim. Bir de kolum kırıldı. Lâkin ben bunların hiç birine üzülmüyor, yalnız senin rızânı istiyorum. Benden râzı olup olmadığını da bilmiyorum" dedi. Bu sırada bir ses duydu. "Üzülme, sen âhirette meleklerin bile imreneceği bir makamda bulunacaksın." diyordu.

.

ELİMDEN GELSE HEP SANA İBADET EDERİM

★-Râbia tekrar efendisinin evine döndü. Günlük hizmetleri yerine getirir, akşama kadar ayakta dururdu. Bununla beraber her gün oruçlu olur, geceleri de ALLAH-ü Teâlâ'ya ibâdet ve tâatle geçirirdi. Bir gece efendisi uyandığında Râbia'nın odasından sesler geldiğini işitti. Pencereden bakınca, Râbia'nın, secde ettiğini, ALLAH-ü Teâlâ'ya şöyle yalvardığını duydu. Diyordu ki:

★-Ey Rabbim! Benim arzumun senin emrine uymak olduğunu biliyorsun. Benim saâdetim senin huzûrunda bulunmaktır. Eğer elimden gelse, sana ibâdetten, bir ân geri kalmam. Fakat ev sâhibimin hizmetinde bulunduğum için ona hizmet ediyorum ve sana gereği gibi ibâdet edemiyorum...

★- Ev sâhibi, bunları duydu. Ayrıca, Râbia'nın başı üstünde yanan bir kandil bulunduğunu, kandilin bir yere asılı olmadan havada durduğunu, odanın o kandilin nûru ile aydınlandığını gördü ve hayretten dona kaldı.

"ARTIK RÂBİA KÖLE OLAMAZ!" DİYORDU.

★-Sabaha kadar uyuyamadı. Sabah olunca hemen Râbia'yı çağırdı ve dedi ki: "Artık serbestsin. Dilediğini yap. Ama burada kalırsan ben sana hizmet ederim." Râbia; "Gideyim." dedi. Oradan ayrılıp küçük bir eve yerleşti. Bütün vakitlerini ibâdetle geçirir,

★-Bir gün ve gecesinde bin rekat namaz kılardı. Kefenini dâimâ yanında taşır, namaz kılacağı zaman onu serer, üzerine secde ederdi. Kefeni yanında olmadan gezdiğini, kefenini beraberine almadan konuştuğunu kimse görmedi. Süfyân-ı Sevri ve Hasan-ı Basri, ondan feyz alırlardı.

ALLAH'DAN BİLE İSTEMEYE UTANIYORUM

★-Kimseden bir şey almazdı. Bir keresinde Hasan-ı Basri hazretleri kendisini ziyârete gelmişti. Kulübesinin kapısında, zenginlerden birinin ağladığını gördü. "Niçin ağhyorsunuz?"

diye sordu. O zengin;"Zühd ve kerem sâhibi şu hâtun olmasa, halk mahvolur. O, zamânın bereketidir.ALLAH-ü Teâlâ bizi, bir çok belâ ve sıkıntılardan onun hürmetine muhâfaza etmektedir. Ona bir miktar yardımım olsun diye şu keseyi getirdim. Fakat kabûl etmez diye ağlıyorum. Bunu ona verseniz, belki sizin hatrınız için kabûl eder" dedi.

★- Hasan-ı Basrî Hazretleri içeri girip olanları bildirince, Râbia-tül Adeviyye buyurdu ki: "Ben bu dünyâlıkları bunların hakîkî sâhibi olan ALLAH-ü Teâlâ'dan istemeye bile utaniyorum da başkasından nasıl birşeyler alırım dedi.

ALLAH-ü Teâlâ bu dünyâda, kendisini inkâr edenlerin bile rızkını verirken, kalbi O'nun muhabbetiyle yanan birinin rızkını vermez mi zannediyorsunuz? O kimseye selâmımızı söyle. Kalbi mahzûn olmasın. Biz ALLAH-ü Teâlâ'dan başkasından bir şey almamaya ahdedtik. Kimseden bir şey beklemiyoruz. Geleni kabûl etmiyoruz dedi.

★-Bir defâsında devlete ait olan bir kandilin ışığından istifâde ederek gömleğimi yamadım da kalbim dağıldıkça dağıldı ve dikişleri sökünceye kadar kalbimi toparlayamadım dedi."

BENİM HALİMİ BİLENE SÖYLEMEYE NE GEREK

★-Mâlik bin Dinâr şöyle anlatır: Birgün Râbia'nın yanına gittim. Abdest almış, kalan sudan bir kaç yudum da içmişti. Dikkat ettim, testinin bir tarafı kırık ve eski bir hasırda oturuyordu. Kerpiçten birde yastığı vardı. Görünce çok üzüldüm, içim yandı ve;"Ey Râbia! Zengin arkadaşlarım var. Kabûl edersen sana onlardan bir şeyler alayım" dedim. Bana dönerek;

★-Yâ Mâlik! Bana ve onlara rızkı veren ALLAH-ü Teâlâ. O, fakirleri fakir olduğu için unutup, zenginleri de zengin olduğu için hatırlıyor ve yardımımı ediyor sanıyorsun?"dedi. Ben de "Hayır, hiç öyle olur mu?" dedim. Bunun üzerine

★-Mâdem ki Rabbim hâlimi biliyor, hatırlatmama ne lüzum var. O, öyle istiyor, biz de O'nun istediğini istiyoruz" diye cevap verdi.

KAZAN ALLAH'IN İZNİYLE KAYNAMIŞTI

Bir gün ikindi vakti yanına bir misâfir geldi. Tencerede bir parça et vardı. Eti pişirip misâfire ikrâm edeyim diye düşündü. Fakat, yemeği hazırlamak için de misâfirin yanından ayırlamadı. Nihâyet akşam vakti oldu. Namazlarını kıldılar. Kendisi de, misâfiri de oruçlu idiler. Nihâyet evde bulunan bir kuru ekmek ve bir miktar suyu misâfire ikrâm için hazırladı. Sonra, etin bulunduğu tencerenin ALLAH-ü Teâlâ'nın izni ile kaydığını ve yemeğin çok güzel piştiğini gördü. Misâfire ikrâm ile iftarı birlikte yaptılar.

★-Misâfir; "Hayâtımda bu kadar lezzetli bir yemek yemedim." deyince, Râbia-tül Adeviyye; "Her hâlinde ALLAH-ü Teâlâ'yı hatırlayan ve sâdece O'nun rızâsını isteyenlere işte böyle yemek pişirirler." buyurdu.

HACCA GİTMEK İSTİYORDU

★-Râbia-tül Adeviyye'nin hacca gitmek arzusu çoğaldı. Bir kâfileye katılarak yola çıktı. Yolda merkebi ölünce kâfiledekiler; "Eşyâlarınızı bizim hayvana yükleyelim" dediler. Onlara; "Ben ALLAH-ü Teâlâ'ya tevekkül ederek yola çıktım. Siz yolunuza devam ediniz, ben yavaş yavaş gelirim" dedi ve kervan yoluna devam etti.

★-"Yâ Rabbî! Çok âciz olduğumu görüp, biliyorsun. Beni evine dâvet ettin ama bineğim yarı yolda öldü. Koca çölde yalnız kaldım. Durumu sana havâle ettim." diyerek eşyâlarını yükledi. Onun bu yalvarışından sonra ALLAH-ü Teâlâ merkebi diriltti. Hazret-i Râbia buna çok sevindi.

NAMAZ BÖYLE KILINIR

★-Bir defâsında namaz kılarken gözüne bir kamış saplandı. Kalb huzûru ve ALLAH-ü Teâlâ'nın muhabbetinin her tarafını kaplamış olması hâli o kadar fazla idi ki, namazda bunu hiç farketmedi. Namaz bitince oradakilere; "Gözüme bir

bakın. Gâlibâ gözüme bir şey girmiş" dedi. Baktılar kamış parçası gözüne saplanmıştı. Güçlkle çıkardılar.

ELİMDE İKİ PARAYI BİR ARAYA GETİRMEDİM

★-Hasan-ı Basrî hazretleri suâl edip: "Ey Râbia, yokluğu nerede buldun?" dedi. Cevâbında; "Kendimi Hak Teâlâ'ya teslim ve işlerimi O'na havâle ettim." buyurdu. Yine Hazret-i Hasan suâl edip; "Ey Râbia! Hak Teâlâ aşkına sana ihsân olunan ilim ve amelden bana bir harf öğret" dedikte, cevâbında: "Ey Hasan, câriyelikten kurtulalı beri iplik eğirip satarım, geçimimi temin ederim. Lâkin hiç bir zaman iki akçeyi bir elime almadım. İkisi bir yere gelir de beni Hak Teâlâ'nın yolundan ve mârifetullahtan alıkoyar diye korktum." buyurdu.

RAHMET KAPISI HER ZAMAN AÇIK

★-Birinin; "Yâ Rabbî, bana rahmet kapısını aç!" diye duâ ettiğini işitince, Rabia-i Adviyye; "Ey câhil, ALLAH-ü Teâlâ'nın rahmet kapısı kapalı mı idi de şimdi açmasını istiyorsun. Rahmetin çıkış kapısı her zaman açık ise de giriş kapısı olan kalpler, herkeste açık değildir. Bunun açılması için duâ edilmelidir." dedi.

★-Kendisine, Hasan-ı Basrî hazretlerinin; "Cennet'te, ALLAH-ü Teâlâ'yı görmekten bir an mahrum olursam öyle ağlayıp, feryâd edeceğim ki, bütün Cennet ehli bana acıyacak." dediğini naklettiklerinde; "Bu çok güzeldir. Lâkin, eğer dünyâda, ALLAH-ü Teâlâ'dan bir an gâfil olduysa ve bu gafletinden dolayı aynen bildirdiği üzüntü, ağlamak ve inlemek meydana geldiyse âhirette de dediği gibi olacaktır. Aksi halde olmayacaktır." buyurdu.

.
.
 .
.

BENİ KENDİNLE MEŞGÛL EYLE

★-Hazret-i Râbia, çok oruç tutardı. Bir defâsında bir hafta hiç yiyecek bulamadı. Sekizinci gece açlığı iyice şiddetlendi. Nefsine eziyet ettiğini düşünürken birisi kapıyı çaldı. Bir tabak yemek getirdi, o da yemeği alıp, yere koydu. Mum getirmeğe gitti, gelince bir kedinin yemeğini dökmüş olduğunu gördü. Su bardağını almaya gitti. Mum söndü. Su içmek isterken bardak düşüp kırıldı. O da; "

★-Yâ Rabbî! Bu zavallı kulunu imtihan ediyorsun, fakat âcizliğimden sabredemiyorum." diyerek bir âh çekti. Bu âhtan neredeyse ev yanacaktı.

Bir ses duyuldu: "Ey Râbia, istersen dünyâ nîmetlerini üstüne saçayım. İstersen, üzerindeki dert ve belâları kaldırayım. Fakat bu dertler, belâlar ile dünyâ bir arada bulunmaz." Bu sözü işitince;

★-"Yâ Rabbî! Beni kendinle meşgûl eyle ve senden alıkoyacak işlere bulaştırma." diye duâ etti. Bundan sonra dünyâ zevklerinden öyle kesildi ki; kıldığı namazı;"Bu benim son namazımdır." diye huşû ile kılar, hep ALLAH-ü Teâlâ ile meşgûl olurdu. Hattâ birisi gelip kendisini ALLAH-ü Teâlâ ile meşgûliyetten alıkoyar korkusuyla; "Yâ Rabbî! Beni kendinle meşgûl eyle de, kimse senden alıkoymasın." diye duâ ederdi.

KADERİNE ÇOKTAN RAZİ BİR KUL

★-"Yâ Rabbî, dünyâda, bana neyi takdir etmiş isen onların hepsini düşmanlarına ver. Âhirette benim için hangi nîmetleri ihsân etmeyi takdir etmiş isen onları da dostlarına ver. Ben sâdece seni istiyorum."

YA RAB SANA İBADETİM CEHENNEM KORKUSUNDAN DEĞİL

★-"Yâ Rabbî, eğer sana ibâdet etmem Cehennem korkusu ile ise beni Cehennem'e at. Eğer Cennet'e girmek ümidi ile ibâdet ediyor isem, Cennet'ini yasak eyle. Eğer sırf, senin rızân için ibâdet ediyor isem, bâkî olan Cemâlin ile müşerref eyle."

★-Çok defâ şöyle derdi: "İstiğfâr etmekle kurtulduk sanırsınız... Halbuki o istiğfârımız da, bir başka istiğfâra muhtaçtır."

★-ALLAH-ü Teâlâ'nın muhabbeti ile çok ağlar, hep mahzûn olarak yaşardı.Cehennem lafzını duyunca, onun dehşeti ile kendinden geçerek bayılıp düşerdi.

★-Bir kulun ALLAH-ü Teâlâ'nın takdirine râzı olup olmadığı nasıl bilinir?" diye sordular. "Gelen nîmetlerden zevk aldığı gibi, gelen musîbetlerden de zevk aldığı zaman." buyurdu. Bütün zevklere karşı defolup gidinceye kadar sabrettim. Nefsimi sabra alıştırdığım için sebat etti. Nefs dediğin şey yiğidin ona emir verdiği yerde durur. Beslenirse iştahlanır, yoksa teselli bulur.

İŞLEDİĞİNİZ GÜNAHLARI GİZLEDİĞİNİZ GİBİ, YAPTIĞINIZ İYİLİKLERİ DE GİZLEYİN."

★-"Kul ALLAH-ü Teâlâ'nın sevgisini tattığı zaman, ALLAH o kulun kusurlarını kendisine gösterir. Böylece o, başkalarının kusurlarını göremez olur."

En büyük mertebenin alâmeti, her an ALLAH-ü Teâlâ'yı hatırlamaktır."

Bir kimse; "Yâ Rabbî! Benden râzı ol!" dedi. Bunu gören hazret-i Râbia; "Kendisinden râzı olmadığın (Kazâ ve kaderine rızâ göstermediğin) bir zâtın, senden râzı olmasını istemeğe utanmıyor musun?" dedi.

★-Kendisine sordular ki: "İnsanı ALLAH-ü Teâlâ'ya yaklaştıran en üstün şey nedir?" "Muhabbet sâhibi olan kişi, muhabbetinde öyle sâdık olmalı ki, gönlünde O'nun için olmayan hiç bir sevgi bulunmamalı." buyurdu.

CENNETTE ALLAH'IN CEMALİNİ İSTİYORDU

★-Râbia-tül Adeviyye bir gece; "Yâ Rabbî! Ya kalb huzûru ile namaz kılmamı nasîb et, veya kalb huzûru ile kılamadığım namazımı kabûl buyur. ALLAH'ım benim bütün dünyâdaki arzum ve işim, seni yâdetmek, âhirette de Cemâl-i ilâhiyene kavuşmaktır. Ne olur, beni bu anlayışıma bağışla!" diye yalvardı.

SORUNLARIM VARKEN EVLENEMEM

★-Hasan Basri Hazretleri Rabia hanıma dünürlüğe gelmiştir.Rabia Hanım ise benim sorunlarım var dedi.Eğer benim sorunlarıma çözüm bulabilirsen o zaman seninle evlenirim dedi.

Sorunlarım şunlar:

★- Eğer benim son nefesimde imanla gideceğime, kabrimde suallere cevap verebileceğime, sırat köprüsünden geçebileceğime dair bir ruhsat, bir imza verebilirsen, hemen kıyalım nikâhımızı, dedi. Bunun üzerine Hasan-ı Basri Hazretleri:

★- Katiyen böyle bir şey yapamam” deyip ağlayarak evine gitti.

★-Anlatıldığına göre Râbia yatsı namazını kıldıktan sonra evinin damına çıkar, abasını sırtına alır, yüzünü örter, sonra şöyle derdi:

★-İlâhî yıldızlar ışıldadı. Gözler uyudu, hükümdarlar kapılarını kilitlediler ve her sevgili sevgilisiyle başbaşa kaldılar. İşte ben de senin huzurundayım..." Daha sonra ibâdete başlar ve seher vakti de şöyle derdi:

★-İlâhî! Gece yüzünü çevirdi, gündüz kendini gösterdi, açtı. Acaba benim bu gecemi kabul ettin mı ki mesud olayım, yoksa beni geri mi çevirdin ki matem edeyim. İzzetin hakkı için ben yaşadıkça ve sen beni destekledikçe yapacağım iş budur! İzzetin hakkı için beni kapından kovsan da kalbim senin sevginden başka birşey taşımayacaktır.

(23-24) Kuseyri: Risale Sh: 48

★-"Ey benim sevincim, isteğim, desteğim!..

Ey benim yoldaşım, kuvvetim ve bütün dileğim!

Kalbimin ruhu sen, ümidi sen, dostu sen!

Yol boyunca bütün azığım senin istiyakın

Sen olmazsan ey hayatım, ben bu genişlikler içinde perişan olurum. Senin kaç iltifatına mazhar oldum,

Kaç bağışına, kaç iyiliğine nail oldum

Şimdi ise bütün dileğim, bütün zevkim,

★-Ey kalp gözümün bütün cilası, senin sevgindir.

Yaşadıkça senden ayrılmam. Çünkü sen kalbimin içindesin

Şen benden hoşnut isen, demek ki ey kalbimin serveri
ben de mesudum..."

★-Onun bu sırada en çok baş vurdugu çare teheccüd (yani geceleri kılınan namaz) dü. Namaz kılıyor, dua ediyor, Kur'ân okuyor, ölümü hatırlayarak ağlıyor ve bunlardan ilham alıyordu.

★-Bütün kaynakların birleştiği bir nokta, onun her geceyi ibâdetle geçirdiğidir. İbnü'l Cevzî'nin (Sifetü's Safve» adlı eserinde Hz. Râbia'ya hizmet eden ve çok kıymetli bir Allah (C.C.) kulu olan Ab-de bint-i Ebî Sûvalde son bulan bir rivayeti nakletmektedir. Abde diyor ki:

★-«Râbia bütün geceyi ibâdetle geçiriyordu. Gün doğduğu zaman namaz kıldığı yerde kendinden yavaşca geç ve bu istirahat fecre kadar devam ederdi. Sonra yerinden korku içinde fırlar ve şöyle derdi:

★-« Ey Can! Ne vakte dek uyuyacaksın? Ve ne zaman uyanacaksın? Nerdeyse öyle bir uykuya dalacaksın ki, ancak kalkma günü (Kıyamet günü) yerinden kalkacaksın.» Hz. Râbia bu şekilde hareket etmekle Kur'ân ve sünnet gereğince Ashâb ve Tabiîn izince yürümüş oluyordu. Kur'ân'ın geceyi kıyam ile geçirmeğe teşvik eden âyetleri pek çoktur. «Onlar ki secde ederler, kıyam ederek geceyi geçirirler.» (Furkân sûresi: 65)

★-«Onlar ki, yanlarını yataklara yaslamaktan çekinir (Secde sûresi: 16)

★- Bu yoldaki hadisler de pek çoktur. «Gece kıyama devam ediniz. Allah'ı hoşnut edeceksiniz. Sizden önceki yararlı insanlar da bu şekilde hareket ederlerdi. Bu sayede günâhlardan sakınırsınız. Suç işlemekten kurtulursunuz ve şeytanın pusularından emin olursunuz, gövdenizi de illete uğramaktan kurtarırsınız.»

★- Ashâb ve Tabiîn bu yolda ileri gitmişlerdi. O kadar ki bunlardan kırkının sabah namazını yatsının abdestiyle kıldıkları anlatılır. Saîd b. Müseyyeb, Fudayl b. tyad, Vü-heyd b. Verd, Ebû Süleyman Dârânî ve Imâm-i Â'-zam Ebu Hanife bunlardandı. Bunların hepsi de Hz. Râbia'nın çağdaşı idiler.

★-«Râbia ile Rebah'i gördüm. Rebâh ailesine mensûb bir çocuğu öpüyor ve kucaklıyordu.

Râbia ona sordu:

Bu çocuğu seviyor musun? Rebah da:

Evet, dedi. Hz. Râbia anlattı:

★-Bense senin kalbinde Allah'dan başkasına yer kalmadığını sanıyordum.

★-Rebah bayılmış ve bîhus olarak yere düşmüştü. Kendisine geldiği zaman alnından damlayan teri silmiş ve söyle demişti.

★-Çocuklara karşı sevgiyi Cenab-ı Hak (C.C.) kullarının kalbine koymuştur

★-Üçüncü ve sonuncu merhale ise, onun nazarında Kabe'nin mânası kalmamıstı. Attar bunu anlatarak der ki:

★-«Rivayet olduğuna göre Râbia hac yolunda idi. Kabe'nin çölü asarak kendisine doğru geldiğini görmüş;ve şöyle diyor.

★-Yarabbi ben Kabe'yi istemiyorum, Kabe'nin Rabb'ini istiyorum. Kabe ile ne yapacağım?» demiş ve Kabe'ye bakmak istememişti.

! KENDİN GİBİ BİR ŞEHVETPEREST ARA!"

★-Aynü'l Kuzat, «Sekva» adlı eserinde onu ilk isteyen zâtdan şu şekilde bahseder:

★-«Abdülvahit bin Zeyd Hz. Râbia'yı istemişti. Kendisi yüksek

bir şahsiyetti. Hz. Râbia onunla birkaç gün konuşmamış, nihayet Abdülvahit'in arkadaşları araya girerek şefaet etmişler, bunun üzerine Hz. Râbia da onun ile konuşmuş ve şöyle demişti:

"★-Ey şehvetperest adam! Kendin gibi bir şehvetperest ara!"

GÖZ AÇIP YUMUNCAYA KADAR BENİ ALLAH'DAN AYIRMA

★-Yine Zebîydî onu daha sonra isteyen zâtlardan şu şekilde bahseder: «Basra emiri Muhammed b. Süleyman El Hâşimî ona 100.000 akçe vererek almak istemiş ve şöyle demişti:

★-Her ay 10.000 akçe getiren bir gelirim var. Onu da sana veririm."

★-Hz. Râbia da şöyle cevap vermişti: Sen bana köle olsan ve bütün malını bana versen yine beni memnun etmez.

Keşke beni bir göz açıp kapayacak kadar Allah'dan (C.C.) ayırmasaydın.

BU KUR'AN EMRİNDEN ÇOK KORKUYORDU

«★-Ey imân etmiş olanlar! Şüphe yok ki, sizin zevcelerinizden ve evlâdınızdan sizin için düşman olanlar vardır, şimdi onlardan sakınınız. Maamafih, eğer affederseniz, kusurlarına bakmazsanız ve sabrederseniz artık şüphe yok ki, Allah çok yarlıgayıcıdır, çok esirgeyicidir.

★-Muhakkak ki, mallarınız ve evlâdlarınız bir imtihan vesilesidir, Allah ise onun nezdinde pek büyük bir mükâfaat vadeder. Artık gücünüz yettiği kadar Allah'dan korkun ve dinleyiniz ve itaat edin ve nefisleriniz için bir hayır olmak üzere infakta bulunun ve her kim nefisini cimrilikten vikaye ederse iste onlardır, muradlarına ermiş olanlar, onlardır.

★-"Rabia hafızlardan birinin şu ayeti okuduğunu işitmişşi: (Cennet yaranı bugün keyif içinde meşguldürler.) Rabia buna karşı şöyle demişti: "Cennet yaranı ne kadar zavallıdırlar, onlar da, hanımları da meşguliyet içinde

GEYİKLER NEDEN BENDEN KAÇIYOR

★-Hz. Rabia birgün dağa çıkmıştı. Dağdaki geyikler onun etrafında toplanmış ve hepsi tam bir emniyet içinde onun yanı basında dolaşmağa başlamışlardı. Derken Hasan-i Basri Hz. leri gelmiş ve bütün geyikler birden bire dağılmışlardı.

★-Hasan-ı Basri Hz. leri sordu:

- Bütün geyikler niçin benden kaçtığı halde senden kaçmıyordu?

★-Hz. Rabia buna karşı Hasan-ı Basri Hz. lerini sorguya çekti:

-Ey Hasan, dedi. Bugün ne yedin?

O da yağla pişirilmiş bir yemek yedim! dedi. Hz. Rabia da anlattı:

-★- Sen bu hayvancağızların yağını yediğine göre onların da senden kaçmaları çok yerinde!

Demek ki hayvanların Hz. Rabia'yı sevmelerinin sebebi, Hz. Rabia'nın hayvan eti ve yağı yememesi idi.

SENİN YAPTIĞINI BALIKLAR YAPIYOR, BENİM YAPTIĞIMI İSE SİNEKLER BİLE YAPMAKTADIR.

★- Arasıra ikisi de keramet gösterirlerdi. Hasan-i Basri Hz. leri seccadesini Dicle'nin suları üzerine yayar ve namaz kılar. Hz. Rabia da gelir seccadesini havaya yayar ve onun üzerine çıkarak namaz kılmaya baslardı. Fakat bu hikaye yüksek bir ibret dersi ile nihayet bulur. Çünkü Hasan Hz.'leri onun kerametinden daha üstün bir keramet yapamaz ve onun gibi havada uçamaz. Fakat Hz. Rabia ona teselli verir, der ki:

★-Senin yaptığını balıklar yapıyor, benim yaptığımı ise sinekler bile yapmaktadır. Asıl mesele bu dereceden daha üstün derecelere varmaktır.

BENİ REKLAM ETMEKTEN KORKUYORUM

★-Kendisi, son dakikanın erişmek üzere olduğunu hissettiği zaman sadık hizmetçisi Abde'yi çağırması ve şöyle demişti:

★-" Abde! Hiçbir kimseye bu dünyadan göçmek üzere olduğumu bildirme. Su kıldan örülme cübbemle beni kefenle!"

Abde de onun dediğini yapmış, onu cübbesiyle kefenlemiş, basörtüsünü de basına geçirmişti.

★-Hz. Rabia'nın "Kelime-i Şehadet" getirdiği duyulmuş, daha sonra bir ses bu ayetleri okumuştı:

" Ey dinlenen nefis (ruh) Rabb'ına dön! Sen Ondan hoşnud, o da senden hosnud. Kullarım arasına gir, Cennet'ime gir!" .

Daha sonra ortalığı sessizlik kapladı ve misafirler geri dönüp içeri girdi. Hz. Rabia (K.S.) ruhunu teslim etmişti. Onun vefat etmiş olduğu anlaşıldıktan sonra cenazesi hazırlanmış, namazı kılınmış ve mezarına gömülmüştü.

SON AKŞAMIM BUGÜN ÖLÜM GÜNÜM

★-Hazreti Rabiâtü'l Adeviyye'nin muasiri ve dostu olan "Muaze", Ümmü Sabha ünvanıyla meşhurdu ve Basra'nın abidleri ve zahitleri arasında idi. Cami ondan bahsederken:

★-"40 yıl başını gökyüzüne kaldırmadı." der. Gündüzün birşey yemez, geceleri uyku uyumazdı. Gün doğdukça

★-"Bugün benim ölüm günümüdür!" der ve ona göre çalışırdı. Akşamleyin de "Bu akşam benim ölüm akşamım." der ve sabaha kadar ibadet ederdi.

" BU DÜNYADA AĞLAYARAK KÖR OLMAK, AHİRETTE YANARAK KÖR OLMaktan DAHA İYİDİR."

★-Ağlamaktan kör olacak hale gelir ve şöyle derdi:

" Bu dünyada ağlayarak kör olmak, ahirette yanarak kör olmaktan daha iyidir Dualarında şöyle derdi.

Yüzün hürmetine bana azab etme... Çünkü ben en hayırlı yurdu umuyordum. Buyurdun en yakın komşusu sensin ve sen olmazsan bu yurt güzel olmazdı..

★-Rivayet olunur ki, Hz. Rabia bir akşam şöyle demişti:

"- İlahi!.. ibadet ettiğim zaman ya bütün şeytan vesveselerini kalbimden çıkar, yahut kemal-i kereminden bu vesveselerin karıştığı ibadetleri kabul et

.

NERE GİDİYORSUN EY RABİA

★-Birgün Hz. Rabia'nın bir elinde ateş, diğer elinde su taşıyarak koşa koşa gittiğini arkadaşları görmüşler yaklaşarak sormuşla:

_★-Nereye gidiyorsun ve ne yapmak istiyorsun?
cevap vermişti:

_Gökyüzüne gidiyorum ateşi Cennete atacağım, suyu Cehenneme dökeceğim. Ta ki ikisi de ortadan kalksın da asıl maksat belli olsun. Kullar da ALLAH'a(C.C.) ümitsiz ve korkusuz baksınlar.Bir mükafat ummadan bir cezadan korkmadan O'na ibadet etsinler.

İlahi! cehennemden korkarak sana ibadet ettimse beni Cehennemde yak.Cennete tama ederek ibadet ettimse Cennet ini bana haram kıl!Yalnız sana ve yalnız senin için ibadet ettimse beni cemalini görmekten mahrum etme!

★- BİR KUL İBADETİ ATEŞTEN KORKUSUNDAN
DEĞİL CENNETE KAVUŞMASINDAN DA DEĞİL
SADECE ALLAH SEVGİSİNDEN YAPMALI RABBİMDEN SON
ARZUSU

★-Ey Allah'ım, artık benim gözümde cennetin bir sivrisineğin kanadı kadar değeri olmadığını sende biliyorsun.Çünkü sen bana kendi aşkını bahşettin, senin adını anmayı bende alışkanlık haline getirdin ve yüceliğin hakkında düşünebilmem için bana rahatlık ve huzur verdin.

ALLAH DOSTLARI HEP ŞÖYLE YALVARIRLARDI
MUTLAKA BİZDE YALVARALIM

★- Ya rabbi az uyku ile bizi dinlendir de, ömrümüzü israf etmeyelim.

Uykuyu bizden alda sabahlara kadar sana ibadet edelim seni zikredelim diye yalvarırlardı bu güzel örnekler den bizler de ders alarak yaşayalım.Rabbim yaşayanlardan eylesin.**Amin**

.

EN ÇOK KİMİ SEVMEMİZ LAZIM?

★Kul, Yüce Allah'ı anasından, babasından, eşinden, çocuklarından, hatta canından daha çok sevmedikçe hakiki iman etmiş olamaz. Onun için bütün bu nimetleri bize veren Allah'ımızı (c.c.) çok sevmemiz lazım.

MUHABBETE GEL

Seni kusursuz yaratani sev,
Seni kusursuz büyüteni sev,
Seni kusursuz yürüten sev,
Sen Rabb'ine muhabbete gel muhabbete.

Seni rızkıyla doyurani sev,
Seni azmiyle kayıranı sev,
Seni ilmiyle duyurani sev,
Sen Rabb'ine muhabbete gel muhabbete.

Sen Rabb'ini sev o yakmaz nara,
Mevlâ'yı seven kalır mı dara?
Sevdiğin seni yakar mı nara?
Sen Rabb'ine muhabbete gel muhabbete.

Sıkma senin kabrin yapısı,
Kapanır sana azap kapısı,
Açılır sana rahmet kapısı,
Sen Rabb'ine muhabbete gel muhabbete.

Nakarat;
Azabından korkarsan gel
Rahmetinden umarsan gel
Aşkı Hakka yanarsan gel
Sen Rabb'ine muhabbete gel muhabbete.

EY ALLAH RASÛLÜ! SENİ KİM SEVMEZ Kİ

★-Rabiatu'l-Adeviyye rüyada Hz. Peygamber (sav)'i görür. Hz. Peygamber (sav), "Rabia! Beni seviyor musun." Der. Rabia Hatun da: "Ey Allah Rasûlü! Seni kim sevmez ki? Ama Allah

sevgisi kalbimi öyle istila etti ki orada başka sevgiye yer kalmadı.! der. Hz. Peygamber de buyurur: Bilmez misin ki Allah'ı seven aslında Beni de sevmiş olur (Attar, Tezkire,; Tahran,

- ★-*Sen Yolcusun Yalan Dünya Hancıdır*
- ★-*Öyle Bir Gün gelir yürekçe Sancıdır*
- ★-*Yer Gök Bir Olup Hesap Sorulunca*
- ★-*En Sevdığın Bile Senden Davacıdır*

BİR NEFSİNİZLE BAŞA ÇIKAMIYORSUNUZ ?

- ★-"Erkeklerin bir nefsi, dokuz aklı vardır. Kadınların ise dokuz nefsi, buna mukabil bir aklı..."der..
Rabia Hatun, bu sözlerle güler ve ;
- ★-"Ne için gülüyorsunuz biliyor musun? Biz bir aklımızla dokuz nefsimizi idare edebiliyoruz, ya siz nasıl oluyor da dokuz aklınız varken bir nefsinizle başa çıkamıyorsunuz?" der...

YARAB BENİ SENDEN AYIRMA

- ★-Ya Rabbi!
Eğer Sana cehennem korkusu ile ibadet ediyorsam; yak beni cehenneminde. Eğer Sana Cennet ümidiyle ibadet ediyorsam; kov beni Cennet'inden...
- ★-Ama Sana, Senin rızan için ibadet ediyorsam;beni Senden ayırma!Olumsuz güzelliğini esirgeme benden!AMİN!

KİM BOŞA YORULMUŞ

- ★-Râbia-tül Adeviyye, bir gece, evinde geç vakitlere kadar namaz kılarken hasırın üzerinde uyuya kaldı. Bu arada evine bir hırsız girdi. Her tarafı aradı, çalacak bir şey bulamadı. Giderken; "Girmişken boş çıkmayayım" diyerek, Râbia hazretlerinin dışarıda giydiği örtüsünü aldı. Evden çıkarken yolunu şaşırdı, kapıyı bulamadı. Geri dönüp örtüyü aldığı yere

bıraktı. Bu sefer rahatlıkla kapıyı buldu. Kapıyı bulunca tekrar geri dönüp, örtüyü aldı. Fakat yine kapıyı bulamadı. Bu hâl yedi defa tekrarlandı. Yedinci defâ tekrar örtüyü eline alınca şöyle bir ses duydu: "

★-Ey kişi kendini yorma. O yıllardır kendini bize ısmarladı. Şeytanın ona yaklaşma gücü yok iken, hırsızın onun örtüsüne yaklaşması mümkün müdür? Git, yorulma, boşuna uğraşma. O uyuyorsa da dostu uyanıktır ve onu korumaktadır." Bu hâdiseden korkup dışarı fırlayan hırsız, tövbe edip bu kötü huyundan vazgeçti.

NIÇİN AĞLIYORDU

★-Bir gün Râbia ağlıyordu. "Ey ALLAH-ü Teâlâ'nın sevgili kulu niçin ağlıyorsun? Rabbinle yakınlığın var." dediler. Buyurdular ki: "Ayrılıktan korkuyorum, belki ölüm vaktinde (Sen bana gerekmezsin ey Râbia !) diye ALLAH-ü Teâlâ hazretleri hitâb buyurursa benim hâlim nice olur? Eyvah, eyvah!" deyip ağladı.

BİRGÜN HASTA OLMUŞ VE ŞÖYLE DİYORDU

★-Bir zaman hasta olmuştu. Ziyâretine gelenler; "Ey Râbia! Sana gelen bu hastalık çok ızdırap vermektedir. Duâ et de ALLAH-ü Teâlâ çektiğin bu ızdırâbı hafifletsin." dediklerinde, buyurdu ki: "Siz biliyor musunuz ki, bu ızdırâbı çekmemi ALLAH-ü Teâlâ irâde etmiştir."

★-"Evet biliyoruz" dediler. O da; "Bunu bildiğiniz halde, O'nun irâdesine muhâlefet etmemi, O'ndan tersini dilememi nasıl isteyebiliyorsunuz?" dediği zaman, onlar; "Ey Râbia, peki senin arzun nasıldır?" diye sordular. O da; "ALLAH-ü Teâlâ benim hakkımda ne irâde ve ne takdir etmişse ona râzî olmak" buyurdu.

.

ÖLÜMÜ HİÇ İSTERMİSİN

★-Bir gün kendisine sordular ki: "Ölümü arzu ediyormusun?" Buyurdu ki: "İnsanlardan birine karşı bir kabahat işlemiş olsam, o insanla karşılaşmaktan utanırım. Halbuki ALLAH-ü Teâlâ'ya karşı olan kabahatlerimiz o kadar çok ki, huzûruna varmayı (ölümü) nasıl arzu ederim?"

★-Bu yüksek derecelere ne ile kavuştun?" dediklerinde; "Beni ilgilendirmeyen her şeyi terk ve ebedî olanın dostluğunu istemekle" buyurdu.

DİLEĞİ ALLAHA KAVUŞMAK

Râbia-tül Adeviyye devamlı inlerdi ve onu hep dertli bir hâlde görürlerdi. Yakınları; "Hiç bir hastalığınız yok, ağlayıp sızlanmanıza, yakınmanıza sebep nedir?" dediler. O da; "

★-Benim gönlümde öyle bir dert var ki, tabibler tedâvisinde âciz kaldılar. Yaramın merhemi ALLAH-ü Teâlâ'ya vuslattır (kavuşmaktır). Böyle yanıp yakılıyorum ki, belki maksadıma kavuşurum. Bu benim yaptığım ise, bu işte en az olanıdır" diye cevap verdi.

Vefât etmeden önce hasta yatağının başucunda bekleyen sevdiklerine; "Kalkınız, burayı boşaltıp, yalnız bırakınız. ALLAH-ü Teâlâ'nın melekleriyle başbaşa kalayım" deyince, oradakiler odayı boşalttılar. Kapıyı örttüler. İçerden meâlen şu Ayet-i Kerîme'nin okunduğu işitiliyordu:

★-"Ey mutmainne nefs, râzı olmuş ve râzı olunmuş olarak Rabbine dön! Has kullarımın arasına katıl ve Cennetime gir." (Fecr sûresi: 89) Aradan biraz zaman geçti ses kesilmişti. İçeri girdiklerinde vefât ettiğini gördüler. Vefâtından sonra Abede binti Şevvâl vasiyyetini yerine getirdi. Tur Dağı üzerine defnedildi.

.

ÇOKLARI RÜYADA ÇOK İYİ GÖRDÜLER

★-Abede binti Şevvâl şöyle anlatmıştır: "Râbia'yı vefatından bir sene sonra rüyâda gördüm. Yeşil elbiseler giymiş, başında da yeşil bir örtüsü vardı. Ben; "Seni sardığım kefenine ne oldu?" dedim. "ALLAH-ü Teâlâ onları çıkardı ve bana bunları verdi." dedi.

★-Vefâtından sonra kendisini rüyâda görenler; "Münker ve Nekir melekleri ile aranızda ne gibi bir şey oldu?" diye sordular. "O iki heybetli melek gelip de bana Men rabbüke (= Rabbin kim?) suâlini sorunca, onlara dedim ki, ey melekler! Hemen geri gidip Rabbime şöyle arzediniz: (Ey ALLAH'ım! Dünyada bunca halk arasında, ihtiyar bir kadıncağınızı unutmadın. Ben, seni hiç unutur muyum?)"

-Nakledildiğine göre Muhammed bin Eslem Tûsî ile Nu'mân Tûsî, Râbia-tül Adeviyye'nin kabri başına gelip; "Hâlin nasıldır?" diye sordular. ALLAH-ü Teâlâ'nın izni ile şöyle cevap verdi: "ALLAH-ü Teâlâ bana çok nimet ihsân etti. Nimetler içindeyim elhamdülillah."

★- Elbette uzun yıllar yaşayan bir evliyanın hayatındaki yaşadığı olayları birkaç konu ile anlatmakla bitiremeyiz. Ancak bizim elimize ulaşan ve önemli gördüğümüz konuların özünü bozmadan aktarmayı dini bir hizmet kabul ettik.

★- Gayemiz o mübarek insanların güzel hayatlarını neslimize bir örnek olarak acizane aktarmaktır.

★-Yinede en doğrusunu yüce Allahımız bilir.

★-Kusurumuz varsa inşallah rabbim af etsin **Amin.**

•
•
•

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	...1	40. İ.Edhem'in Duası	..39
1. HZ.RUMEYSA	...3	41. Helal kazanç peşinde	..40
2. Sahabelere yıldız denmişti.	...4	42. Bulunca ne yapılmış	..41
3. Mekke'de parlayan güneşi	...4	43. Giremediğime ağlamıyorum	..41
4. O artık müslümandı.	...5	44. Yoksulluğa tahammül	..42
5. Taşa tapanla evlenmem	...6	45.Gören de İ.Edhem sanar	..42
6. Talha Hz'de söz verdi!	...8	46. Bir ses işitir	..43
7. Sabrın böylesi	...9	47. Herkes gülerken sen ağla	..43
8. Dua'nın bereketine bak	10	48. Karganın insana merhameti	..44
9. Sözü özü bir	12	49. Yerleşim yeri nereymiş	..45
10. Harplere de katılmıştır	12	50. Kulağımıza küpe olsun	..46
11. Huneyn savaşına katıldı	..13	51. İ.Edhem'den hikayeler	..47
12. Efendimizin Medineye gelişi	..13	52. Rüyada Cebrail'i görür	..47
13. Evladını hediye etmişti	..14	53. Zengin kimmiş?	..48
14. Resulümüzün terini saklardı	..15	54. Hizmetçi niçin gülüyordu	..49
15. Gül neden yaratıldı?	..16	55. Uyan Ey İbrahim!	..49
16. Efendimizin su içtiği tulum	..16	56. Padişahlığı terk etmek	..50
17. Hacca gitmişti	..17	57. Kime helal kime haram	..50
18. Bir başka güzel ve cesur Anne	..19	58. Borç kimden alınır	..52
19. İki avuç hurmanın bereketi	..21	59. Yaya kimmiş bakalım	..53
20. En sevdiğini hediye etmişti	..22	60. Hz.Davud Kelik yapmış	..53
21. Yemediler yedirdiler	..23	61. Dünyanın kendisi	..53
22. Hemen müjde geldi	..24	62. Evi Barkı Terketmesi	..54
23. Enes B.Malik nasıl biriydi	..25	63.Kapılık Vazifesi	..54
24. Yağ hiç kesilmemişti	..26	64.Muradına eren kimmiş	..55
25. O güzel Ana hastalanmıştı	..27	65.İ.Edhemden nasihatler	..55
26. Veda Haccında beraberlerdi	..28	66.Kürkü kim giydirdi	..56
27. Ebu Talha ve eşi Akabede	..29	67.İsmi Azamı kim öğretti	..57
28. Uhud ve Talha Hz	..29	68.Nere gitse dayak yiyor	..57
29. Kaynaklar	..30	69.Mahlukattan bizi ayıran	..58
30. İBRAHİM EDHEM HZ.	..31	70. Ver Bana Ya İlahi	..59
31. Kim bu İ.Edhem	..33	71. Her bir adımda namaz	..59
32. Babası kimdi	..34	72. Bazı rivayetler	..60
33. İmam-ı Azam'ın talebesi	..34	73. İkinci Konu	..62
34. Yediğin helal olmalı	..35	74. Çok önemli bir an	..65
35. Kulun Duası olmasaydı	..35	75. Evlat atasının parçasıdır	..65
36. Dua nasıl yapılmalı	..37	76. Yavrularım	..66
37. Çile bir gecede biter	..37	77. Aranızda İ.Edhem var	..66
38. Ne kadar zor bir imtihan	..38	78. Sarhoşun ağzını yıkaması	..67
39. Bak ki sen Rabbim neyler	..38	79. Her seferinde bir hazine	..67

80. Şu üç şey kime ait	..68	111. Köle olarak satılması	..90
81. İyiler ayıbı görmez	..69	112. Hep Allah'a ibadeti	..91
82. Uyuyamazdı	..69	113. Allah'tan istemeye utanma	..91
83. Bir hurma kaç güne bedel	..69	114. Halimi bilenler bilir	..92
84. Helal insanı nasıl değiştirir	..70	115. Yemek kazanı	..93
85. Hangisi senin	..71	116. Hacca gitmek istemesi	..93
86. Alçak kelimesi memnun etti	..73	117. Namaz böyle kılınır	..93
87. Her şeyin hayırlısını iste	..72	118. Kıt kanaat geçim	..94
88. Ver hayırlısını	..73	119. Rahmet kapısı hep açık	..94
89. Bu yolda mutlu oldun mu	..73	120. Beni kendinle meşgul eyle	..95
90. Basamaklar daha çok olsa	..74	121. Kaderine çoktan razı	..95
91. Hürmet böyle olur	..74	122. Allahın cemalini istemesi	..96
92. Hasan B. Abdü'l-Ferazi'den	..76	123. Evlenmemesindeki sebepler	..97
93. İbrahim Edhem çarşısı	..77	124. Kuran emrinden korkması	..100
94. Ah yarım gümüşüm olsaydı	..77	125. Geyiklerin kaçması	..101
95. Hayata son verir	..79	126. Ölüm gününü dile getirmesi	..102
96. RABİATÜL ADEVİYYE	..80	127. Nereye gidiyor	..103
97. Halimden şikayetçi değilim	..81	128. En çok kimi sevmeliyiz	..104
98. Mal Ölümü erteleyemez	..81	129. Muhabbete gel	..104
99. Evlenmesine mani olan şeyler	..82	130. Efendimizle konuştu	..104
100. Hırsıza dua etmişti	..83	131. Nefisle mücadele hakkında	..105
101. Rabiatül Adeviyye	..83	132. Hz. Rabia'nın duası	..105
102. Nefis karşılaştırması	..84	133. Kim boşa yorulmuş	..105
103. İki ekmek eksik	..84	134. Niçin ağlıyordu?	..106
104. Rabianın tövbesi sabrı şükrü	..85	135. Hastalanması	..106
105. Tövede nasiple olur	..86	136. Ölümü istermisin	..107
106. Secde yeri ıslanmıştı	..86	137. Dileği Allah'a kavuşmak	..107
107. Ateş duyunca çok korkardı	..87	138. Onu rüyasında görenler	..108
108. Duanın kabul olmadığım89	139. İçindekiler	..109
109. Adının konması	..89	140. Kaynaklarımız	..111
110. Efendimizi görme aşkı	..89	141. Çıkan Kitaplarımız	..111

BÖYLE DİNİ KİTAPLARI EŞİMİZE DOSTUMUZA TAVSİYE EDELİM...

Çocuklarımıza da okutalım. Çocuklarımızın pırıl pırıl zihinlerini birtakım ahlak dışı hikayeler ve romanlarla kirletmeyelim. Böyle ibret alacağı ve güzel örnekli bilgilerle yetiştirmelerini sağlayalım. Böyle dini kitapları eşimize dostumuza tavsiye edelim. İnsanın bırakacağı en büyük miras güzel söylenen söz ve güzel yetiştirilen evlattır.

İnsanın bedenindeki kiri su giderir
Gönül kirini ve günahını ise tövbe ve gözyaşı giderir.

**"ALLAH DOSTLARI HEP ŞÖYLE YALVARIRLARDI
MUTLAKA BİZDE YALVARALIM"**

★- Ya Rabbi az uyku ile bizi dinlendir de, ömrümüzü israf etmeyelim.

Uykuyu bizden alda sabahlara kadar sana ibadet edelim seni zikredelim diye yalvarırlardı bu güzel örnekler den bizler de ders alarak yaşayalım.Rabbim yaşayanlardan eylesin.**Amin**

★-KAYNAKLARIMIZ★

- 1) Hilyet'ül-Evliyâ; c.7, s.367, c.8, s.3
- 2) Tezkiret-ül-Evliyâ; c.1, s.47
- 3) Nefehât-ül-Üns; s.95 (Lâmiû Tercümesi)
- 4) Tam İlmihâl Seâdet-i Ebediyye; (49. Baskı) s.1094
- 5) Tabakât-üs-Sufiyye; s.27-38
- 6) Sıfat-us Safve; c.4, s.134
- 7) Vefeyât-ül-A'yân; c.1, s.31
- 8) Ravdur-Reyâhîn; s.58, 68, 87, 124,
- 9) Nevâdir-ül-Âlem; s.3, 44, 116
- 10) İslâm Âlimleri Ansiklopedisi; c.2, s.226
- 11) Menâkıb-ı İbrâhim bin Edhem

ÇIKAN KİTAPLARIMIZ

- 1-GÖNÜL İNCİLERİ (ŞİİR)
- 2-ALLAH'IMIZIN 101 EMRİ (NAMAZ)
- 3-BİZİ BEKLEYEN ZOR GÜNLER
- 4-ALTIN HAYAT (KUTLU DOĞUM)
- 5-EŞLERİNE KARŞI ERKEKLERİN VAZİFESİ
- 6-HANIM KARDEŞLERİN VAZİFESİ
- 7-NAMAZ KILAMIYORUM DİYENLERE...

8- AYETLERİN DÜŞÜNDÜRÜCÜ VE ÜRPERTİCİ OLANLARI

9-CENNETİN MİRASÇILARI KİMLER

10-YASİN-İ ŞERİF VE (İLMİHAL)

11-101 SORU 101 CEVAP (CEP İLMİHAL)

12-YASİN-İ ŞERİF (CEP BOY)

13-GÖNÜLDEN GÖNÜLE İNCİLER (CEP ŞİİR)

14-GEÇİM DARLIĞI ÇEKENLER

15-ÜÇ ALLAH DOSTU ÜMMÜ SÜLEYM, İBRAHİM EDHEM VE RABİA HANIM

16-EN GÜZEL DUALAR

★ - -YAZAR 1940 DOĞUMLU. SAMSUN BAFRALI. 1956 DA BAFRADA HAFIZLIK YAPTI. 1957-1961 ARASI İSTANBUL FATİH MEDRESELERİN DE İSMAİL BAYİRİ(BACAĞI KESİK) HOCA EFENDİDEN KIRAAT VE SULTAN AHMET İMAMI GÖNENLİ MEHMET HOCA EFENDİ, HIRKAYI ŞERİF İMAMI NİYAZI HOCA EFENDİ, EDİRNEKAPI İMAMI ABDULLAH HOCA EFENDİ VE DİĞER BİR ÇOK HOCA EFENDİLERDEN DERS ALDI. BİR SÜRE İMAMLIK YAPTI. EMEKLİ. ŞİMDİ TİCARETLE MEŞGUL.

GÖNÜL İNCİLERİ

Çatal çeşme sokak Üretmen han. 27-29-z-7

Tel: 0 (212) 528 55 40--0505 443 87 98

Cağaloğlu- Istanbul

Web Adresi www.gonulincileri.com

★ *Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar*

Hakkında Yönetmeliğin 5.Maddesinin 2. Fıkrası

Çerçevesinden Bandrol Taşınması zorunlu değildir

M.Yılmaz ÇİÇEK-ARALIK. 2008- 0362 465 53 50

SAMSUN